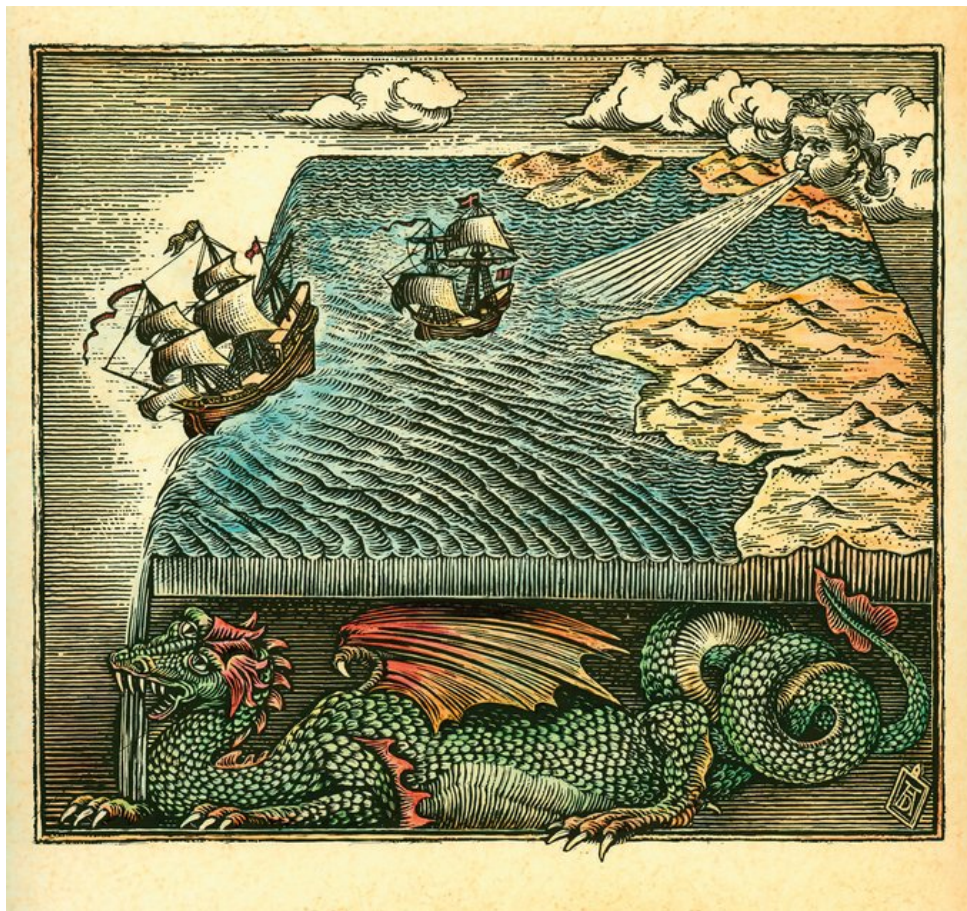

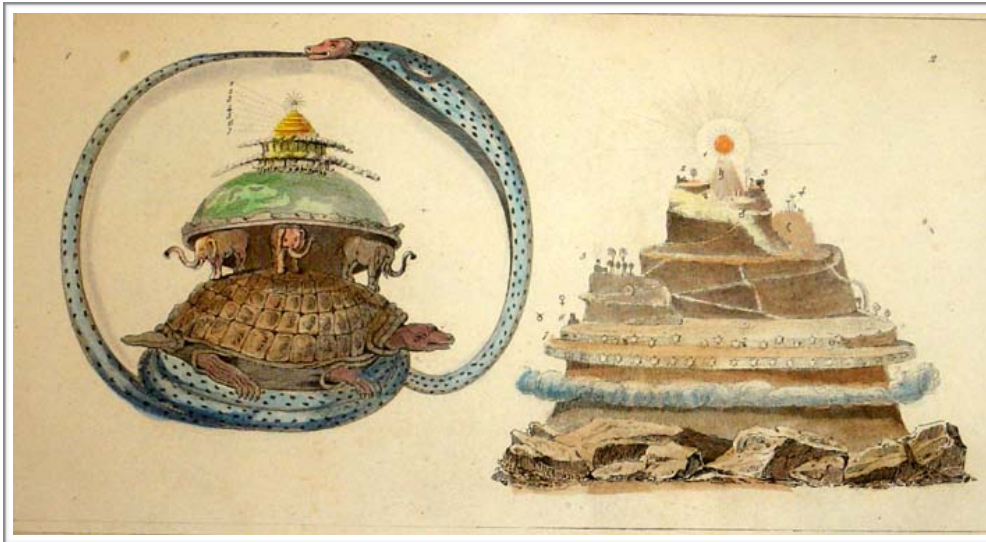
O PLOCHEJ ZEMI

KOZMOLÓGIA NAJSTARŠÍCH CIVILIZÁCIÍ a iné fenomény

Michaela Ouzka, MA

1. Úvod

Kniha má vizuálny, ilustratívny charakter a má dať obraz o tom, aký pohľad na Zem mali rôzne kultúry počas našich dejín. Bude možno pre čitateľa zaujímavé, čo si o tvare Zeme mysleli podaktoré na ich čas vyspelé civilizácie ako napríklad Tibet, India, Čína, Egypt, Arábia, Gréci, Germáni, Aztékovia, Májovia, Maori a ďalší.

Vychutnajte si cestu do minulosti formou obrázkov, s ktorými ste azda nemali možnosť stretnúť sa, pokiaľ ste sa ešte do hĺbky so skutočným tvarom našej Zeme neodvážili zaoberať.

Model rovnej Zeme je veľmi starou koncepciou, kde vnímame tvar našej planéty ako okrúhlu, plochú dosku. Najstaršie civilizácie verili v tento koncept a kozmografiu. Robili tak aj Gréci do ranej antiky, civilizácie doby bronzovej a železnej Blízkeho východu až do doby Helénistickej, India do dynastie Gupta (300-543 n.l.), a Čína ešte do 17. storočia.

Myšlienka guľatej Zeme sa prvý krát objavila až v Gréckej filozofii Pytagorom (6. stor. pred n. l.), aj keď drvivá väčšina filozofov pred Sokratom (6.-5. stor. pred n. l.) si ponechala model plochej Zeme. Aristoteles je zodpovedný za sférický model sveta, ktorý zostavil na empirických základoch okolo roku 330 pred n. l.

Je to len zhruba 500 rokov, čo Vatikán pomocou Jezuitského rádu a ich tzv. misionárskej práce po všetkých kontinentoch trvalo zmenil pohľad na stvorenie a tvar Zeme. Urobil to šikovne a dôsledne, kolonializovaním a vyhladzovaním pôvodného obyvateľstva a postupným nahrádzaním ľudovej viery, ich vlastných legiend o stvorení, ich vlastného pohľadu na svet. Tak sa postupne strácalo množstvo artefaktov, poznatkov, likvidovali sa najstarší a s nimi aj inteligencia kmeňov, ktorá sa podávala častokrát iba ústne z generácie na generáciu.

Tento proces ešte stále nie je ukončený. Napríklad v Ekvádore, kde misionári dodnes naháňajú pôvodných obyvateľov, najmä tzv. šamanov - strážcov poznania, stavajú cirkevné školy a kostoly, prevychovávajú mladých indiánov, prenasledujú a zabíjajú ich pod štítom humanitarnej pomoci. To všetko, aby sa vymazalo akékoľvek pôvodné poznanie, aby sa všetok ľud na Zemi zotročil, stratil spojenie s prírodou (Zdrojom, Bohom), a ničia a špinia sa hory, lesy, pralesy, vody, aby sa už žiaden kmeň nevedel sám uživiť, aby bol závislý na peniazoch a na celosvetovom ekonomickom systéme.

Iba tak môže fungovať diabolský plán Vatikánu o svetovláde (Nový Svetový Rád).

„Každá pravda prechádza troma fázami: Najprv je zosmiešňovaná. Potom je násilne odmietaná, nakoniec je akceptovaná ako samozrejmosť.“

— Arthur Schopenhauer

Index

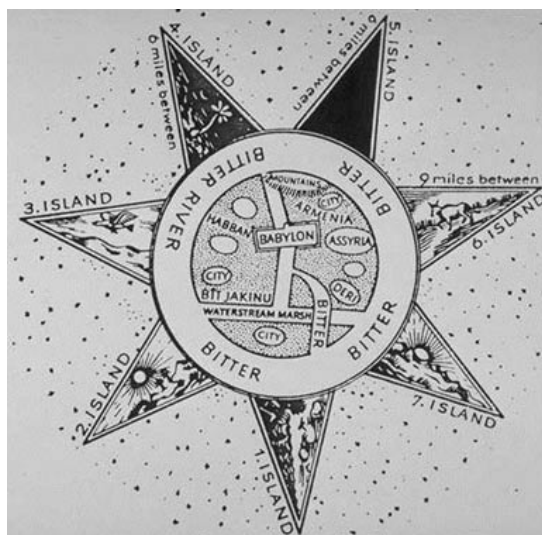
1. Úvod
2. Mezopotámia (Babylon)
3. Hebrejská Kozmológia
4. Staré Grécko
5. Severná Európa
6. Východná Ázia
7. Južná Ázia
8. Stredná Amerika
9. Maori Civilizácia
10. Keltská Kozmológia
11. Egypt
12. Raný Katolicizmus
13. Stredovek v Európe
14. Neskorý Stredovek v Európe
15. Renesancia
16. Orient
17. India
18. Stará Čína
19. Jezuitský Rád
20. Heliocentrizmus
21. Slovanská Ríša/ Veľká Russia
22. Severný Pól - Stred Plochej Zeme
23. Krátery, Meteority, Asteroidy
24. Jaskyňové Systémy
25. Nebeská Klenba
26. Zverokruh
27. Mýtus o Dinosauroch
28. Serpent, Satan, Saturn
29. Kométy a Superman
30. Skutočný Vek Zeme
31. Veľká Povodeň
32. Dlhovekosť
33. Giganti
34. Misie na Mesiac a na Mars
35. Hierarchia Moci
36. Záver

2. Mezopotámia (Babylon)

Imago Mundi - obraz Zeme, Babylonská mapa, najstaršia mapa sveta, 6. stor. pred n.l.

V ranom mezopotámskom myslení bol svet zobrazovaný ako doska plávajúca na oceáne (Mezopotámia = dnešný Irak/ Afganistan). Podobný model môžeme nájsť v Homérových záznamoch z 8. storočia pred n. l., kde tzv. Okeanos, personifikované teleso vody, obkľučuje okrúhly povrch Zeme, ktorý je zároveň aj „počiatkom všetkého života a všetkých bohov“.

Enuma Elish - Babylonský epos o stvorení Zeme - hovorí o začiatku, keď všetko podliehalo chaosu. Pramene Tiamat a sladké vody pod zemou, Apsu, sa spojili. Apsu bola slúžkou zosobnenej pravody Mummu. V ich strede sa narodili bohovia. Prvý pár, Lahmu a Lahamu, predstavoval sily v bahne; ďalšie, Anshar a Kishar, tie na obzore. Splodili boha nebies, Anu, a on splodil boha tečúcich sladkých vôd, Ea.

Táto tradícia je známa v úplnejšej podobe zo starodávneho zoznamu bohov zvaného An: Anum. Tam, Lahmu a Lahamu tvoria Duri a Dari (časový cyklus); a tieto zase tvoria Enshara a Ninshara, pána a pani kruhu (Zeme). Enshar a Ninshar reprezentujú konkrétny kruh horizontu u osôb Anshar a Kishar, pravdepodobne stvorených ako bahno uložené na okraji Zeme. Ďalej bol horizont väčšieho neba a Zeme, a neskôr nebo a Zem stvorené ako dva vedľa seba ležiace ploché disky tvorené z bahna smerujúce dovnútra od horizontu.

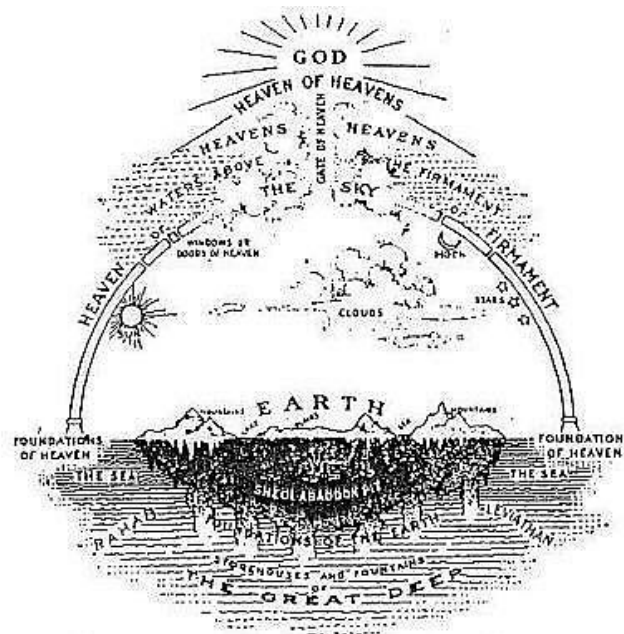
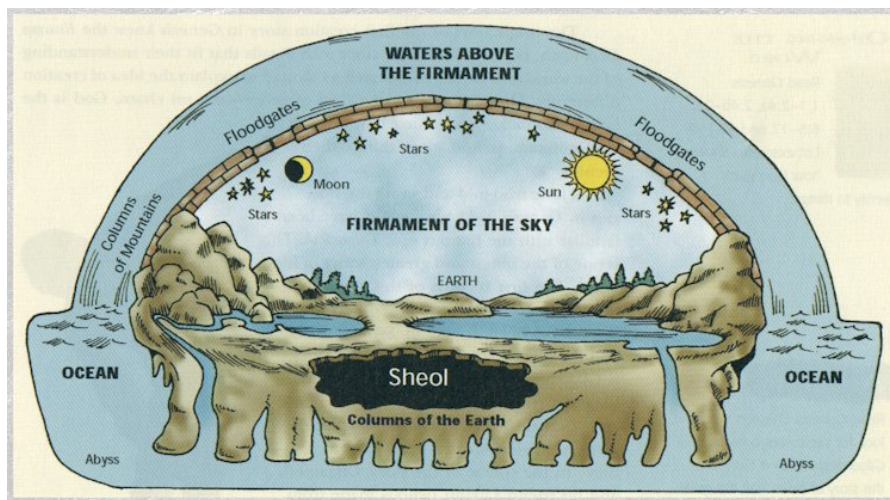
Apsu a Tiamat znamenajú zotrvačnosť a odpočinok. Tento kontrast vedie k množstvu konfliktov, pri ktorých Ea zabije prvého Apsu; potom Tiamat, ktorého neskôr napadli bohovia, zabil Eaov syn Marduk. Je to Marduk, hrdina príbehu, ktorý vytvára existujúci vesmír z tela Tiamata. Rozstrihne ho ako sušenú rybu na dve časti a urobí z jednej polovice nebo - vznikne aj Slnko, Mesiac a hviezdy, aby vykonali predpísané pohyby - a z druhej polovice Zem. Prepichne jej oči, aby nimi tiekli rieky Eufrát a Tigris. Zvyšok príbehu sa zaoberá Mardukovým usporiadaním vesmíru, stvorením ľudských bytostí a priradením bohov rôznym kozmickým úradom a úlohám.

Epos o Gilgamešovi je pravdepodobne viac známy, a jedná sa azda o najstarší zachovaný text ľudstva vôbec (cca. 3000 p.n.l.). Aj tam nachádzame indície o stvorení Zeme. V ňom sa dočítame o dvojitej hore Mashu na konci Zeme, odkiaľ vychádza Slnko z iného sveta, ktorého bránu strážia dve strašné bytosti škorpióna. Umožňujú Gilgamešovi, aby pokračoval cez temný tunel, kam Slnko putuje každú noc (putuje dvanásť „líg“, jednotka vzdialenosti v starom Ríme. Jedna liga= 2,2km). Svet na konci tunela má byť svetlá ríša divov, plná stromov s listami šperkov. Dilmun bol opísaný v epose ako raj, kde dravci nezabíjajú, neexistuje bolesť a choroba, a kde ľudia nestarnú.

3. Hebrejská kozmológia

Vedci, ktorí sú presvedčení, že Hebrejská kozmológia sa vyvinula z kozmológií starých kultúr blízkeho východu, sa pridržiavajú skutočnosti, že Izraeliti tiež videli Zem ako dosku plávajúcu na vode s „pokrievkou“ nad ňou, ktorá rozdeľuje Zem od nebies. Hebrejci mali, tak ako väčšina najstarších civilizácií, nebo za solídnu kupolu, kde Slnko, Mesiac a planéty sa nachádzajú pod ňou.

Taktiež tu môžeme vidieť znázornený koncept „neba“ a „pekla“ (hebr. Sheol), kde pod nami prebýva večné zlo, temno a nekonečné dno, a nad nami Boh stvoriteľ, anjeli a dobro.

THE ANCIENT HEBREW CONCEPTION OF THE UNIVERSE

TO ILLUSTRATE THE ACCOUNT OF CREATION AND THE FLOOD

Illustration from George L. Robinson, *Leaders of Israel*
(New York: NY: Association Press, 1913), p. 2.

Reprinted with permission from A.J. Matill: *The Seven Mighty Blows to
Traditional Beliefs*, by A.J. Matill. Flatwoods Free Press, 1995.*

Hebrejská kozmológia sa opiera o Bibliu, o Sväté písmo, podľa ktorého je nebeská klenba obrovskou pevnou kupolou, ktorú vytvoril Boh druhý deň, aby rozdelila pôvodné more (Tehom) na hornú a dolnú časť, aby sa mohla objaviť suchá zem. V Biblii je písané, že Boh stvoril dve svetlá, jedno aby svietilo vo dne a jedno v noci. Prieči sa to nášmu dnešnému chápaniu Mesiaca, ktorý má iba reflektovať slnečné žiarenie. Vody majú byť aj pod nami, aj nad nami.

Prvá kniha *Genesis* (počiatok) hovorí o stvorení:

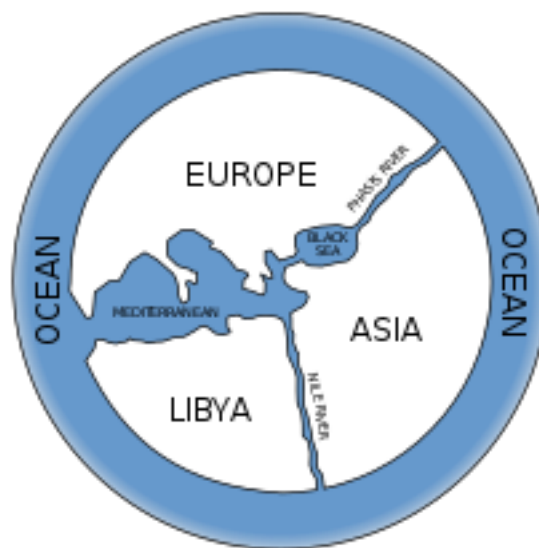
Na počiatku stvoril Boh nebo a Zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. Tu povedal Boh: „Buď svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. Potom Boh povedal: „Buď obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod nebom, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. Tu Boh povedal: „Buďte svetlá na nebeskej oblohe na oddeľovanie dňa od noci! A buďte na znamenie pre obdobia, dni a roky! I buďte svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvoje veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddeľovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré.

4. Staré Grécko

Homér a *Hesiodus*, obaja opisujú diskusovú kozmogrfiu (dosku) v diele *Achillov Štít*. V poézii sa zaužívala tradícia zem obiehajúceho (gaiakchos) mora (tzv. „Okeanus“) a o diskuse (doske) sa tiež zmieňujú v dielach *Stasina* z Cypru, *Minerma*, *Aeschyla* a *Apollonia Rhodia*.

Homérov opis plávajúceho diskusu obklopený oceánom sa objavuje aj ďaleko neskôr v diele *Posthomerica* od *Quintusa Smyrnaea* (4.st.n.l.).

Vo filozofii podľa *Aristotela* nachádzame pred-Sokratických mysliteľov, ktorí boli presvedčení o plochej Zemi, ako napríklad *Thales* (cca 550 r.pred n.l.), *Leucippus* (cca. 440 pred n.l.) a *Democritus* (cca. 460–370 pred n.l.).

Anaximanderová mapa Zeme

Thales bol presvedčený, že Zem sa nadnáša nad vodou ako kus dreva.

Anaximander (500 p.n.l.) zase tvrdil, že svet je krátky cylinder s plochým, okrúhlym a nehybným vrchom, lebo bol rovnako vzdialený od všetkého (toto tvrdenie nájdeme aj v starej Indii a Védскеj literatúre).

Anaximenes z Milétu veril, že Zem je plochá a sa nadnáša nad vzduchom tak ako Slnko, Mesiac a iné hviezdne telesá, ktoré sú ohnivé, sa dokážu nadnášať iba preto, lebo sú ploché.

Xenofanes z Kolofonu (500 p.n.l.) si taktiež myslel, že Zem je plochá, z hornej strany dotýkajúca sa neba a zo spodku nekonečná.

Aj *Anaxagoras* (450 p.n.l.) bol presvedčený o rovnej Zemi a jeho žiak *Archelaus*, ktorý prišiel k záveru, že v strede placka musí byť rozťahnutá ako UFO, aby to vysvetlilo perspektívu východu a západu Slnka pre obyvateľov.

Hecataeus z Miletu tiež veril v plochú Zem obkolesenú vodou („okeanom“).

Herodotus neveril v obkolesenie vody, avšak bol taktiež plochozemcom, keďže sa v svojich dielach zmieňoval o jej koncoch, respektíve krajoch.

Pythagoras v 6. storočí p.n.l. ako aj *Parmenides* v 5. storočí p.n.l. tvrdili, že Zem je guľatá, a ich vplyvom výrazne formovali celý Grécky svet. okolo 330 p.n.l., *Aristoteles* podporil ich tézu o sfére na základe fyzikálnej teórie a empirickým podkladom, a vypočítal aj obvod Zemegule, s ktorým ale pred ním už prišiel *Erasthenes* okolo roku 240 p.n.l. V druhom storočí p.n.l. *Ptolemaius* vytváral mapu z jeho glóbusového modelu a zriadil systém LATITUDE (zemepisná šírka), LONGITUDE (zemepisná dĺžka) a CLIMES (podnebie z gréckeho κλίμα klima, množné číslo κλίματα klimata, čo znamená „sklon“). Jeho dielo *Almagest* bolo písané v gréčtine a preložené do latinčiny až v 11. storočí z arabských prekladov.

Lucretius (1. stor. p.n.l.) sa nestotožňoval so sférickým vyobrazením Zeme v nekonečnom vesmíre a argumentoval tým, že musí existovať akési centrum, okolo ktorého môžu ťažké telesá krúžiť.

K začiatku prvého storočia n.l., *Plinius Starší* (*Pliny the Elder*) ako autor encyklopédie „*Naturalis Historia*“ zastával pozíciu, že Zem je guľatá, aj keď diskusie pokračovali ohľadne existencie „protinožcov“, zakrivenia vody a oceánov.

5. Severná Európa

Yggdrasill - obrí, mystický prastrom rastúci cez stred Zeme v severskej kozmológii

Staré Nordické a Germánske kmene verili v kozmogrfiu plochej Zeme obkolesenej oceánom, s tzv. **Axis Mundi** - osou Zeme, svetovým stromom (**Yggdrasill**) alebo pilierom (Irmisul) v jej strede. V oceáne, ktorý ju obklopoval, sedel tzv. had Jormungandr. V severskej mytológii *Gylfaginning* (VIII) nachádzame povest' o vzniku Zeme, kde počas jej stvorenia bola obkolesená neprechodným morom: „A Jafnhárr povedal: z krvi, ktorá potiekla a rútila sa svojvoľne z jeho jaziev, spravilo sa more, keď utvorili a spevnili zem, a vytvorili more, ako prsteň okruhle kolom dokola, a zdá sa, že pre väčšinu mužov bude neprekonateľné.“

V 13. storočí vznikla na Islande mýtická zbierka ľudových básní *Edda*, ktorá opisuje Zem ako súčasť prastromu obrovského rozmeru spájajúci 9 svetov. Sústava koreňov siaha do spodných sfér, kým jeho vetvy a konáre rastú ďaleko cez náš svet. Tento kozmický strom je základom severskej mytológie a rozdeľuje Zem na

základné tri časti - náš svet, podsvetie a nebo, a ďalších šesť mimo nášho chápania. Všetko za predpokladu nehybného, pevného sveta a plochy, na ktorej žijeme my.

Časti Gylfaginning Prózy Edda, čiastočne z rôznych eddických básní, obsahujú správu o vývoji a tvorbe vesmíru: Dlh predtým, ako sa Zem objavila, existovalo jasné a horiace miesto zvané *Muspell* - miesto tak horúce, že cudzinci do neho nemôžu vstúpiť - a hmlistá krajina Niflheimu. V Niflheime bol prameň, Hvergelmir, z ktorého pretekalo množstvo riek. Spoločne tieto rieky, známe ako Élivágar, tiekli ďalej a ďalej z ich prameňa. Jedovatá látka v prúde nakoniec stuhla a zmenila sa na ľad. Keď sa tok stal úplne tuhým, z ľadu stúpila jedovatá para a stuhla na vrchu rieky. Tieto hrubé ľadové vrstvy rástli a postupom času sa šírili po dutine Ginnungagapu.

Severná oblasť Ginnungagapu sa naďalej plnila váhou z rastúcej látky a jej sprievodných výparov, ale južná časť Ginunngagapu zostala jasná kvôli svojej blízkosti k iskrám a plameňom z Muspellu. Medzi Niflheimom a Muspellom bolo pokojné miesto „mierne ako obloha bez vetra“. Keď sa stretli zlomyseľ a teplý vzduch, tekutina sa roztopila a klesla, a táto zmes vytvorila prvotnú bytosť Ymir. Ymir sa počas spánku potil. Z jeho ľavého ramena vyrastal mužský a ženský potomok, „jedna z jeho nôh splodila syna“, a tieto končatiny tiež vyprodukovali deti.

Ymir bol kŕmený z riek mlieka, ktoré tieklo zo strukov prvotnej kravy, Auðumbla. Auðumbla bola kŕmená soľou, ktorú olizovala z kameňov. V priebehu troch dní olízala krásneho a silného muža Búriho. Búriho syn Borr sa oženil s jedným z potomkov menom Bestla a obaja mali troch synov: bohov Odina, Vili a Vé. Synovia zabili Ymir a Ymirova krv sa vyliala po celej krajine a spôsobila veľké povodne, ktoré zabili ich potomkov.

6. Východná Ázia

V starej Číne sa ľudia do 17. storočia domnievali o existencii plochej, štvorcovej Zemi, kým nebesia boli podľa nich okrúhle. Táto paradigma bola nespochybniteľná až do príchodu európskych Jezuitských misionárov. Nebo bolo chápané ako „rozprestretý dáždňik“ (teória *Kai Tian*), ako obklopujúca sféra (teória *Hun Tian*), alebo ako bez substancie, kým nebeské telesá sa voľne nadnášajú (teória *Hsuan Yeh*). V každom prípade mali v tvare Zeme jasno, všetci sa zhodli v plochosti Zeme, s možným nafúknutím v strede.

Model vajca bol často využívaný čínskymi astronómami ako napr. **Zhang Heng** (78-139 n.l.) na opísanie sférického neba:

„Nebesia sú ako slepačie vajce a také guľaté ako náboj do kuše, Zem je ako žltko vajička, a je v jeho strede.“

Táto analógia o zakrivenom vajci mala najmä vyjadriť relatívnu pozíciu plochej Zeme v rámci nebies:

V pasáži **Zhang Hengovej** kozmogónie sa Zhang zmieňuje nasledovne: „Nebo berie svoje telo z energie Yang, čiže je okrúhle a v pohybe. Zem berie svoje telo z energie Yin, čiže je plochá a nehybná.“ Celý princíp Yin a Yang dokonalo vysvetľuje realitu plochej Zeme, kde symbol znázorňuje nekonečné striedanie dňa a noci s rotáciou Mesiaca (Yin) a Slnka (Yang), ktoré sú rovnako veľké.

Symbol Yin a Yang, Mesiac a Slnko rovnakej veľkosti

Analógia vajca má priblížiť koncept, že nebo nielen obklopuje svet zhora, ale aj zdola, a je hermeticky uzatvorené, nedá sa z neho len tak uniknúť. Preto je táto téma taká kontroverzná a naráža na odpor takmer všade. Ak pripustíme možnosť plochého sveta a tohto konceptu, musíme automaticky vylúčiť vesmírne cestovanie, spochybniť činnosť vesmírnych agentúr ako napr. NASA a pristátie na Mesiaci, meteority, a existenciu mimozemšťanov. Čo ak naozaj existuje akési celosvetové sprisahanie vlád a ich inštitúcií, aby nám neumožnili vedieť, kde to vlastne žijeme, aký je náš skutočný pôvod, a tak nás vedia ľahšie kontrolovať?

Čínski vedci boli naozaj brilantní muži v každom smere a do 17. storočia mali medzi sebou konsenzus o plochej Zemi, čo môže byť pre veľa ľudí priam šokujúce a dôvod na hlbšie zamyslenie sa nad tematikou.

You Xi, učenec zo 14. storočia, bol naklonený myšlienke, že vesmír je nekonečný, obklopujúci Zem a že Zem môže byť aj štvorec aj kruh, záleží od tvaru nebies. Keď čínski geografovia 17. storočia ovplyvnení európskou kartografiou a astronómiou zobrazili svet ako glóbus, ktorý mohol byť oboplávaný loďou, použili terminológiu Zhanga Henga, aby opísali sférickú podobu Slnka a Mesiaca.

V knihe *Huainanzi* v 2. storočí p.n.l. čínski astronómovia úspešne vyvrátili Erastothenov výpočet zakrivenia Zeme na vyrátanie výšky Slnka nad Zemou. Predpokladali, že Zem je plochá a prišli na vzdialenosť 100,000 li (cca. 200 000 km).

Kniha *Zhoubi Suanjing* tiež spomína, ako zistiť vzdialenosť Slnka a Zeme meraním obedňajších tieňov na rôznych výškach. Táto metóda je blízka tej Erastothenevej merania okruhu Zeme, lenže v *Zhoubi Suanjing* sa tiež predpokladá plochá Zem na rozdiel od Erastothenového presvedčenia o glóbuse.

7. Južná Ázia

Védské texty opisujú kozmos rôznorodo. Najstaršie Indické kozmologické texty zobrazujú Zem ako štos plochých dosiek. Vo Védskych textoch sa prirovnáva nebo (Dyaus) a Zem (Prithvi) ku kolesám na osi v modeli plochej Zeme. Na modely konkávnej Zeme sú zase porovnávané s miskami respektíve koženými taškami.

Oxfordský univerzitný profesor *A.A. Macdonell* sa zmienil o tom, že koncept plochej Zeme s okolitým oceánom sa nezjavuje v písme *Samhitas*, avšak sa prirodzene vrel o kruhu, často bol svet znázorňovaný ako koleso a explicitne nazývaný okrúhlym (Parimandala) napríklad v knihe *Shatapatha Brahmana*.

Indické stredoveké texty s názvom *Puranas* opisujú Zem okrúhlu na plochom základe s oceánom a kontinentmi. Môžeme tento pohľad považovať za všeobecný nielen pre hinduistické kozmológie, ale aj pre tie budhistické a Jain po celej Južnej Ázii s výnimkou 5. kapitoly v knihe *Bhagavata Purana*, kde sa autori zmieňujú aj o plochej aj o guľatej Zemi.

8. Stredná Amerika

Starovekí *Mayovia* verili v opakujúce sa cykly stvorenia, ničenia a myslenia, pokiaľ ide o obdobia trvajúce asi 5 200 rokov. Mayovia verili, že súčasný cyklus sa začal v roku 3114 -3113 pred n.l. a skončil sa v 2011 alebo 2012 n.l.

Mayská kozmológia sa nedá ľahko zrekonštruovať z našich súčasných poznatkov o ich civilizácii. Avšak vieme, že Mayovia verili, že Zem je plochá doska a má štyri rohy. Každý roh bol umiestnený na svetovej strane a mal farebnú hodnotu: červená na východ, biela na sever, čierna na západ a žltá na juh. V strede bola zelená farba.

Niektorí Mayovia tiež verili, že obloha bola viacvrstvová a že ju v rohoch podporovali štyria bohovia obrovskej fyzickej sily zvanej „bacabs“. Iní Mayovia verili, že obloha bola podporovaná štyrmi stromami rôznych farieb a druhov, so strednou zelenou cibuľou alebo stromom z hodvábu a bavlny.

Mayovia si mysleli, že Zem vo svojej plochej podobe je chrbtom obrovského krokodíla, ktorý spočíva v bazéne leknín. Jeho náprotivkom na oblohe bol dvojhlavý had - koncepcia pravdepodobne založená na skutočnosti, že mayské slovo „nebo“ je podobné slovu „had“. V hieroglyfoch je telo nebeského hada označené nielen svojím vlastným znakom prekrížených kriviek, ale aj pásmami Slnka, Mesiaca, Venuše a iných nebeských telies.

Nebo podľa nich malo 13 vrstiev a každá vrstva mala svojho vlastného boha.

Najvyšší bol muanský vták, druh sovy. Podsvetie malo deväť vrstiev a deväť korešpondujúcich pánov noci. Podsvetie bolo chladné, nešťastné miesto a verilo sa, že po smrti je destináciou väčšiny Mayov. Tiež sa predpokladalo, že nebeské telesá ako Slnko, Mesiac a Venuša prechádzajú podsvetím, keď každý večer miznú pod obzorom.

Mayovia mali ohromujúci počet bohov, s najmenej 166 pomenovaných božstiev. Je to čiastočne preto, že každý z bohov mal veľa aspektov. Niektorí mali viac ako jedno pohlavie; iní mohli byť aj mladí aj starí; a každý boh predstavujúci nebeské teleso mal inú tvár podsvetia, ktorá sa objavila, keď boh večer zomrel.

Niektoré mayské zdroje hovoria aj o jednom najvyššom božstve zvanom *Itzamná*, vynálezcovi písania a patrónovi umenia a vied. Jeho manželkou bola Ix Chel, bohyňa tkania, medicíny a pôrodu; bola tiež starou bohyňou Mesiaca.

Úloha kňazov bola úzko spojená s kalendárom a astronómiou. Kňazi kontrolovali učenie a rituály, a mali na starosti výpočet času, festivaly, obrady, osudové dni a ročné obdobia, veštenie, udalosti, liečenie chorôb, písanie a genealógie. Mayskí duchovní nedržali celibát a synovia často nahradili otcov.

Všetky mayské rituálne akty boli diktované 260-dňovým kalendárom Svätého kola a všetky predstavenia mali symbolický význam. Pred týmito udalosťami a počas nich sa prísne dodržiavala sexuálna abstinencia a praktizovalo sa sebapoškodzovanie, aby sa poskytla krv na pomazanie náboženských rádov. Elita bola posadnutá krvou - vlastnou i cudzou - a rituálne krviprelievanie bolo hlavnou súčasťou každej dôležitej udalosti kalendára. Krvácanie sa tiež uskutočňovalo s cieľom vyživovať a propagovať bohov a keď mayská civilizácia začala padať, ponáhľali sa vládcovia z jedného mesta do druhého vykonávať krvavé obrady, aby si udržali svoje rozpadajúce sa kráľovstvo.

Ľudská obeta bola spáchaná na väznoch, otrokoch, a najmä deťoch, sirotách a nelegitímnych deťoch, ktoré boli na tieto príležitosti špeciálne zakúpené. Pred obdobím Toltékov sa však obeť zvierat mohli vyskytovať omnoho častejšie ako ľudské - morky, psy, veveričky, prepelice a leguány patrili medzi druhy považované za vhodné na obeť bohom Mayov.

Mayovia verili, že keď ľudia zomreli, vstúpili do podsvetia jaskyňou („cenote“). Keď králi zomreli, nasledovali cestu spojenú s kozmickým pohybom Slnka a padli do podsvetia; ale pretože mali nadprirodzené sily, boli znovuzrodení do nebeského sveta a stali sa bohmi. Smrti z prírodných príčin sa Mayovia všeobecne obávali, najmä preto, že mŕtvi nechodili automaticky do raja. Bežní ľudia boli pochovávaní pod podlahou svojich domov, ústami plnými jedlom a korálkami nefritov, sprevádzaní náboženskými predmetmi a vecami, ktoré používali počas života. Hroby kňazov obsahovali knihy.

Veľkí šľachtici boli spolnení - prax mexického pôvodu - a nad ich urny boli umiestnené pohrebné chrámy. V predchádzajúcich dňoch boli šľachtici pochovaní v hrobkách pod mauzóleami. Niektorí Mayovia dokonca mumifikovali hlavy mŕtvych pánov. Tieto boli potom držané v rodinných oratóriách a pravidelne „kŕmené“.

Po dobytí Španielskymi vojskami došlo k veľkému prekryvaniu medzi mayským a rímskokatolíckym systémom viery. Niektorí archeológovia tvrdia, že systémy boli v mnohých ohľadoch podobné: oba kadili počas rituálov; oba uctievali modly; oba mali kňazov a viedli komplikované púte na základe rituálneho kalendára.

Aztékovia

Aztékovia verili v tri horizontálne úrovne vo vesmíre: v 13 nebeských vrstiev (*Topan*), v povrch Zeme (*Tlalticpac*) i v deväť vrstiev podsvetia (*Mictlan*).

Zemská rovina bola rozdelená do 4 rovnakých častí a predstavovala povrch, na ktorom bolo päť bodov, často znázornených ako päť stromov, pričom stredný bol tzv. *Axis Mundi*, stredná os Zeme, zakorenený vo svete mŕtvych, ale rovnako vysoký ako najvyššia nebeská vrstva.

Celkovo sa dá skonštatovať, že celá Mezoamerika (Mexico, Aztékovia, Toltékovia a Mayovia) mali veľmi podobný pohľad na svet.

9. Maori Civilizácia

Maori žijú do dnes na Novom Zélande viac- menej odstrihnutí počas tisícročí, a ich príbeh o stvorení a oddelení *Ranginui*, otca oblohy a *Papatuanuku*, matky Zeme svojimi deťmi, je taktiež mimoriadne zaujímavý:

Predtým, ako bolo svetlo, bola iba tma. Predtým, ako bola tma, nebolo nič. Z týchto vecí sa hovorí v našej *Karakii*, o tých, ktorí boli vydaní od staroveku a pomenovali všetkých predkov Maorského ľudu. Hovorí sa to v *Karakii*, na začiatku času stál Te Kore, Nič. Potom bola Te Po, Noc, ktorá bola nesmierne dlhá a nesmierne tmavá. Prvé svetlo, ktoré existovalo, nebolo nič iné, ako žiarenie svetlušky, a keď sa stvorilo Slnko a Mesiac, neboli tam žiadne oči, nebolo ich vidieť. Začiatok bol vyrobený z ničoho.

Potom Ranginui, obloha, prebýval s Papatuanuku, zemou, a pripojil sa k nej, aby sa vytvorila celá Zem. Ale ich deti, ktoré boli veľmi početné, nemali podobu mužov a žili v temnote, pretože ich rodičia sa ešte nerozlúčili. Obloha stále ležala na Zemi, medzi nimi nebolo žiadne svetlo. Nebies bolo dvanásť a najnižšia vrstva, ležiaca na Zemi, ju urobila neplodnou. Jej pokrývkou boli plazivé rastliny a nízka burina, a more bolo tmavé, tmavé ako noc.

Potom sa potomok Ranginui a Papatuanuku, umorený stálou temnotou, stretol s jeho súrodencami, aby rozhodol, čo by sa malo urobiť s ich rodičmi, aby mohol

vzniknúť človek. „Zabijeme našich rodičov, zabijeme ich, nášho otca a matku, alebo ich rozdelíme?“ oni sa pýtali navzájom. A dlho uvažovali v tme.

Nakoniec sa ozval Tumatauenga, najsilnejší potomok a ochranca vojny. „Dobre. Zabijeme ich," uviedol Tumatauenga.

Ale Tanemahuta, strážca lesa, odpovedal: „Nie, nie je to tak. Je lepšie ich oddeliť a nechať oblohu stáť vysoko nad nami a nechať Zem ležať pod nami. Nech nám je obloha cudzincom, ale nech ako naša dojčiaci matka zostáva Zem blízko nás."

Výklad tohto textu si môže každý spraviť sám, nie je celkom jednoznačný, avšak považujem za dôležité sa zapodievať s každou civilizáciou a hľadať spoločné menovatele. Tu si to vizuálne predstavujem podobne, ako v keltskej kultúre, kde sa oddelením Zeme a neba vytvorí akési kozmické vajce.

10. Keltská kozmológia

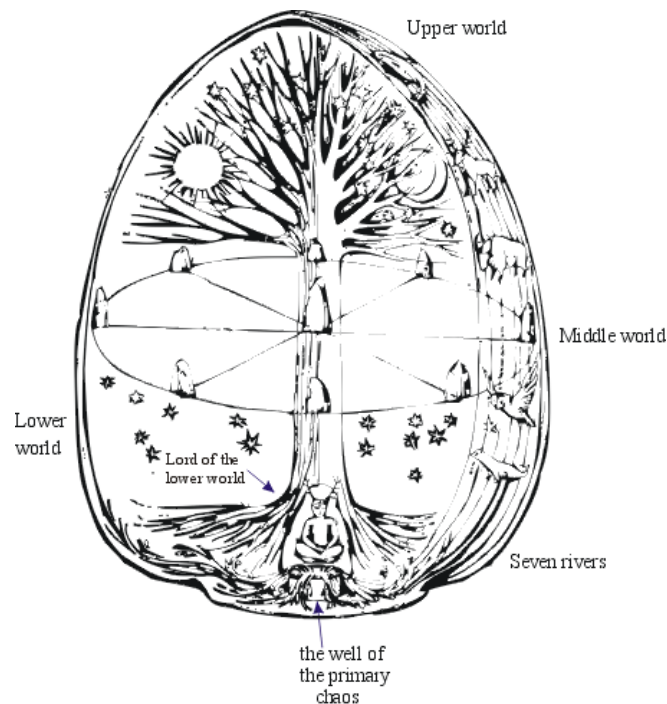

Figure 23. Celtic map of the upper, middle and lower worlds.

Odvodenie keltských slov o vesmíre, ktoré boli zdedené po pôvodnom indoeurópskom jazyku, podobné germánskemu, románskemu a indickému jazyku, nám poskytuje určitý pohľad na keltské chápanie vesmíru.

Proto-keltské slovo „nemos“ označuje nebo a je odvodené od indoeurópskeho koreňa (ohyb, krivka). Je pravdepodobné, že keltská viera bola podobná viere mnohých ďalších národov, kde Zem stojí na piliéroch a je pod pevnou nebeskou klenbou. Slovo pre Zem je „talam“ (proto-keltsky tela-mon), pôvodne označujúci „držiteľa“. Tieto stĺpy sa často vizualizujú ako stromy. Obraz posvätného stromu spájajúceho raj a Zem, ktorý sa často vykresľuje ako stojaci v strede sveta, sa v priebehu storočí opakuje v goidelskej literatúre a tradícii, kde „goidelic“ znamená strom/ drevo a je proto-indoeurópskeho pôvodu. Slovo „koreň“ súvisí s pojmi „strom, stred a hranice“ v mnohých indoeurópskych jazykoch.

V názve samotných druidov (proto-keltsky dru-wid) je indoeurópsky kmeňový význam, ktorý znamená „byť pevný, solídny“ a slovám „pravdivý“ a „strom“ v angličtine. Mohli by sme chápať druidov ako tých, ktorí potvrdzujú to, čo je pravda, rovnako ako svetový strom alebo posvätné stĺpy podporovali svet bohov.

Nad nebeskou oblohou je jasno a vzdušne, dole sú hĺbky zeme a vôd naopak hlboké a tmavé. Božstvá sa obvykle zdržiavajú v týchto extrémnych zónach neba a podsvetia, a centrálna oblasť, tzv. Stredná Zem (Midgard, Mittelerde) je obývaná ľuďstvom. Protokeltský výraz „bitu“ (svet) označuje miesto života (biwotūt), v ktorom žijú smrteľné bytosti vrátane ľudí a zvierat.

Gaulsky výraz „dubno“ a staré gaelske slovo „domun“ zdieľajú úzku príbuznosť so slovami významu „tmavý“ (proto-keltsky dubu), „hlboký“ (proto-keltsky dubno) a „voda“ (proto-keltsky dubro). Protikladom pre rovný povrch Zeme v proto-keltskom jazyku je „albjo“ od koreňa „albho“ (biely, jasný), čo naznačuje osvetlený povrch odrážajúci Slnko. Tento posledný názov je koreňom prvého zaznamenaného keltského mena pre ostrov Británia, Albion.

Mnoho starších ľudí v tej dobe verilo, že vesmír nie je úplne stabilný, ale je náchylný na rozklad, aj keď sa môže znovu obnoviť. Strach, že sa stĺpy môžu zrútiť a že nebeská klenba padne na Zem, ktorá by sa následne mohla potopiť do mora, bol reálny medzi keltskými bojovníkmi, ktorí sa stretli s Alexandrom Veľkým.

Alexander dúfal, že sa ho kvôli svojej veľkej sile obávajú viac ako čokoľvek iné. Avšak keď sa ich opýtal na ich najväčší strach, odpovedali, že na nich môže padnúť obloha (Arrian, Discourses of Epictetus § 4).

Strabo, grécky filozof a geograf narodený 64 p.n.l. - 24 n.l., v diele Geografia §4.4.4 píše, že „druidi aj iní tvrdia, že duša aj svet sú nezničiteľné, ale niekedy ich premôže oheň a niekedy inokedy aj voda“.

Niektoré z prvých írskych textov o Svätom Patricku naznačujú, že Íri sa obávali apokalypsy, ktorá by prišla s ohňom. Zdá sa, že Patrick v rámci stratégie premeny sľúbil, že zasiahne do tohto scenára osudu tým, že uzavrie dohodu s kresťanským Bohom v mene Írov: Írsko bude zaplavené sedem rokov predtým, ako sa na zemi odhalí peklo.

V stredovekých írskych textoch sú ďalšie ozveny kozmickej kataklyzmy. Zvlášť dobrým príkladom je prísaha kráľa Conchobora v príbehu *Táin Bó Cuailgne*, ktorý prisahá, že splní svoju úlohu, „pokiaľ obloha s jej hviezdami nespadne na zemský povrch alebo pokiaľ sa zem nerozbije zemetrasením, alebo ak nad hladinou zeme neprenikne more s modrými hranicami.“ Táto myšlienka zrútenia nebies na Zem a zrútenia Zeme do oceánu prežila v írskych a škótskych rozpravách do 20. storočia.

Existuje však niekoľko odlišných koncepcií iného sveta v ostrovnej keltskej tradícii, o čom svedčia stredoveké texty. Okrem krajiny, najmä ostrovov, cez more alebo dokonca pod jazerami alebo oceánmi, je iný podzemný svet prístupný jaskyňami, pohrebiskami a vílami. Niektoré Waleské príbehy opisujú obrovský podsvet („The Great Deep“), ktorý odráža náš vlastný sociálny a politický poriadok, používajúc výraz *Annwfn*, ktorý môže pôvodne znamenať „ne-svet“, „podsvetie“ alebo „veľmi hlboký“. Gaulské zaklínadlo objavené v prastarom hrobe v roku 1983 a datované do 1. storočia nášho letopočtu obsahuje rovnaký výraz (v skoršej podobe). Obsah, štýl a použitie kúzla ukazujú silné grécke vplyvy a predpokladá sa, že praktiky gréckej mágie vyvolali novú gallo-bretónsku koncepciu podsvetia, ktorá naďalej ovplyvňovala ostrovné predstavy o posmrtnom živote. Niektoré predstavy o podzemnom podsvetí mohli byť vytvorené praktizovaním votívnej obety pre božstvá v jamách, jazerách, riekach a hrobách, ako aj od existencie pohrebných mocí z oveľa skorších období.

Všetky ľudské spoločnosti uznali, že čas pozostáva z cyklov Slnka a Mesiaca; tie civilizácie, ktoré sa pre svoju obživu stali závislé od poľnohospodárstva, museli podľa nebies zosynchronizovať rôzne etapy svojej práce (satie osiva atď.). Dokonca aj poľovníci si uvedomovali, že život zvierat je regulovaný zmenami, ktoré prichádzajú a odchádzajú s ročnými obdobiami. Mnoho kamenných pamiatok je postavených v súlade s lunárnymi a solárnymi udalosťami.

Caesar tvrdil, že druidi študovali Zem a nebesá a v temnej polovici začali nový časový cyklus (deň, mesiac alebo rok) a končili v polovici svetla. Hoci to pre Rómanov znelo neobvykle, mnoho ďalších národov definovalo čas rovnakým spôsobom a toto počítanie pokračovalo do modernej éry gaelskými Škótti a Írmi. Rímsky autor Pomponius Mela (*De Situ Orbis*), napísaný v prvej polovici 1. storočia n. l., uviedol, že druidi „poznajú veľkosť Zeme, vesmíru a pohyby nebies a hviezd“.

V roku 1802 sa neďaleko *Villards d'Héria* vo Francúzsku našlo niekoľko úlomkov starovekého bronzu, ale málo sa toho zachovalo, aby sa pochopilo, o čo vlastne ide.

V roku 1897 bolo nájdených množstvo fragmentov bronzu v blízkosti Galsko-Románskej hranice pri *Coligny* vo Francúzsku asi 60 kilometrov od prvého objavu. Zistilo sa, že fragmenty pri *Villards d'Héria* boli kalendáre.

Kalendár sa skladá zo šestnástich stĺpcov gaulských slov (napísaných v latinke), s malým otvorom vedľa každého slova, do ktorého sa dá vložiť kolík na označenie

dňa. Kalendár funguje na princípe lunárneho cyklu a opakuje sa každých päť rokov, pokúša sa zladíť dvanásť lunárnych mesiacov (29 alebo 30 dní) so slnečným rokom vložením dvoch špeciálnych časových období počas päťročného rozpätia.

Mesiace aj roky sú rozdelené na polovice a za názvami mesiacov nasleduje buď slovo 'MAT' alebo 'ANM', o ktorých sa predpokladá, že označujú „dobré/ šťastné“ alebo „zlé/ smutné“ dni. Kalendár z Coligny sa údajne datuje okolo 2. stor. n. l.

11. Egypt

Egyptský vesmír sa sústredil okolo bohyne *Ma'at*, ktorá má hneď niekoľko významov vrátane pravdy, spravodlivosti a poriadku. Bola pevná a večná (bez nej by sa svet rozpadol) a stále existovali hrozby nepokojov, ktoré si vyžadovali, aby spoločnosť pracovala na jej udržiavaní. Medzi obyvateľmi vesmíru boli bohovia, duchovia zosnulých ľudí a živí ľudia, z ktorých najdôležitejším bol faraón. Ľudia za týmto účelom mali spolupracovať a bohovia mali fungovať v rovnováhe. *Ma'at* bola obnovená pravidelnými udalosťami, ako je každoročná povodeň v Níle.

Najdôležitejšia z nich bola denná cesta boha Slnka Ra.

Egyptiania videli Zem ako plochú (boh Geb), nad ktorou bola nebeská klenba (bohyňa Nut); boli oddelení Shuom, bohom vzduchu. Pod zemou bolo podsvetie a nad oblohou ležal Nu, chaos pred stvorením. Duat bol záhadnou oblasťou spojenou so smrťou a znovuzrozením, a Ra každý deň prešiel cez Duat po tom, čo cez deň prešiel ponad Zem.

Nebo, pevná obloha, je pohyblivá, konkávna kupola, ktorá prekrýva hlboko vypuklú Zem. Slnko a hviezdy sa pohybujú spolu s touto kupolou a ich priechod pod horizontom je ich pohybom po častiach Zeme, ktoré Egyptiania nevideli.

Týmito regiónmi by potom bol Duat.

Úrodné krajiny doliny Nílu (Horný Egypt) a Deltý (Dolný Egypt) ležia v egyptskej kozmológii v strede sveta. Mimo nich sú neplodné púšte, ktoré sú spojené s

chaosom, ktorý leží mimo Zeme. Niekde za nimi je horizont, Aket. Dve hory na východe a západe označujú miesta, kde Slnko vstupuje a vystupuje z Duatu.

Geb bol egyptským bohom Zeme a neskôr členom tzv. *Ennead Heliopolis* (skupina deviatich božstiev v egyptskej mytológii uctievaných v Heliopolise - dnešná Káhira: boh Atum; jeho deti Shu a Tefnut; ich deti Geb a Nut; a ich deti Osiris, Isis, Seth a Nephthys. Ennead niekedy zahŕňa syna Osirisa a Isisa Horusa.) Mal okolo hlavy znak a bol preto považovaný za otca hadov. V starovekom Egypte sa verilo, že Gebov smiech spôsobil zemetrasenie alebo umožnil pestovanie plodín.

Geb bol spájaný s mytologickou božskou bytosťou, ktorá zniesla „vajíčko sveta“, z ktorého vzišiel svet.

Bohu vzduchu Shu pomáhajú iní bohovia pri zdvíhaní Ma'at- oblohy, kým Geb - Zem - leží pod ňou.

Egyptské mýty sú známe najmä z hymn, rituálnych a magických textov, pohrebných textov a spisov Grékov a Rímanov. Mýtus o stvorení vravel, že sa svet vynára ako suchý priestor v praoceáne chaosu, ktorý sa vyznačuje prvým vzostupom Ra. Iné formy mýtu svedčili o premene najstaršieho boha Atum na tvorivé prvky sveta a na tvorivú reč intelektuálneho boha Ptah.

Najdôležitejším mýtom bol ten o bohu Osiris a Isis. Božský vládca Osiris bol zavraždený Setom (boh chaosu), potom ho jeho sestra a manželka Isis vzkriesila, aby počali dediča, Horusa. Osiris sa potom stal vládcom mŕtvych, zatiaľ čo Horus nakoniec pomstil svojho otca a stal sa kráľom. Tento mýtus postavil faraónov a ich sukcesiu ako poriadok proti chaosu.

Egyptčania boli veľmi znepokojení osudom ich duší po smrti a stavali hrobky, vytvárali hroby a dali obete na zachovanie tiel a duší. Verili, že ľudia vlastnili „ka“

alebo životnú silu, ktorá opustila telo po smrti. Aby „ka“ mohla zotrvať po smrti, musela naďalej dostávať obete jedla; mohla by spotrebovať svoju duchovnú podstatu. Ľudia tiež vlastnili „ba“, súbor duchovných charakteristík jedinečných pre každú osobu, ktorý zostal v tele po smrti. Pohrebné rituály mali za cieľ uvoľniť „ba“, aby sa mohlo pohybovať, znova sa pripojiť ku „ka“ a žiť ako „ankh“ - kľúč života. Avšak, „ba“ sa vracalo do tela v noci, takže telo muselo byť zachované.

Mumifikácia zahŕňala prepracované postupy na balzamovanie a balenie v látke spolu s rôznymi obradmi vrátane slávnostného otvorenia úst. Hrobky boli pôvodne mastaby (obdĺžnikové tehlové konštrukcie), až neskôr pyramídy.

To sa však najskôr netýkalo bežnej osoby: prešli do temnej, bezútešnej ríše, ktorá bola opakom života. Šľachtici od faraóna dostali hrobky a hrobové dary. Nakoniec, okolo roku 2181 pred n.l., Egypťania začali veriť, že každý človek mal „ba“ a mal tak prístup k posmrtnému životu. Podľa Nového kráľovstva musela duša čeliť nebezpečenstvu v Duate predtým, ako vyniesla konečný rozsudok, nazvaný *váženie srdca*, kde bohovia porovnávali činy zosnulého, keď bol nažive, aby zistili, či je hodný. Ak je to tak, boli „ka“ a „ba“ zjednotené do „ankh“, ktorý potom buď cestoval do podsvetia, alebo s Ra na svojej každodennej ceste. Ešte sa mohol vrátiť do sveta života, aby vykonal mágiu.

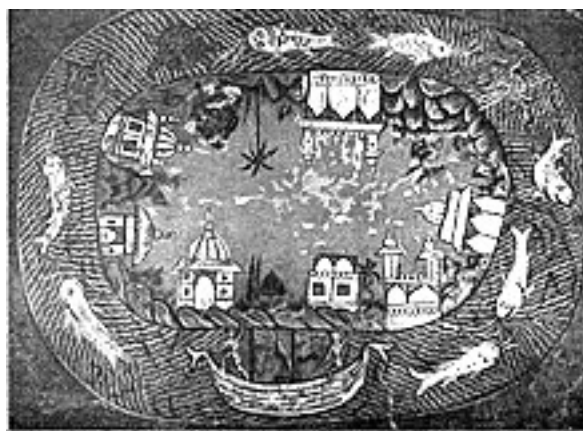
12. Raný Katolicizmus

Počas skorého katolíckeho obdobia sa síce upevnilo tvrdenie o guľatej Zemi, ostali však pochybnosti. Zástancom teórie glóbusu bol napríklad *Athenagoras* (175 n.l.) alebo *Methodius* (290 n.l.), ktorý vravel, že „obvod vesmíru sa dá prirovnať k okrúhlemu pohybu glóbusu, a stredom tohto vesmíru je Zem, okolo ktorej sa hýbu nebesá“.

Lactantius (cca. 300 n.l.), západný autor a poradca prvému kresťanskému Rímskokatolíckemu cisárovi Konstantinovi, sa posmieval myšlienke o protinožcoch ako aj filozofom, ktorí verili v guľatý vesmír.

Arnobius (305 n.l.), východný katolícky autor opísal guľatú Zem takto: „V prvom rade Zem nemá ľavú stranu ani pravú, nemá ani vyššie ani nižšie regióny (nebo/peklo), žiaden predok, žiaden zadok. Čokoľvek okrúhle nemá začiatok ani koniec.“

Vplyvný teológ a filozóf *Sv. Augustín z Hippa*, jeden zo štyroch veľkých otcov západnej cirkvy (sv. Ambróz, sv. Gregor I. a sv. Hieronym), tiež namietal existenciu protinožcov: „Ak sa mám vyjadriť k tomu, že jestvujú protinožci, čiže ľudia na opačnej strane Zeme, kde vychádza Slnko, kým u nás zapadá, muži ktorí kráčajú s ich nohami oproti nám, to sa nedá v žiadnom prípade akceptovať. Historické poznanie nám to neumožňuje. Jedine vedeckými špekuláciami o zavesenej Zemi v rámci vyhlbenej, konvexnej podobe neba, kde z každej strany musí byť dostatok miesta. Preto tvrdia, že aj zospodu musí byť obývaná. Ale nevyplýva to z toho, či na druhej strane existuje voda a či nie. A ak by bola bez vody, nevieme či je obývaná.“

„Biblia sa nám historicky osvedčila ako pravdivá naplnením jej nespočetných prorociev, nedáva nám žiadne pochybnosti. A je príliš absurdné tvrdiť, že niektorí

muži prešli celý oceán loďou, a prešli z tejto strany na druhú, a že aj obyvatelia takého vzdialeného regiónu vzišli z pokolenia prvého človeka."

Augustín teda spochybnil myšlienku o sférickej Zemi v jeho diele *De Genesi Ad Litteram*. Hoci verne poznal teóriu Zemegule, kráčal v šľapajách severoafrického Lactantia a si myslel, že Zem je plochá, že je jedna z dvoch najväčších telies vôbec, a že sa nachádza na dne vesmíru.

Pohľad na svet podľa Cosma Indicopleustesa - plochá Zem v svätostánku (tabernakli)

Cosmas Indicopleustes bol grécky obchodník a neskôr pustovník z egyptskej Alexandrie. Bol cestovateľom v 6. storočí, ktorý za vlády cisára Justiniána uskutočnil niekoľko ciest do Indie. Jeho dielo *Kresťanská Topografia* obsahovalo niektoré z najstarších a najslávnejších svetových máp.

Diodorus z Tarzusu, hlavný predstaviteľ Antiochskej školy a mentor Svätého Jána Svätoústeho (*John Chrysostom*) by bol argumentoval za plochú Zem, nuž žiaľ poznáme jeho názor iba ako neskoršiu kritiku. Svätý Ján Chrysostom, jeden zo štyroch Veľotcov ranej východnej cirkvi a arcibiskup Konštantínopolu, je známy svojimi kázaniami a prejavmi na verejnosti, odsúdením zneužívania authority

cirkevnými a politickými vodcami, božskou liturgiou a jeho asketickými sklonmi. On bol silným zástancom plochej Zeme na základe biblického textu. Veril, že Zem sa nadnáša na vode a nad ňou sa nachádza nebeská klenba (firmament).

Athanasius Velký, otec cirkvy a patriarch Alexandrie, sa vyjadril podobne v jeho diele *Proti Pohanom (Against the Heathen)*.

Dielo *Kresťanská Topografia* Alexandrijského mnícha Cosma Indicopleustesa, ktorý cestoval až na Srí Lanku a k prameňu Modrého Nílu, sa dnes považuje za najcennejší geografický dokument raného stredoveku, hoci je mu venovaná pomerne malá pozornosť v súčasnosti. Autor v nej opakovane vysvetľuje doktrínu, že vesmír pozostáva iba z dvoch miest, zo zeme pod nebeskou klenbou a z neba nad ňou. Citlivo čerpá z argumentov z Písma a opisuje Zem ako obdĺžnik, 400 dní dlhý, široký 200, obklopený štyrmi oceánmi a štyrmi mohutnými stenami, ktoré podopierajú nebeskú klenbu. Sféricou teóriou Zeme opovrhne ako „pohanskou“.

Severian, biskup z Gabaly (r. 408), napísal, že Zem je plochá a Slnko pod ňu neprechádza v noci, ale „cestuje severnými časťami, akoby sa skrývalo poza múr“.

Biblia ako zdroj informácií o stvorení Zeme, jej tvaru a kozmológie

A Boh povedal: Nech je nebeská klenba medzi vodami a nech oddeľuje vody od vôd. - Genezis 1: 6

A Boh povedal: Nech je svetlo v nebeskej klenbe, aby sa deň rozdelil od noci; a nech sú pre znamenia, pre ročné obdobia, pre dni a roky. - Genezis 1:14

Rozprestrel si sa s ním po oblohe, ktorá je pevná ako pohár? - Jób 37:18

Nebesá vyhlasujú Božiu slávu; a nebeská klenba ukázala jeho šikovnosť.
- Žalmy 19: 1

Pradávno založil si zem a nebesá sú dielom Tvojich rúk- Žalmy 102: 26

Kto sa prikrýva svetlom ako odevom, ktorý rozpína nebesá ako záclona.
- Žalmy 104: 2

Toto hovorí Pán, ktorý ťa vykúpil a ktorý ťa formoval od materského lona: „Ja som Pán, čo som všetko stvoril, nebesá som sám rozťahol, zem som rozprestrel vlastnou mocou.- Izaiáš 44:24

Ja som utvoril zem a na nej som stvoril človeka. Ja som vlastnými rukami rozťahol nebesia a všetkým ich zástupom som dal príkaz.- Izaiáš 45:12

Veď moja ruka založila zem a moja pravica rozťahla nebesia. Ja na ne zavolám a oni naraz povstanú.- Izaiáš 48:13

On stvoril svojou silou zem, múdrosťou svojou postavil svet a svojou dômyselnosťou rozopäl nebesá.- Jeremiáš 10:12

Bremeno slova Hospodinovho pre Izrael, hovorí Hospodin, ktorý rozťahne nebesia a položí základ Zeme a utvorí v ňom ducha človeka. - Zachariáš 12: 1

A Boh povedal: Nech je nebeská obloha medzi vodami a nech oddeľuje vody od vôd. - Genezis 1: 6

Hľa, Pánovo je nebo a nebesia nebies, zem a všetko, čo je na nej!
- Deuteronómium 10:14

Chváľte ho, nebesia a vody, ktoré sú nad nebesami. - Žalmy 148: 4

A pred trónom bolo morské sklo ako kryštál. A uprostred trónu a okolo trónu boli štyri šelmy plné očí pred a za ním. -Zjavenie 4: 6

A videl som, ako bolo sklenené more zmiešané s ohňom. A tí, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jeho obrazom, nad jeho značkou a nad číslom jeho mena, stoja na sklenenom mori s harfami Božími. -Zjavenie 15: 2

Slnko sa zastavilo a aj mesiac zostal stáť, kým sa ľud nepomstil na svojich nepriateľoch. Či to nie je napísané v Knihe úprimného? Slnko sa zastavilo uprostred neba a celý deň sa neponáhľalo zapadnúť.- Jozua 10:13

Nech sa pred ním chveje celá zem; on upevnil zemekruh, nepohne sa.
- 1 Kroniky 16:30

Kraľuje Hospodin, je oblečený do majestátu; Hospodin je oblečený silou, čím sa opásal; svet sa upevnil, aby sa nemohol pohnúť. - Žalmy 93: 1

Hlásajte medzi pohanmi: „Pán kraľuje!“ Upevnil zemekruh, nepohne sa; a spravodlivo súdi národy.- Žalmy 96:10

Zem si postavil na jej základoch, nevychýli sa nikdy-nikdy.- Žalmy 104: 5

Hľa, ja vrátim tónu stupňov, ktorými so slnkom zostúpila po Achazových stupňoch, naspäť o desať stupňov!“ I vrátilo sa slnko o desať stupňov na stupňoch, po ktorých zostúpilo.- Izaiáš 38: 8

Lebo takto hovorí Hospodin, ktorý stvoril nebesia; Boh sám, ktorý utvoril Zem a stvoril ju; založil ho, nestvoril ho zbytočne, vytvoril ho tak, aby bol obývaný: Ja som Hospodin; a neexistuje nič iné. - Izaiáš 45:18

A na Elama privediem štyri vetry zo štyroch štvrtín neba a rozptýlim ich do všetkých tých vetrov; a nebude národa, kam by neprišli vyhnanci Elamovi. - Jeremiáš 49:36

Synu človeka, takto hovorí Pán Hospodin zemi Izraelovej; Koniec, koniec je na štyroch rohoch krajiny. - Ezekiel 7: 2

Strom rástol a bol silný a jeho výška siahala až do neba a jeho pohľad na koniec celej zeme. - Daniel 4:11

Je to ten, kto sedí na kruhu zeme, a jeho obyvatelia sú ako kobyľky; ktorý rozpína nebesá ako záclonu a rozprestiera ich ako stan na bývanie. - Izaiáš 40:22

Znovu ho vzal diabol na vyvýšenú horu a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu. - Matúš 4: 8

A videl, ako sa otvorilo nebo a zostupovalo na neho určité plavidlo, ako to bol veľký povlak zapletený v štyroch rohoch a spustený na zem. - Skutky 10:11

„Bol som v meste Joppe, modlil som sa a vo vytržení som mal videnie: akási nádoba ako veľké prestieradlo spúšťané za štyri rohy zostupovala z neba a prišla až ku mne.- Skutky 11: 5

A po týchto veciach som videl stojacich štyroch anjelov na štyroch rohoch zeme, držiacich štyri vetry zeme, aby vietor nemal fúkať na zem ani na more ani na žiaden strom. - Zjavenie 7: 1

A vyjde, aby oklamal národy, ktoré sú v štyroch štvrtinách zeme, Gog a Magog, aby ich shromaždili do boja: počet ktorých je ako morský piesok. - Zjavenie 20: 8

Počet veršov, ktoré hovoria o guľatej Zemi, ktorá obieha okolo Slnka? -0

Verše, ktoré hovoria o „štyroch rohoch“ Zeme, majú zmysel iba vo vzťahu k plochej Zemi. Keby bola Zem guľa, nebol by tam jeden roh, nieto ešte štyri. Preto je Biblia mentálny trň v mysliach tých, ktorí chcú veriť, že sme na rotujúcej guľi.

13. Stredovek v Európe

Stredovekí kresťanskí spisovatelia v ranom stredoveku predpokladali plochosť Zeme na základe biblických spisov, a mali nejasné dojmy z písomností *Ptolemaia* a *Aristotela*, spoliehajúc sa viac na *Plinyho*.

Makrobiánsky kozmický diagram z 9. storočia, zobrazujúci guľu Zeme v strede (globus terrae)

S koncom Západného Rímskeho Impéria sa len s ťažkosťami ocitla Západná Európa v Stredoveku. Intelektuálna vrstva bola silno zasiahnutá. Väčšina vedeckých pojednaní o staroveku (v gréčtine) nebola k dispozícii, zostali iba zjednodušené súhrny a kompilácie. Naproti tomu východná Rímska ríša neklesla a zachovala si učenie. Mnohé učebnice raného Stredoveku napriek tomu podporovali sférickosť Zeme v západnej časti Európy.

tzv. „T and O map“ (mapa v tvare písmena T a O z 12. stor. reprezentujúca zemekruh podľa Isidora zo Sevilly v jeho diele *Etymologiae*)

Nasledujúci kresťanskí učenici azda najlepšie vyjadrili poňatie o tvare Zeme v neskoršej Antike a ranom Stredoveku.

Biskup *Isidor zo Sevilly* (560 - 636) špekuloval nad viacerými možnosťami, napríklad sa v jeho diele *Etymologiae* zmieňoval o tom, že „Zem sa podobá na koleso“. Jeho výrokom sa približoval k Anaximanderovi v jazyku a v mape, ktorú ustrojil. Jednalo sa o 2D mapu v tvare disku, zemekruhu. Ilustrácia z Izidoroveho diela *De Natura Reum* rozdeľuje zemekruh na päť zón, ktoré tvoria príľahlé kruhy.

Možnosť existencie protinožcov Izidor jasne vylučuje, hovorí o nich skôr ako o fikcii a popiera akékoľvek dôkazy.

Jeho tzv. *T and O map* (lat. orbis terrarum, orb alebo kruh Zeme) je typom stredovekej mapy sveta, niekedy nazývanej aj Beatinova alebo Beatusova mapa, pretože jedna z prvých známych reprezentácií tohto druhu sa pripisuje *Beatusovi z Liébany*, španielskemu mníchovi z 8. storočia. Mapa sa objavila v prologu k jeho dvanástim knihám komentárov o apokalypse. Isidorovú mapu T a O, ktorá bola považovaná za mapu malej časti sférickej Zeme, autori naďalej používali v stredoveku. Napríklad ju používal aj biskup *Rabanus Maurus* z 9. storočia, ktorý porovnal obytnú časť severnej pologule (Aristotelovo mierne podnebie) s kolesom.

Isidor písal v jeho diele *Etymologiae* nasledovne:

Lat.: „Orbis a rotunditate circuli dictus, quia sicut rota est [...] Undique enim Oceanus circumfluens eius in circulo ambit fines. Divisus est autem trifarie: e quibus una pars Asia, altera Europa, tertia Africa nuncupatur.”

Slovenský preklad: „Obývaná masa pevnej pôdy sa nazýva po zaoblenosti kruhu, pretože je ako koleso [...] Z tohto dôvodu je oceán, ktorý okolo neho prúdi, obsiahnutý v kruhovej hranici a je rozdelený na tri časti, z ktorých jedna sa nazýva Ázia, druhá Európa a tretia Afrika. ”

Isidor týmto jasne upevnil svoju pozíciu, že Zem je podľa neho plochá ako disk. Tvrdí aj, že Slnko obieha Zem a jeho putovaním polku dňa osvetľuje jednu časť zemekruhu a polku dňa druhú (*De Natura Reum*). V jeho diele *Etymologiae* existujú tiež tvrdenia, že sféru oblohy má Zem v strede a obloha je na všetkých stranách rovnako vzdialená od toho stredu. Dielo zostalo neprekonané až do trinásteho storočia, a bolo považované za vrchol všetkých vedomostí. Stalo sa nevyhnutnou súčasťou európskej stredovekej kultúry. Čoskoro po objavení typografie sa objavilo mnohokrát v tlači.

Izidorové ponímanie Zeme a jej päť zón

Svätý Vergilius zo Salzburgu (700- 784 n.l.) v strede 8. storočia učil geografické a kozmografické myšlienky, ktoré boli naprieč Svätému Bonifácovi, a ten ho nahlásil vtedajšiemu Pápežovi Zachariášovi. Zachovala sa nasledujúca Pápežova odpoveď z roku 748: „Pokiaľ ide o zvrátenú a hriešnu doktrínu, ktorú predpovedal (Vergilius)

proti Bohu a svojej vlastnej duši - ak bude jasne preukázané, že vyznáva vieru v iný svet a iných ľudí, ktorí existujú pod Zemou, alebo v iné Slnko a Mesiac, tam si ty, aby si zastával rád, zbavil ho svojej posvätnéj hodnosti a vylúčil ho z cirkvi."

Bolo teda už vtedy neprípustné, aby človek obyčajný alebo s určitou hodnosťou zastával iný názor ako ten jeden akceptovaný cirkvou (Vatikánom). Vtedy ešte bola cirkev čistá, bez Jezuitskej infiltrácie, a preto hájila Sväté Písmo. Niektoré authority tvrdia, že sféricosť Zeme patrila medzi aspekty Vergiliovho učenia, ktoré Bonifác a Pápež považovali za nevhodné. Iní to považovali za nepravdepodobné a podľa znenia Pápežovej odpovede uviedli nanajvyšš námietku proti viere v existenciu protinožcov. V každom prípade neexistujú žiadne záznamy o ďalších krokoch proti Vergiliusovi. Neskôr bol menovaný za Salzburgského biskupa a bol vysvätený v 13. storočí.

Možným neliterárnym, ale grafickým znakom, že ľudia v stredoveku verili, že Zem bola sférou, je použitie gule (*Globus Cruciger*) v mnohých kráľovstvách a Svätej Rímskej ríše. Potvrďuje sa to od čias kresťanského neskororímskeho cisára Theodosia II. v stredoveku; tzv. *Reichsapfel* bol použitý v roku 1191 pri korunovácii cisára Henricha VI. Slovo „orbis“ však znamená „kruh“ a neexistuje žiadna zmienka o zemeguli ako o znázornení Zeme od staroveku na západe až po Martina Behaima v roku 1492. Okrem toho by to mohlo byť znázornenie celého kozmu.

V nedávnej štúdií stredovekých konceptov sféricity Zeme sa uvádza, že „od ôsmeho storočia žiaden kozmograf, ktorý by stál za zmienku, nespochybnil sféricitu Zeme“. Práca týchto intelektuálov však pravdepodobne nemala významný vplyv na verejnú mienku, a tá hovorila, že Zem je rovná.

14. Neskorý Stredovek v Európe

Obrázok z roku 1550 vydania knihy *O Sfére Sveta*, najvplyvnejšej astronomickej učebnice Európy 13. storočia

Hermannus Contractus (1013 - 1054) - plochozemec - patril medzi prvých kresťanských vedcov, ktorí odhadli obvod Zeme pomocou Eratosthenesovej metódy.

Svätý *Tomáš Akvinský* - Thomas Aquinas (1225 - 1274), najrozšírenejší teológ stredoveku, veril v sférickú Zem; ba dokonca považoval u svojich čitateľov za samozrejmé, že tiež vedeli, že Zem je guľatá. Jeho prednášky na stredovekých univerzitách všeobecne rozšírili povedomie v prospech myšlienky, že Zem bola guľa.

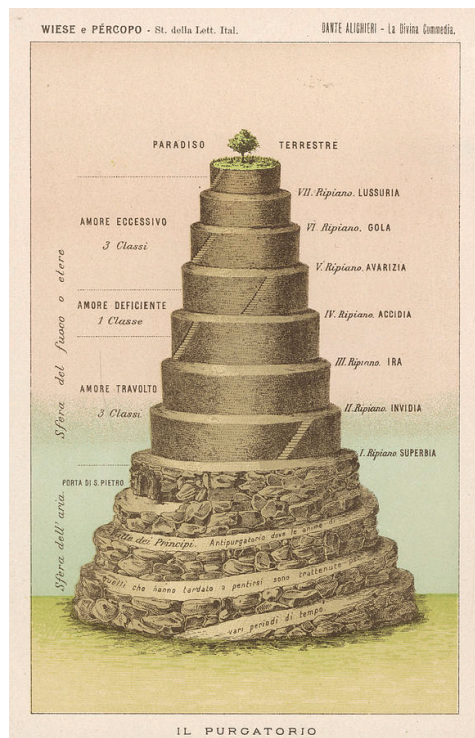
Ilustrácia sférickej Zeme z 13. storočia *L'Image du monde* (1246)

Autor *Jill Tattersall* v jeho diele *The Earth: Sphere or Disc? (Zem: Guľa alebo Plocha?)* ukazuje, že v mnohých ľudových dielach vo francúzskych textoch 12. a 13. storočia bola Zem považovaná za „okružlu ako stôl“ namiesto „okruhlá ako jablko“. „V podstate vo všetkých citovaných príkladoch ... z eposov a nehistorických románov (tj. z diel menej náučného charakteru) skutočná forma použitých slov naznačuje skôr kruh, nie sféru.“

Ľudová literatúra akoby mala v tom jasno, ale z Vatikánu a „z hora“ sa viac a viac vnucovala autoritatívna ruka, ktorá sa obhajovala vedeckými poznatkami (nástup tzv. Scientizmu). Postupne sa veda snažila prebrať žezlo nad zdravým úsudkom našich vlastných vnemov, že sa nehýbeme, netočíme, a najmä nad Svätým Písmom, Bibliou.

15. Renesancia

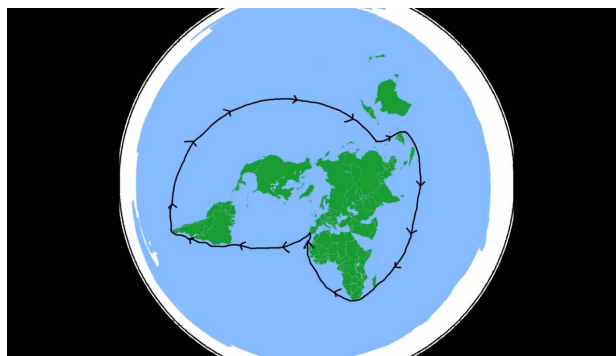
Talianско

Purgatorio je druhou časťou *Dante Alighieriho Božskej komédie*, ktorá nasleduje po *Inferne* a predchádza *Paradiso*. Báseň bola napísaná začiatkom 14. storočia. Je to alegória rozprávania o výstupe Danteho na „horu očistca“, vedenú rímskym básnikom Vergiliom. Očista v básni je znázornená ako hora na južnej pologuli, pozostávajúca zo spodnej časti, siedmich úrovní utrpenia a duchovného rastu (spojených so siedmimi smrteľnými hriechmi), a nakoniec z pozemského raja na vrchole. Alegoricky predstavuje Purgatorio kajúcny kresťanský život.

Portugalská navigácia

Hoci sa všeobecne vie o *Ferdinandovi Magellanovi* ako o prvom človeku, ktorý oboplával Zem v roku 1521, v latinčine sa spomína slovo „circumnavigare” - circum znamená okruh, čiže môžeme to aj chápať tak, že oboplával plochý zemekruh, čo samozrejme tiež dáva zmysel. Aj keď sám Magellan zahynul na Filipínach, jeho flotila zvládla cestu späť do Španielska. Podľa neho je pomenovaná Magellanska úžina v Južnej Amerike medzi Čile a Argentínou.

Magellan a jeho oboplnenie Zemekruhu

Britská navigácia

Kapitán *James Cook* vyrastal naplnený Newtonovým mýtom o rotujúcej zemeguli.

Pod rúškom vedeckej expedície bol kapitán Cook rozhodnutý zasadiť britskú vlajku na Južný pól. Kapitán Cook strávil viac ako 10 rokov na vode, plavil sa neuveriteľnými 70 000 míľami a hľadal neexistujúce miesto. Cooková druhá plavba trvala od roku 1772 do roku 1775 a vtedy sa plavil okolo Zeme najmenej dvakrát.

Keď sa Cook vrátil späť do Londýna so správou, že Južný Pól neexistuje, v Kráľovskej spoločnosti vznikla panika. Isaacovi Newtonovi hrozilo, že bude úplne diskreditovaný.

Po „veľkom objave” kapitána Cooka sa Británia rozhodla, že najlepším riešením je zničiť dôkazy a udržať tieto vedomosti úplne skryté pred zvyškom sveta.

V roku 1846 bol admirál *Sir George Seymour* poverený zmocniť sa Kalifornie a jej nádherných prístavov s výhľadom na Tichý oceán. *Clements Markham* bol mladý sprostredkovateľ na vlajkovej lodi Seymour HMS Collingwood.

Clements Markham, neskôr „Sir“ Clements Markham, bol hnacou silou následných ciest „objavovania“ iluzórneho Južného Pólu. Markham bol tajomníkom Kráľovskej geografickej spoločnosti v rokoch 1863 - 1888 a zorganizoval Britskú národnú antarktickú expedíciu v rokoch 1901-1904.

John D. Rockefeller ml. vyslal expedíciu v roku 1928, aby znovu vycestovala k imaginárnemu južnému Pólu (tzv. Operácia High Jump). Vedúcim expedície bol špionážny a námorný dôstojník Rockefellera menom *Richard E. Byrd*.

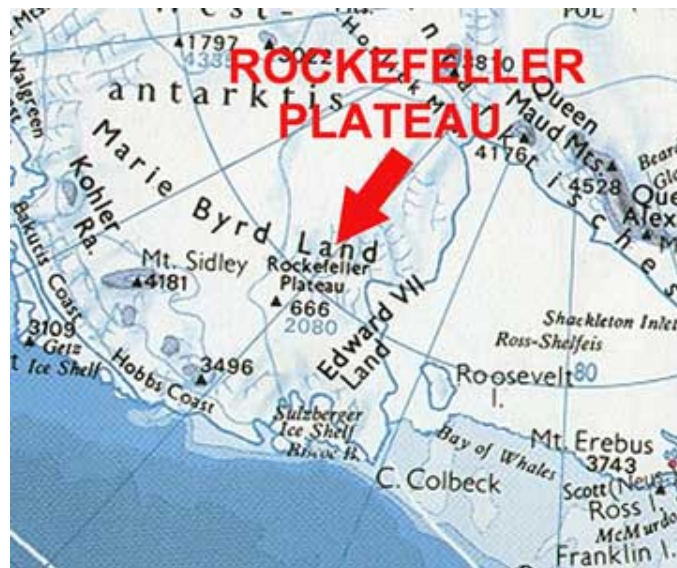
Po Byrdovej poslednej výprave prevzal úlohu policajného dozoru nad Antarktídou Pentagon vlastnený Rockefellerom a akákoľvek „neakreditovaná“ osoba, ktorá sa tam rozhodla ísť, sa už nemala vrátiť nažive. Aby uspokojili zvedavosť ľudí, zaumienili si namiesto toho preskúmať „vesmír“.

Ako agent britskej tajnej služby Rockefeller dokonale vedel, že neexistuje žiaden južný pól, ale ľudí do dnes udržujú v tomto klamstve. Byrd vymenoval časť Antarktídy po sponzorovi spoločnosti Rockefeller.

Antarktída nie je kontinent, ale je to mohutná ľadová stena, ktorá obkolesuje plochú Zem 360 stupňov.

Je trošku divné, že na Antarktíde nachádzame miesta pomenované práve podľa pána Rockefellera, pána Rothschilda, Sulzbergera, Churchilla a ďalších vplyvných „globalistov“.

16. Orient

Zoroastrianizmus

Dnešný Irán a Afganistán (bývalá Perzia) je dedičom jednej z najstarších dualistických kultúr vôbec. Podľa zoroastrijského mýtu o stvorení existoval najvyšší boh *Ahura Mazda* vo svetle a добрôte, zatiaľ čo zlý *Angra Mainyu* existoval v temnote a ignorancii dole, pod zemou. Existovali nezávisle od seba po celú dobu a tvorili protikladné látky. Ahura Mazda prvýkrát stvoril sedem božských bytostí zvaných *Amesha Spentas*, ktoré ho podporujú a predstavujú prospešné aspekty osobnosti a stvorenia, spolu s mnohými *Yazatami*, božstvami hodné uctievania. Ahura Mazda potom vytvoril samotný materiálny a viditeľný svet, aby polapil zlo. Vytvoril aj plávajúci vesmír v tvare vajíčka v dvoch častiach: najprv duchovný (menog) a o 3 000 rokov neskôr fyzický (getig). Ahura Mazda potom vytvoril Gayomarda, archetypického dokonalého človeka, a Gavaevodata, pravekého býka.

Podstatou Ahura Mazda je ničenie démonov, zlých daevov a škodlivých tvorov (khrafstar), ako sú hady, mravce a muchy. Angra Mainyu vytvoril opak, zlú bytosť pre každú dobrú bytosť, s výnimkou ľudí, o ktorých zistil, že sa im nemôže vyrovnáť. Vnikol do vesmíru cez „základňu“ oblohy a spôsobil Gayomardovi a býkovi utrpenie a smrť. Avšak zlé sily boli uväznené vo vesmíre a nemohli ustúpiť. Umierajúci praveký človek a hovädzí dobytok vypudili semená, ktoré boli

chránené Mesiacom Mahom. Z býčieho semena rástli všetky prospešné rastliny a zvieratá sveta a z mužského semena rástol strom, ktorého listy sa stali prvým ľudským párom. Ľudia tak bojujú v duálnom vesmíre materiálneho a duchovného sveta v pasci a v dlhom boji so zlom. Zlá tohto fyzického sveta nie sú produktmi prirodzenej slabosti, ale sú vinou útoku Angra Mainyu na stvorenie. Tento útok zmenil dokonale plochý, mierový a večneslnečný svet na hornaté, násilné miesto, ktoré je napoly v tme.

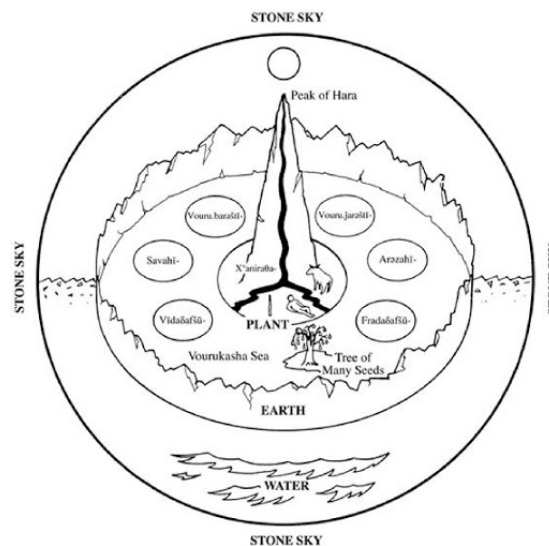
Individuálny rozsudok smrti je na moste Chinvat („most súdu“ alebo „most voľby“), ktorý musí každý človek prekročiť, čeliac duchovnému súdu. Výsledok budú určovať skutky ľudí podľa ich slobodnej vôle. Podľa tradície dušu posudzujú Yazatas Mithra, Sraosha a Rashnu, kde v závislosti od verdiktu nás privíta na moste buď krásna dievčina sladkej vône, alebo škaredá, nepríjemne zapáchajúca žena, ktorá zastupuje Daena ovplyvneného ich činmi v živote. Dievčatko vedie mŕtvych bezpečne cez most, ktorý sa rozširuje a stáva sa pre spravodlivých príjemným smerom k „domu spevu“. Hag vedie mŕtvych dolu mostom, ktorý sa zužuje na hranu britvy a je plný zápachu, kým duša nespadne do priepasti smerom k „liesovému domu“. Tí, ktorí majú rovnováhu dobra a zla, chodia do Hamistaganu, do neutrálneho miesta čakania, kde podľa knihy *Dadestan I Denig*, diela strednej Perzie z 9. storočia, môžu duše opustených prežiť svoj život a viesť dobré skutky, aby sa vychovali sami smerom k „domu spevu“, alebo kde čakajú na konečný rozsudok a milosrdenstvo Ahura Mazdy.

„Dom klamstva“ sa považuje za dočasný a reformný; tresty zodpovedajú zločinom a duše nespočívajú vo večnom zatratení. Peklo vydáva nepríjemný puch a zlé jedlo, dusnú tmú a duše sú pevne zabalené, uväznené.

V starej zoroastrijskej eschatológii sa bude bojovať 3 000 rokov medzi dobrom a zlom, prerušené posledným útokom zla. Počas posledného útoku Slnko a Mesiac stmavnú a ľudstvo stratí svoju úctu k náboženstvu, rodine a starším. Svet upadne do zimy a najohrozenejší pomocník Angra Mainyu, Azi Dahaka, sa oslobodí a bude terorizovať svet.

Podľa legendy sa konečný záchranca sveta, známy ako Saoshyant, narodí panne oplodnenej semenom Zoroastera pri kúpaní v jazere. Saoshyant vzkriesi mŕtvych - vrátane tých vo všetkých krajinách sveta - na konečný súd a vráti bezbožných do pekla, aby boli očistení od telesného hriechu. Ďalej sa všetko prebudí riekou roztaveného kovu, v ktorej spravodliví nebudú horieť, ale cez ktorú bude nečistota

dokonale zničená. Sily dobra nakoniec zvíťazia nad zlom a spôsobia, že bude navždy impotentné, ale nezanikne úplne. Saoshyant a Ahura Mazda ponúknu býkovi poslednú obeť za všetky časy a všetci Ľudia sa stanú nesmrteľnými. Hory sa opäť splošia a doliny stúpnu; „dom spevu" zostúpi na Mesiac a Zem vstane, aby sa s nimi stretla. Ľudstvo si bude vyžadovať dva súdy, pretože pre náš druh existujú dva aspekty: duchovný (menog) a fyzický (getig). Zoroastrianizmus sa teda dá považovať za univerzálne náboženstvo, pokiaľ ide o spasenie všetkých duší a ich vykúpením pri konečnom súde.

Haft Keshva - iránska (perzská) predstava o našej Zemi

Či sa nestvorila Zem tak široká rozlohou a hory ako kolíky?

Korán 78: 6-7

Ten, ktorý pre vás stvoril Zem ako koberec; vám umožnil chodiť po cestách a kanálmi; a zoslal vodu z neba. Korán 20:53.

Súra Ar-Rad (13: 2): A to je ten, kto spôsobil, že Slnko a Mesiac boli podriadené zákonu, pričom každý z nich išiel svojim smerom až do určeného obdobia.

Súra Al-Anbiya (21:33):

A Slnko a Mesiac, obe cestujú na obežných dráhach.

Súra Al-Kahf (18:47):

A (nezabudnite) na deň dáme horám, aby pominuli (ako oblaky prachu), a uvidíte Zem ako vyrovnanú planinu a zhromaždíme ich všetkých tak, aby nikto z nich nezostal pozadu.

Súra Taha (20:53):

Kto pre vás urobil Zem ako posteľ (rozprestretú); a otvoril pre vás cesty (cesty a chodníky atď.); a zoslal vodu (dážď) z neba. A priniesli sme so sebou rôzne druhy vegetácie.

Súra Az-Zukhruf (43:10):

Kto pre vás urobil Zem ako posteľ a urobil pre vás cesty, aby ste si našli cestu.

Súra Az-Zukhruf (43:38):

Až keď k nám (taký) príde, hovorí [svojmu Qarînovi (satanovi / diablovému spoločníkovi)] „Bolo by to medzi mnou a vami vzdialenosť dvoch východov (alebo východ a západ)“

Súra An-Naziat (79:30):

A potom rozšíril Zem;

Súra Al-Baqarah (2:22):

Je to On, ktorý urobil zo Zeme posteľ pre teba a oblohu z nebies; a to je On, ktorý zosiela dážď zhora pre rast všetkých druhov potravín pre vašu výživu. Takže, keď to viete, nemali by ste sa zrovnávať s Allahom.

(Allah spomína iba Zem, Slnko, Mesiac a hviezdy a na iných miestach iba nebesia a Zem - Asmaan aur Zameen, pretože to predstavuje celý vesmír -Kainaat.)

Súra An-Naml (27:61):

Nie je to On (lepší ako vaši bohovia), ktorý urobil Zem pevným príbytkom a umiestnil rieky do jej stredu a do nich umiestnil pevné hory a vytvoril bariéru medzi dvoma morami (soľou a sladkou vodou)?

Súra Al-Kahf (18:86):

Až keď sa dostal na miesto Slnka, nachádzal ho na jar v čiernej bahnatej (alebo horúcej) vode. A našiel vo svojom okolí Ľudí. My (Allah) sme (inšpiráciou) povedali: „Ó Dhul-Qarnain! Buď ich potrestáš, alebo s nimi zaobchádzaj s láskavosťou.“

Súra Al-Kahf (18:90):

Až keď prišiel na miesto východu Slnka, zistil, že povstáva na Ľudoch, pre ktorých sme my (Allah) neposkytli žiaden úkryt pred Slnkom.

Súra Yasin (36:38): Ako sa Slnko pohybuje na svojej obežnej dráhe, to je vyhláška majestátneho a vševediaceho Boha.

Súra Yasin (36:40): Nie je to Slnku dané, aby predbehlo Mesiac, ani neprevyšuje noc. Všetci plávajú, každý na svojej obežnej dráhe.

Súra Ibrahim (14:33):

Kto pre vás vystavoval Slnko a Mesiac a obaja sú na svojich kurzoch stále, ktorí vám vystavovali noc a deň.

Súra Luqman (31:29):

Či nevidíte, že Allah robí nočnú fázu dňom a dennú fázu vedie do noci a podrobil Slnko a Mesiac svojej vôli, aby každý z nich sledoval svoj smer až do určeného času? (Nevieš, že) Allah dobre pozná všetko, čo robíš?

Súra Fatír (35:13):

Spôsobuje, že noc prechádza do dňa a zo dňa do noci, a podrobil si Slnko a Mesiac, pričom každý z jeho chodov určoval čas.

Súra Yunus (10: 6):

Naozaj, striedanie noci a dňa a všetko, čo stvoril Alah, na nebesiach a na Zemi, sú znameniami pre tých, ktorí sú zbožní.

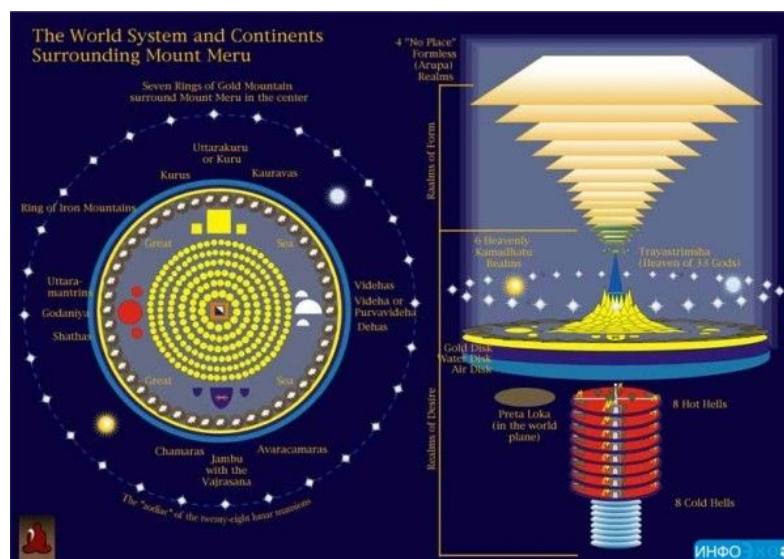
Súra Az-Zumar (39: 5):

Stvoril Nebesá a Zem Pravdou a zložil deň cez noc a preložil noc cez deň. Podriadil si Slnko a Mesiac, každý vedie svoj smer až do stanoveného času. Hľa, on je najmocnejší, najodpúšťajúcejší.

17. India

Védské texty všeobecne považovali vesmír za tri vrstvy svetov (loka): nebo, atmosféru a Zem. Nebo je tá časť vesmíru, kde Slnko svieti a koreluje s ohňom a éterom; atmosféra je tá časť oblohy medzi nebom a Zemou, kde sa oblaky v období dažďov vkladajú a reprezentujú vodu a vietor; Zem, plochý disk, ako koleso, je na spodku ako „držiteľ pokladu“ (vasumdhara) a je darcom jedla. Okrem tohto

tripartitného modelu existuje aj starodávna predstava duality, v ktorej je nebo mužským princípom a naopak Zem je ženou a matkou. Neskoršie texty sa zmieňujú o tom, že vesmír bol vytvorený kombináciami a permutáciami piatich prvkov: éterový priestor (akasha), vietor (vayu), oheň (agni), voda (apas) a zem (bhumi).

Archeoastronómia v Indii má výhodu starých textov, ktoré popisujú kozmologické idey, ich základ v astronómii a ich zastúpenie v architektúre. Tieto texty nám poskytujú zásadné pochopenie astronómie a kozmológie historických období.

Tibet

Základom tibetského svetonázoru je umelecká a symbolická reprezentácia vesmíru (alebo jeho niektorého aspektu, napríklad palác konkrétneho meditačného božstva), ktorý sa nazýva mandala. Mandaly síce predstavujú trojrozmernú štruktúru, ale môže ísť aj o dvojrozmerné maľby na plátne, ako aj o slávne dočasné pieskové mandaly vytvorené pre konkrétne rituály. Mandaly možno tiež generovať mentálne alebo symbolizovať zložitými gestami rúk zvanými *mudra*.

V tibetskej astrológii sa uznávajú dve odlišné stacionárne geocentrické kozmológie, ktoré sa vyvinuli v Indii a neskôr sa preložili do tibetčiny. Prvým je systém

Abhidharma, ktorý v 4. alebo 5. storočí vysvetlil indický text *Abhidharmakosha* (Treasury House of Knowledge) od Vasubandhu, a systém *Kalachakra* (Wheels of Time), ktorého kmeňový text bol preložený do Tibetčiny v roku 1027 n.l. Mandaly podobné svetovým systémom boli vyrobené z koncentrických oceánov a pohorí sústredených okolo osi, tzv. Mount Meru / Sumeru. Podľa nich svet existuje na jednom zo štyroch hlavných kontinentov (s ostatnými menšími sprievodnými kontinentmi), a južným kontinentom zvaným Jambudvīpa. Hora Meru je lapisovo modrá, čo vysvetľuje, prečo ju nemožno vidieť. Prelína sa s farbou oblohy. Nebeské telesá obiehajú Meru. Kozmické mandaly ukazujú pohľad na Meru a obežné dráhy planét (vrátane Slnka a Mesiaca) z vtáčej perspektívy. Svetový systém s komplexnou vrstevnatou základňou pláva vo vesmíre a je iba jedným z obrovského počtu takýchto svetových systémov, nazývaných trichilikoz (ich počet sa zvyčajne odhaduje na viac ako miliardu). Najzreteľnejšie rozdiely medzi týmito dvoma kozmologickými systémami sú geografické a geometrické, napríklad tvar hory Meru. Porovnajte obrázky nižšie pre lepšie pochopenie.

Pre Tibetánov nie je existencia dvoch zdanlivo protichodných kozmologických systémov problémom, pretože ani to nemá byť úplnou reprezentáciou vesmíru. Ako všetky konštrukcie, akými sú aj mandaly a meditačné božstvá, slúžia rôznym účelom a rôznemu publiku. Napríklad kozmológia *Kalachakra* sa používa filozoficky na vykreslenie prepojení medzi cyklami vo vesmíre a cyklami ľudskej existencie a v astronomickom zmysle slova na vývoj komplexného lunárneho kalendára. Ďalšou ústrednou myšlienkou tibetského budhizmu je koncepcia, ktorú Buddha učil mnohých rôznymi druhmi textov a meditačnými systémami, pretože na ceste k osvieteniu neexistuje „univerzálna veličina“. Rôzni praktizujúci majú rôzne intelektuálne a emocionálne schopnosti, a preto sú na dosiahnutie všetkých možných študentov potrebné rôzne učenia.

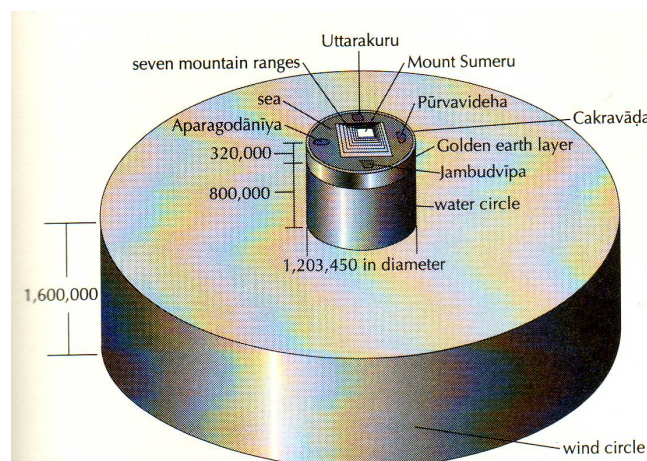
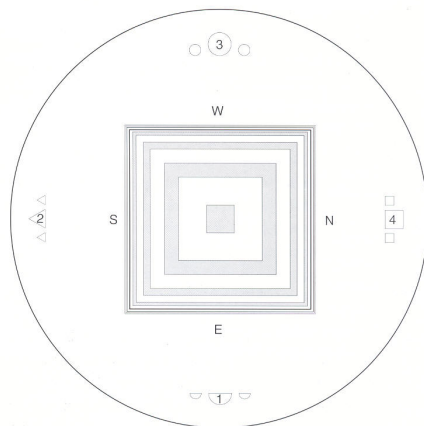
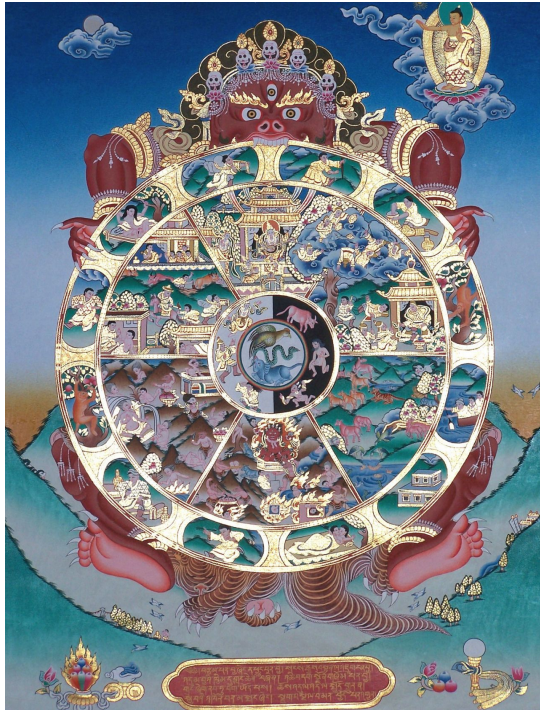
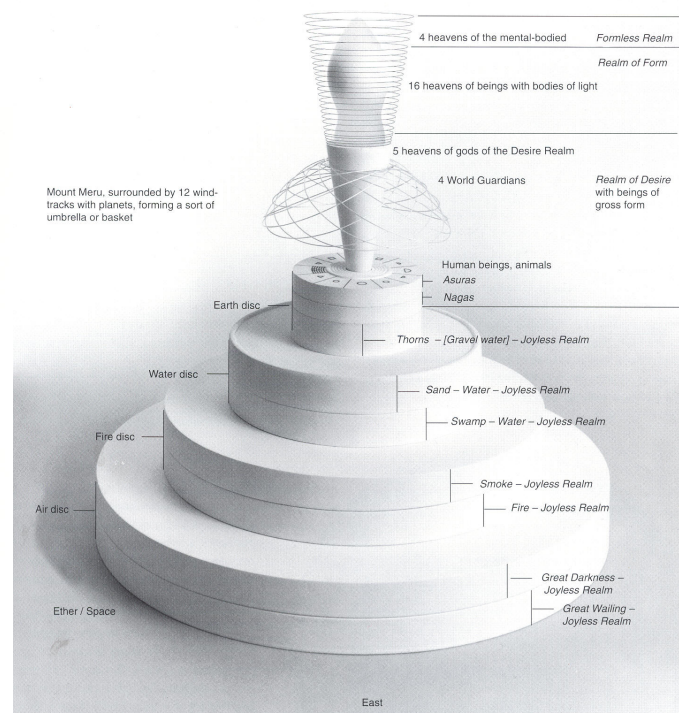

Fig. 5. Bird's-Eye View of the Mount Sumeru Realm
Dimensions are given in yojanas. (1 yojana is approximately 7 kilometers.)

6 Plan view of the cosmos according to Abhidharmakośa. The twelve continents are shown enlarged 25 times: (1) eastern continents; (2) southern continents; (3) western continents; (4) northern continents.

Kalachakra Mandala

Rovnako ako v prípade iných antických a kultúrnych kozmológií sa tibetský vesmír skladá z týchto prvkov: oheň, zem, vzduch a voda. Tieto štyri prvky existujú a fungujú prostredníctvom piateho prvku, priestoru / éteru.

Tibetské kozmológie sú vynikajúce na predstavu a pochopenie, pretože na ilustráciu je možné použiť tri rôzne mandaly: kalachakra mandala (maľba na plátne alebo piesočná mandala predstavujúca koncentrickú vrstvu paláca meditačných božstiev v srdci hory Meru), kozmická (alebo veterná) mandala vzájomne prepojených kruhov, ktorá predstavuje cesty nebeských telies a mudry vytvorenej dvoma rukami, ktorá predstavuje horu Meru a štyri hlavné kontinenty.

Pojem „nestálosť“ je pre tibetský budhizmus ústredný, vrátane svetových systémov v rámci väčšieho večného vesmíru. Tak, ako sa narodí, zomrie a znovuzrodí aj jednotlivá vnímajúca bytosť, tak aj transmigruje vesmír. Podobne ako v hinduizme je vidieť, že vznikol akýsi kozmologický systém, existuje miliardy rokov (kalpa), potom sa rozpustí skôr ako znovu vznikne. Jedným zásadným rozdielom medzi tibetským a hinduistickým cyklickým vesmírom je však príčina cyklu. V hinduizme je príčinou trojica božstiev (Brahma, Vishnu a Shiva), zatiaľ čo v tibetskom budhizme je príčina považovaná za prirodzenú a nie nadprirodzenú alebo transcendentálnu. V systéme *Abhidharma* existuje medzi dobami rozpustenia a stvorenia iba potenciál, pretože všetky častice piatich prvkov zmiznú. V systéme Kalachakra sú tzv. vesmírne častice väzbou medzi cyklami.

Ak sledujeme vývoj konkrétneho vesmíru (svetový systém), uvidíme štyri štádiá: Prázdnota (éra vesmírnych častíc), Formácia, Pretrvávanie a Zničenie. Pri ničení jedného systému sa častice ohňa, zemi, vzduchu a vody oddelia ba dokonca rozpadnú, ale vesmírne častice zostávajú. Toto je štádium prázdnoty. Keď sú vesmírne častice motivované prostredníctvom nahromadenej karmy všetkých cítiacich bytostí, ktoré existovali v predchádzajúcom svetovom systéme, začínajú procesom formovania nového vesmíru z reformovaných prvkov. Najskôr sa častice vzduchu zrážajú a vytvárajú vietor, ktorý potom spôsobuje, že častice ohňa sa spájajú a vytvárajú blesky. Z tohto procesu tvoria častice vody dážď a výsledné dúhy predznamenávajú spojenie zemských častíc. Poradie tohto „stvorenia“ sa odráža v štruktúre svetového systému v systémoch Abhidharma a Kalachakra, ktoré sú zobrazené vyššie, pričom vzduchový disk je najnižšou vrstvou základne sveta, ktorý sa postupne prelieva ohnivými diskami, vodou, a zemou.

Vnímajúce bytosti začínajú obývať všetky možné ríše (napr. aj rôzne pekelné úrovne). Počas tejto fázy dostanú ľudia „nekonečnú“ dĺžku života (do konca veku). Po dokončení tohto procesu sa fáza formácie skončí. Fáza zotrvania je rozdelená do mnohých období, v ktorých sa mení životnosť ľudí. V súčasnosti sa hovorí, že sme v degeneratívnom veku, keď dĺžka života klesá a je okolo 80 rokov. Štádium ničenia sa začína, keď sa v pekelných ríšach neobnovia už žiadne vnímajúce bytosti a peklá sa začnú vyprázdňovať (ako rôzne bytosti vyčerpávajú karmu, ktorá ich tam priviedla). Podobne sú všetky vyššie sféry existencie postupne vyprázdňované. Nakoniec je svetový systém zničený veľkým požiarom. Podľa Abhidharmakoshy existujú aj vyššie cykly, v ktorých každé 8. zničenie je dosiahnuté povodňou, a každý 8. z týchto cyklov veľkým vetrom, ktorý vedie k „veľkému cyklu ničenia“.

Tento proces je večný a bez začiatku alebo konca a v určitom zmysle definuje sám čas (ako rad zmien nestálej reality).

Tibetské zobrazenie plochej Zeme s centrálnou horou Sumeru/Meru

18. Stará Čína

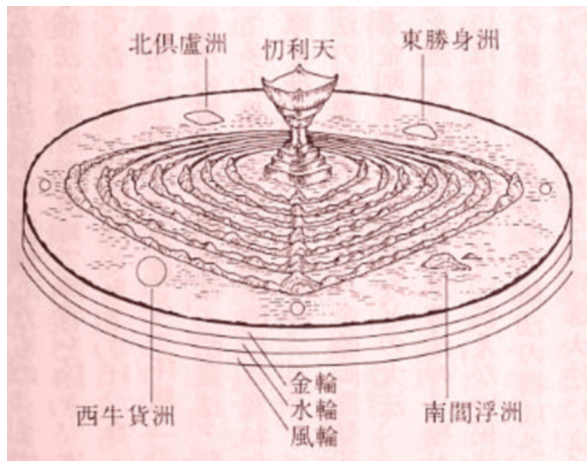
Mapa Mingsko-čínskeho Shanhai Yudi Quantu v encyklopédii Sancai Tuhui, uverejnená v roku 1609, s prekladmi do angličtiny z „čínsko-európskej mapy“ Rodericha Ptaka

Tradičné ponímanie tvaru Zeme v Číne bolo také, že Zem je plochá a nad ňou neustále krúžia Slnko a Mesiac, ktoré sú rovnako veľké, ako v prípade symbolu *Ying Yang*. V roku 1267 bol však pokus Perzského astronóma *Jamala ad-Dina*, ktorý mal snahu predstaviť svoju teóriu o glóbose v ére Yuan v Khanbaliqu (dnešný Peking). Žiaľ neuspel.

Až v roku 1582 prišiel *Matteo Ricci*, taliansky jezuitský misionár, do provincie Macau, kde aj založil jezuitsku školu. V nej konvertoval čínanov na katolicizmus a vyučoval neslúchanú teóriu o točiacom sa glóbose.

Univerzálnu vieru v rovnú Zem potvrdzuje súčasná čínska encyklopédia z roku 1609, ktorá ilustruje rovnú Zem siahajúcu cez horizontálnu diametrálnu rovinu sférického neba.

A tak sa v 17. storočí v Číne rozšírila myšlienka sférickej Zeme vplyvom Jezuitov, ktorí zastávali vysoké pozície astronómov na cisárskom súde. Matteo Ricci v spolupráci s čínskymi kartografmi a prekladateľom Li Zhizaom publikovali v roku

1602 *Kunyu Wanguo Quantu*, prvú čínsku mapu sveta založenú na európskych objavoch. Astronomické a geografické pojednanie *Gezhicao* (格致草), ktoré v roku 1648 napísal Xiong Mingyu (熊明遇), vysvetľovalo, že Zem bola sférická, nie plochá alebo štvorcová, a že ju preto bolo možné oboplávať.

19. Jezuitský Rád

Prečo bol vytvorený jezuitský rád?

Jezuitský rád založil muž menom *Ignatius z Loyoly*, ktorý sa narodil v roku 1491. Militárnu kariéru si udržiaval ako španielsky rytier, kým nebol vážne zranený pri Pamplone v roku 1521. Kým sa zotavoval, údajne prešiel akýmsi „duchovným obrátením“. Potom skombinoval svoje vojenské skúsenosti s novoobráteným náboženským vedomím, a rozhodol, že jeho náboženstvo potrebuje armádu. Tak vytvoril rád pod záštitou Rímskeho katolicizmu v roku 1534 a bol oficiálne poverený a sankcionovaný pápežom Pavlom III v roku 1540. Pápež poveril Ignáca, aby v roku 1540 reorganizoval Rímsku banku. Po reorganizácii začal neúprosne reformovať vzdelávací systém. Prevzatie škôl a univerzít mu umožnilo prístup k zmenám v osnovách na ich ideológiu.

Hlavným cieľom novovytvoreného jezuitského rádu bolo zastaviť protestantskú reformáciu, ktorá odhalila Rímskokatolícku cirkev ako antikrista a pápeža ako „muža hriechu“. Ich zámerom bolo konvertovať celý svet na Rímsky katolicizmus.

„Vyhlasujem zo svojho srdca, bez duševných výhrad, že pápež je Kristovým generálnym vikárom a ... má moc zvrhnúť kacírskych kráľov, kniežat, štáty ... aby ich mohli bezpečne zničiť. Mojou silou budem brániť túto doktrínu ... Ďalej vyhlasujem, že doktrína anglickej cirkvi, kalvinistov, Huguenotov a ďalších protestantov je zatratiteľná a tých treba zatratiť, ktorí sa ich nevzdajú. Ďalej vyhlasujem, že budem pomáhať, pomáhať a radiť všetkým alebo ktorýmkoľvek z jeho Svätostivých agentov kdekoľvek budem, a budem sa čo najviac snažiť, aby som vyhynul (vyhladil) heretickú protestantskú doktrínu a zničil všetku ich

predstieranú moc." (Jezuitská prísaha, prevzatá z politickej a ekonomickej príručky Thomasa Edwarda Watsona v roku 1916, s. 437)

Jezuitskí misionári od tej doby dobývali postupne celý svet a šíрили falošnú satanskú doktrínu o zemeguli, ktorá sa priamo priedčila Božiemu slovu tak, ako všetkým prírodným náboženstvám, ktoré boli označováné rádom a teda Vatikánom za primitívne. A tak je tomu do dnes. Konečne nastala nová renesancia a prebudenie k skutočnej pravde o plochej Zemi, čo nebude veru tešiť Vatikánsky, Rímsko-katolícky systém a jeho 500 ročnú dogmu. Dogma stojí na piatich klamlivých piliéroch, teóriach, ktoré sa veru nikdy nepotvrdili: **Veľký tresk (Big Bang), Evolúcia, Heliocentrizmus, Gravitácia a Relativita**. Za každou touto teóriou nájdeme jezuitu-okultistu-satanistu, a teda rozlušíme azda najväčšiu záhadu dnešnej doby.

Veľký tresk (Big Bang) teória

Táto teória bola vymyslená *Georgesom Lemaitre*, ktorý bol jezuitský trénovaný belgický katolícky kňaz, matematik, astronóm a profesor fyziky na Katolíckej univerzite v Louvaine. Obsah jeho teórie spočíva v tom, že „všetko vzniklo z ničoho“, na počiatku bol obrovský tresk, ktorého príčinu nepoznáme. Avšak, táto teória sa priamo priedči Božiemu slovu a teda Biblii, kde je písané, že Boh stvoril svetlo, Zem a všetko živé (knih Genesis).

„Teória Veľkého tresku je dnes hlavným vysvetlením toho, ako začal vesmír. Najjednoduchšie hovorí o vesmíre, ako ho poznáme, počínajúc malou singularitou, a potom počas nasledujúcich 13,8 miliárd rokov sa nafúkne vesmír do podoby, ktorú poznáme dnes.“ Teória Veľkého tresku je ateistickou odpoveďou na Genesis.

Otec *Andrew Pinsent* slúžil na teologickej fakulte na Oxfordskej univerzite. Vyštudoval teológiu na Pápežskej Gregoriánskej univerzite v Ríme a má doktorát filozofie. Je aj držiteľom doktorátu z časticovej fyziky z Oxfordu. Tento kňaz / vedec uviedol v roku 2015 nasledovné:

Ako kňaz a bývalý fyzik častíc v CERNe často žiadam, aby som hovoril o viere a vede. Pomerne často sa ma mladí ľudia pýtajú na nasledujúcu otázku: „Ako môžeš byť kňazom a veriť vo Veľký tresk?“ Na čo ma veľmi teší odpovedať: „Vymysleli

sme to! Presnejšie povedané, pán Georges Lemaître vynášiel teóriu, ktorá sa dnes nazýva Veľkým treskom, a všetci by o ňom mali vedieť. “

Vznik NASA

Operácia *Paperclip* v roku 1945 prepašovala do Spojených štátov stovky nacistických vedcov vrátane najvyšších dôstojníkov SS, ktorí boli súdení za vojnové zločiny, na ich nasadenie v americkom vesmírnom programe Studenej vojny. Jeden z nich, člen nacistickej strany, *Wernher von Braun*, bol povýšený na Marshalla Space Flight Centra agentúry NASA, v ktorej pôsobil na čele vývoja rakety Saturn V s cieľom „vyhrať vesmírny závod“ so Sovietmi.

V rámci operácie dostalo okolo 350 nemeckých vedcov a bývalých spravodajských agentov víza a dobre platené pracovné miesta v USA. Mnoho z týchto vedcov malo pochybné minulosti. Samotný Braun bol aktívnym členom nacistickej strany a jeho kolega v NASA, Dr. Hubertus Strughold, špecialista v leteckom lekárstve, vykonával experimenty s väzňami koncentračného tábora.

Účelom tohto masívneho - a nezákonného - záväzku sa zdá byť vytvorenie svetovej autority vo všetkých veciach týkajúcich sa vesmíru a astronómie. NASA dodnes pôsobí ako front poskytujúci nič netušiacemu svetu pseudovedu, ktorá je legitimizovaná americkou vládou.

NASA je monopol. Kontroluje šírenie verejných informácií o astronómii a zároveň skrýva fakty, o ktorých nemá verejnosť vedieť. Zatiaľ čo mnoho krajín a univerzít má observatóriá, hlavnými novinkami v médiách sú vždy vyhlásenia, fotografie a „objavy“ agentúry NASA. Keďže NASA má na starosti tok astronomických informácií pre verejnosť, zdá sa, že Vatikán zostal ústredným hráčom tejto hry.

Vatikán už stovky rokov vlastní viac teleskopov a observatórií než akákoľvek súkromná, univerzitná alebo vládna organizácia. NASA a Vatikán spoločne vlastní LUCIFER, najväčší ďalekohľad na svete. Podľa oficiálnych webových stránok Vatikánu je ich observatórium „jedným z najstarších astronomických ústavov na svete.“ A kde sú všetky ich fotografie? Kde sa nachádzajú najnovšie správy o najnovších objavoch? Čo robili jezuitskí astronómovia posledných 500 rokov?
Môžeme len špekulovať.

Verejné zdieľanie informácií NASA, propagujúce myšlienku stále väčšieho, rozširujúceho sa vesmíru nepochopiteľnej veľkosti, prirodzene viedlo k domnienke, že na iných nebeských telesách musí existovať cudzí život. Nakoniec, ak sa rovnako náhodné udalosti, ktoré spôsobili život na Zemi, vyskytli všade kvôli Veľkému tresku, prečo by sa inteligentný život nemohol vyvinúť aj inde? V kombinácii s Hollywoodom a žánrom sci-fi vytvorila NASA prostredie, v ktorom je kontakt s mimozemskými životnými formami prirodzený.

Teória o Evolúcii

Charles Darwin, okultista-satanista, vytvoril tézu o akomsi organickom vývoji Zeme, faune a flóre, čo sa však nikdy nedalo vedecky uceliť a teda dokázať.

Napriek tomu je jeho teória všeobecne akceptovaná za pomoci jezuitskeho školského systému, ktoré zotrváva do dnešného dňa. Teória o Evolúcii je ateistická, vylučuje Boha z celého stvorenia, lebo všetko sa má diať „samo“, tak ako aj teória Big Bang a všetky ostatné v tejto rubrike. Predpokladá sa v nej, že všetko živé prebieha akousi *evolúciou*, t.j. vývinom, a teda neustálou zmenou podmienok ako aj DNA. Veľmi ľahko a rýchlo sa dá táto téza vyvrátiť tým, že aj dnes nachádzame živočíchy a rastliny, ktoré sú od počiatku stvorenia Zeme nezmenené, teda tzv. živé fosílie. Ako je možné, že na niektore živočíchy táto úžasná evolúcia vplýva a na iné nie?

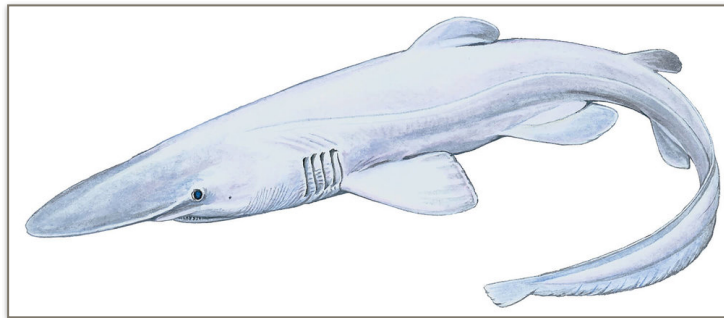
Jeden taký prípad je napríklad žralok Owstonov alebo žralok končistočelý (*Mitsukurina owstoni*), ktorý by teda nemal existovať, ak máme brať teóriu Evolúcie vážne. Tých príkladov je samozrejme viacej, môžeme tu spomenúť aj tapíry, krokodíly, okapie pásavé, latimérie divné, hoacín chochlatý, hatérie, ramenonožce, lodienky, šváby, atď.

Obludné klamstvo a rúhanie bolo Darwinovo tvrdenie, že sme sa vyvinuli z opice, hoci je opäť jasne písané v Biblii, že nás stvoril Boh.

Darwin a satanisti-okultisti-ilumináti sa dopustili ešte jedného veľkého klamstva, a to vykonštruovania existencie dinosaurov, ktoré boli vyhubené meteoritom pred 66 miliónmi rokov (cislo 6, 66, 666 satanisti samozrejme s obľubou používajú) a pred 166 miliónmi rokmi dinosaury podľa nich vznikli. Pravda je však taká, že sa našlo zopár obrovských reptilských kostí a lebiek, hrôzostrašných v ich vzhľade. Avšak

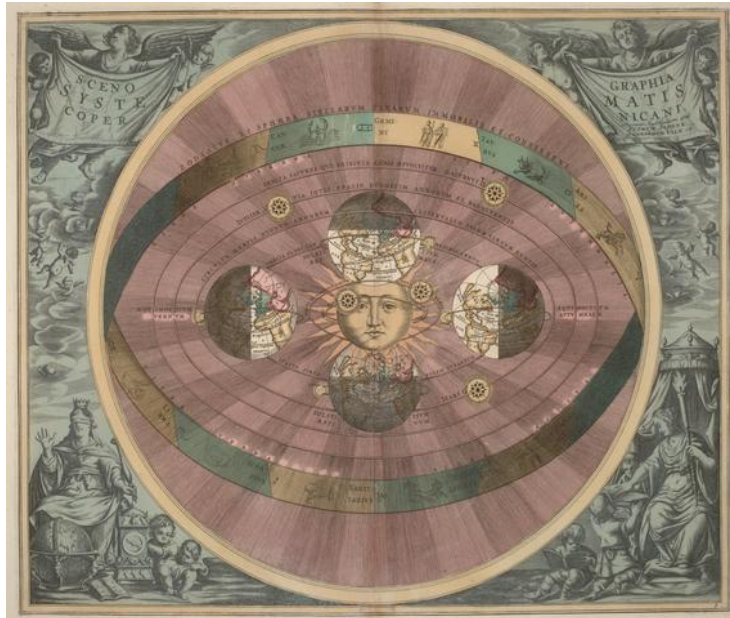
to boli relikty drakov. V Biblii ako aj v inej odbornej literatúre opäť nachádzame pasáže o existencii drakov, jednorožcov a obrov, a satanisti sa veľmi snažili tieto pasáže diskreditovať a tým pádom zhodiť Bibliu na úroveň rozprávok a bájok.

Ešte dve klamstvá nachádzame v teórii Evolúcie a Big Bangu - lož o skutočnom veku Zeme a o asteroidoch. V prípade geocentrickej plochej Zeme nás nemôže zvonka ohroziť žiaden asteroid, lebo máme pevnú nebeskú klenbu (firmament) nad nami, čiže niet sa čoho obávať. Ale viac o tom neskôr.

žralok Owstonov alebo žralok končistočelý (*Mitsukurina owstoni*)

20. Heliocentrizmus

Heliocentrizmus je astronomický model (opäť len ničím nepotvrdená teória), v ktorom sa Zem a planéty otáčajú okolo Slnka uprostred našej slnečnej sústavy. Historicky bol heliocentrizmus opak geocentrizmu, ktorý postavil Zem do stredu všetkého. Predstava, že sa Zem otáča okolo Slnka, navrhol *Aristarchus Samos* už v 3. storočí pred n.l., ale až v stredovekom svete si Aristarchov heliocentrizmus pritiahol nemalú pozornosť - pravdepodobne kvôli strate vedeckých diel helénistickej éry.

Až v 16. storočí bol predstavený matematický model heliocentrického systému renesančným matematikom, astronómom a katolíckym klerikom *Nicolausom Copernicusom - Koperníkom*, ktorý viedol ku „koperskej revolúcii“. V nasledujúcom storočí predstavil Johannes Kepler eliptické dráhy a Galileo Galilei predstavil podporné pozorovania pomocou ďalekohľadu.

Koperník (1473–1543) bol matematik a astronóm, ktorý navrhol, aby Slnko stálo uprostred vesmíru a okolo neho sa točila Zem. Bol znepokojený tým, že Ptolemaiov geocentrický model vesmíru nebol schopný dodržať Aristotelovu požiadavku na rovnomerný kruhový pohyb všetkých

než vzduch. Jednoduché, nie? Olej je ľahší než voda, a tak pláva na povrchu vody.

Lietadlo sa musí udržať vo vzduchu silným motorom, inak zase spadne na Zem, lebo jeho hustota je väčšia než tá vzduchu. Jednotlivé vrstvy vzduchu sú usporiadané podľa hustoty - napr. vzácne plyny stúpajú vyššie, a ťažšie CO₂ ostáva nižšie. Žiadne iné vysvetlenie by nám nebolo treba, ak by sme vychádzali z pôvodného učenia o plochej Zemi.

Teória Relativity

Albert Einstein je posledný z týchto podvodníkov, na ktorých stojí celá pveda.

Bol regrútovaný nikým iným než jezuitmi, tu sa konkrétne stretol s Georgeom Lemaitre, jezuitom, ktorý vymyslel Big Bang teóriu. Keďže sa zase mal rútiť ich kartový dom klamstiev, lebo *Michelson-Morley* experimentom sa dokázala konštantná rýchlosť svetla a nehybnosť sveta, tak vedecká komunita súrne potrebovala ďalší klam, aby toto ustála. Einstein prišiel s *teóriou relativity*, ktorá mala tieto nové poznatky „relativizovať“, teda

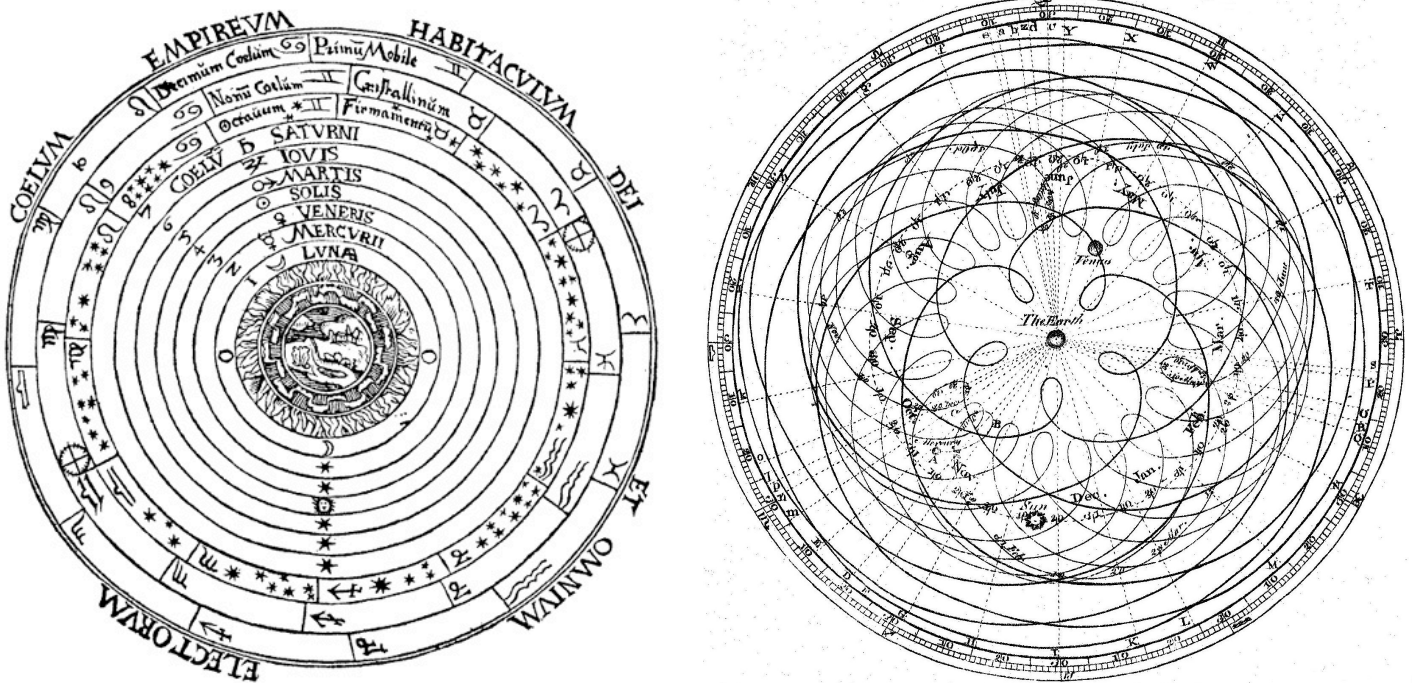
bagatelizovať. Podarilo sa. Michelsona a Morleyho dnes už nik nepozná, ale celý svet velebí podvodníka Einsteina.

It's buoyancy and density and not gravity! You fall from a building because the density of your body is heavier than air and the air balloon goes up because helium is lighter than air...! We all know gravity is a theory and not a fact and I'm trying to help some of you out to see the big picture. LOL.

Gravity is a theory.

Astronómia pred Koperníkom

Klasická astronómia sa riadila princípmi stanovenými Aristotelom. Aristoteles prijal myšlienku, že existujú štyri fyzické prvky - zem, voda, vzduch a oheň. Umiestnil Zem do stredu vesmíru a tvrdil, že tieto prvky boli pod Mesiacom, ktorý bol najbližším nebeským telesom. Existovalo sedem planét (putujúcich hviezd): Mesiac, Merkúr, Venuša, Slnko, Mars, Jupiter a Saturn. Okrem toho existovali stále, fixné hviezdy. Pohybovali sa podľa Aristotela vertikálne v závislosti od ich hmotnosti. Nebeské telesá neboli hmotné, ale *plazma* („piaty prvok“ alebo „kvintesencia“), ktorého povaha sa mala správať podľa určitých zákonitostí v dokonalých kruhoch okolo Zeme, a každodenne sa meniť. Aristoteles si predstavoval Zem ako skutočný stred všetkých kruhov nesúcich nebeské telesá okolo nej a všetok pohyb ako jednotný a nemenný.

Ptolemaiov Geocentrický Model

V druhom storočí, keď **Klaudios Ptolemaios** zostavil svoje dielo *Almagest*, astronómovia vyvinuli koncepciu, že obežná dráha sa pohybuje v „epicykloch“

okolo „deferrentu“, to znamená, že sa pohybujú ako plochá špirálová cievka okolo kruhu Zeme.

Klaudios Ptolemaios (v gréčtine: Κλαύδιος Πτολεμαῖος; * cca. 85 – † cca. 165) bol grécky geograf, astronóm a astrológ, ktorý pravdepodobne žil a pracoval v egyptskej Alexandrii.

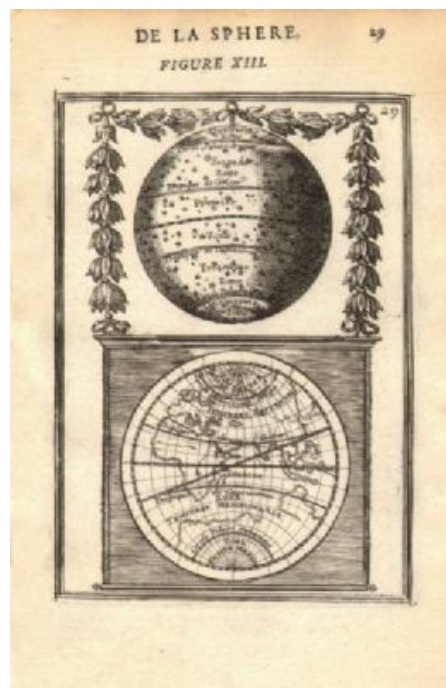
Svojho času identifikoval 48 súhvezdí, ktoré zostavil z najjasnejších viditeľných hviezd, jemu pripomínajúce určité obrazce postáv, zvierat alebo vecí. Mnohé z jeho súhvezdí sa v modernej astronómii používajú dodnes.

Predstava Ptolemaia bola, že planéta Zem sa nachádza v strede vesmíru. Všetky ďalšie nebeské telesá (Mesiac, Slnko, planéty a hviezdy) obiehajú okolo nej po kružnicovej dráhe. Táto predstava o vesmíre vydržala až do stredoveku, keď bola vyvrátená Mikulášom Koperníkom.

Zostavil tiež dielo s názvom *Geographia*, kde opisuje veľké množstvo starovekých miest a rôzne kmeňe obývajúce vtedajšie známe oblasti.

Jeho *Optika* sa zachovala v latinskom preklade arabskej verzie strateného gréckeho originálu. V tejto knihe Ptolemaios opisuje merania, ktorými overil *Euklidov* a *Herónov* zákon o rovnosti uhla dopadu a uhla odrazu.

Pytagorejský Model

Podľa zbierky antických filozofických textov *Stobaeusa* z 5. storočia nášho letopočtu, Philolaus veril, že existuje „Protizem“ (Antichthon) obiehajúca „ústredný oheň“, ale nie je viditeľná zo Zeme.

Pytagorejci teda verili, že Zem sa pohybovala okolo akéhosi centrálného ohňa (nie Slnka). *Archimedes* napísal, že *Aristarchos zo Samosu* v skutočnosti tvrdil, že sa Zem každý deň otáča okolo Slnka.

Počas európskeho stredoveku bol islamský svet stredobodom astronomického myslenia a činnosti. Počas deviateho storočia bolo prepočítaných niekoľko aspektov Ptolemaiovej slnečnej teórie. *Ibn al-Haytham* na prelome desiateho a jedenásteho storočia napísal desivú kritiku Ptolemaiovho diela: „Ptolemaios prijal usporiadanie, ktoré nemôže existovať, a skutočnosť, že toto usporiadanie vytvára vo svojej fantázii pohyby, ktoré patria do planét, ho nezbavuje omylu, ktorého sa dopustil pri svojom predpokladanom usporiadaní, pretože existujúce pohyby planét nemôžu byť výsledkom zákona, ktorý nemôže existovať“ (citované v Rosen 1984).

Georg Peurbach (1423–1461) a *Johannes Müller Regiomontanus* (1436–1476) študovali gréčtinu za účelom vytvorenia modelu ptolemaickej astronómie. V čase, keď Regiomontanus dokončil prácu v roku 1463, to bol dôležitý komentár aj o *Almageste*, pričom sa napríklad poukazovalo na to, že Ptolemaiová lunárna teória nesesedla s pozorovaniami. Poznamenal, že Ptolemaios ukázal, že Mesiac je v rôznych časoch dvakrát tak vzdialený od Zeme ako v iných časoch, čo by malo znamenať, že sa Mesiac javí dvakrát tak veľký. V tom čase sa okrem toho viedla aktívna debata o odchyľkách Ptolemaia od Aristotelovej požiadavky na rovnomerný kruhový pohyb.

Commentariolus

Koperníkovým prvým heliocentrickým dielom bol jeho *Commentariolus*, malý rukopis, ktorý sa voľne rozdával, ale nikdy sa nevytlačil. Nevieme, kedy to napísal, ale v Krakove profesor v roku 1514 katalogizoval svoje knihy a odkázal na „rukopis šiestich listov, ktorý vysvetľuje teóriu autora, ktorý tvrdí, že Zem sa pohybuje, zatiaľ čo Slnko stojí“ (Rosen, 1971, 343; MW 75). Preto Koperník pravdepodobne spísal heliocentrickú teóriu niekedy medzi rokmi 1508 a 1514. Výsledkom intenzívneho sústredenia sa na kozmológiu bolo jeho opustenie strýka a

sprievodné zameranie na cirkevnú politiku a medicínu. Koperníková teória o Heliocentrizme bola vydaná až po jeho smrti. Asi mal reálne obavy o svoj život. Vatikán ho oslovil, aby vypracoval takú teóriu, ktorá sa bude priamo priečiť Biblii a urobí z nej zastaralú, nerelevantnú knihu. Bol heretik, mal bližšie k Neoplatonizmu a Hermetizmu, a pravdepodobne si dal za túto diabolskú službu dobre zaplatiť.

V *Commentarioluse* Koperník uviedol, že Zem je iba ťažiskom a stredom obežnej dráhy Mesiaca; že všetky sféry obklopujú Slnko, ktoré je blízko stredu vesmíru. Vesmír má byť omnoho väčší, ako sa pôvodne predpokladalo, a vzdialenosť Zeme od Slnka predstavuje malý zlomok veľkosti vesmíru; že zjavný pohyb nebies a Slnka sa vytvára pohybom Zeme; a že zjavný retrográdny pohyb planét je vytvorený zemským pohybom. Retrográdny (spätný) pohyb planét bol len imaginárny, a jeho vzhľad bol spôsobený skutočnosťou, že pozorovatelia neboli v pokoji a v strede. Práca sa veľmi stručne zaoberala poradím planét (Merkúr, Venuša, Zem, Mars, Jupiter a Saturn- jediné planéty, ktoré je možné pozorovať voľným okom), a trojitým pohybom Zeme (denná rotácia, ročná revolúcia jeho stredu a ročná revolúcia jeho sklonu), ktorá spôsobuje, že sa zdá byť v pohybe Slnko, pohyby rovníkovej revolúcia Mesiaca okolo Zeme a revolúcia piatich planét okolo Slnka.

O Revolúciách

Commentariolus bol myslený iba ako úvod ku Koperníkovým myšlienkam. „Matematické ukážky určené pre moju väčšiu prácu by sa mali kvôli stručnosti vynechať ...“. *Commentariolus* nebol nikdy publikovaný počas Koperníkovho života, ale poslal kópie rukopisov rôznym astronómom a filozofom. Dostal negatívnu kritiku, pretože heliocentrický systém nieje v súlade s Bibliou, ale našiel aj podporu. Strach z reakcie cirkevných autorít bol pravdepodobne najmenším problémom, prečo oneskoril vydávanie svojej knihy. Hlavným dôvodom oneskorenia zrejme bolo, že väčšia práca si vyžadovala astronomické pozorovania a zložité matematické dôkazy. Jeho administratívne povinnosti určite zasahovali aj do výskumu, aj do písania. Nebol schopný robiť pravidelné pozorovania, ktoré potreboval. Mesto Frombork, ktoré bolo často zahmlené, nebolo pre tieto pozorovania ideálnym miestom.

Rukopis knihy *O Revolúciách* bol kompletný, až keď ho v roku 1539 navštívil *Rheticus*. Práca obsahovala šesť kníh. Prvá kniha, najznámejšia, diskutovala o tom, čo sa stalo známym ako „Koperníková teória“ a aký je jeho najdôležitejší príspevok

do astronómie, do heliocentrického vesmíru (hoci v Koperníkovom modeli nie je Slnko skutočne v strede). Kniha 1 stanovila poradie nebeských telies od Slnka: „Nasleduje prvá z planét Saturn, ktorá dokončí svoj okruh za 30 rokov. Po planéte Saturn dokončí Jupiter svoju revolúciu za 12 rokov. Mars sa točí 2 roky. Ročná revolúcia má na štvrtom mieste sériu, ktorá obsahuje Zem ... spolu s lunárnou sférou ako epicykel. Na piate miesto sa Venuša vracia o 9 mesiacov.

Napokon na šiestom mieste je Merkúr, ktorý sa točí v období 80 dní “(Revolúcie, 21–22). Takto sa vytvoril vzťah medzi poradím planét a ich obdobiím, čím sa vytvoril jednotný systém. Toto bol asi jediný argument v prospech heliocentrického modelu, ako ho opísal Koperník.

Bolo to zdanlivo pokrokovejšie ako model Ptolemaia, ktorý mal planéty otáčajúce sa okolo Zeme, takže Slnko, Merkúr a Venuša mali rovnakú ročnú revolúciu. V knihe 1 Koperník tiež trval na tom, že pohyby všetkých telies musia byť kruhové a jednotné, a poznamenal, že dôvod, prečo sa nám môžu zdať nepravidelné, je „buď to, že ich kruhy majú póly odlišné [od Zeme] alebo že Zem nie je v strede kruhov, na ktorých sa otáčajú “(Revolúcie, 11). Pre Koperníka bolo obzvlášť pozoruhodné, že v modeli Ptolemaia sa zdalo, že Slnko, Mesiac a päť planét malo odlišné pohyby od ostatných nebeských telies, a väčší zmysel pre malú Zem mu dávalo, ak bola ona v pohybe než obrovské nebesia. Skutočnosť, že Koperník zmenil Zem na planétu, nespôsobilo však odmietnutie aristotelovej fyziky, pretože tvrdil, že „Zem a voda spoločne tlačia na jediné ťažisko; že Zem nemá jedno centrum veľkosti; keďže je Zem ťažšia, jej medzery sú vyplnené vodou ... “ (Revolúcie, 10). Ako tvrdil

Aristoteles, Zem bola stredobodom gravitácie. To bol problém pre model Koperníka, pretože ak už Zem nebola v strede, prečo by sa k nej mali prvky priťahovať?

Druhá kniha „O Revolúciách" rozpracovala koncepty z prvej knihy; kniha 3 sa zaoberala precesiou teórie rovníkovej a Slnecnej teórie; kniha 4 sa zaoberala pohybmi Mesiaca; kniha 5 sa zaoberala planétovou zemepisnou dĺžkou a kniha 6 so zemepisnou šírkou.

Koperníkovi veľmi záležalo na Ptolemaiových pozorovaniach, ktorým venoval takmer dvadsať rokov. Ďalšie roky venoval náročným výpočtom - a jeho kolegovia ho považovali za „výsledok Ptolemaiovho úspechu", čo bolo určite najvyššou poctou pre vtedajšieho astronóma.

Hoci mal Koperník podporu na publikáciu svojej knihy od jeho blízkeho priateľa, biskupa *Chelmo Tiedemanna Gieseho* (1480 - 1550), a od kardinála *Capuu Nicholasa Schönberga* (1472 - 1537), práve príchod *Georga Joachima Rheticusa* do Fromborku mu pomohol najviac, keďže sa jednalo o kolegu excelujúceho v matematike a astronómii, a mal aj prístup k vhodnej tlačiarni.

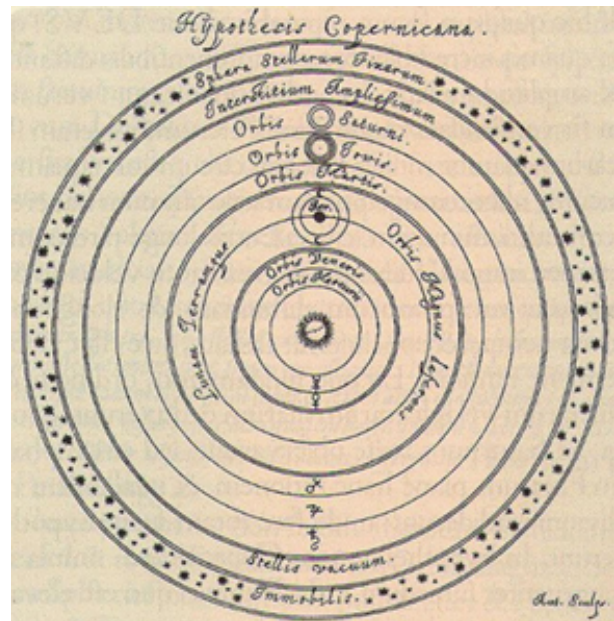
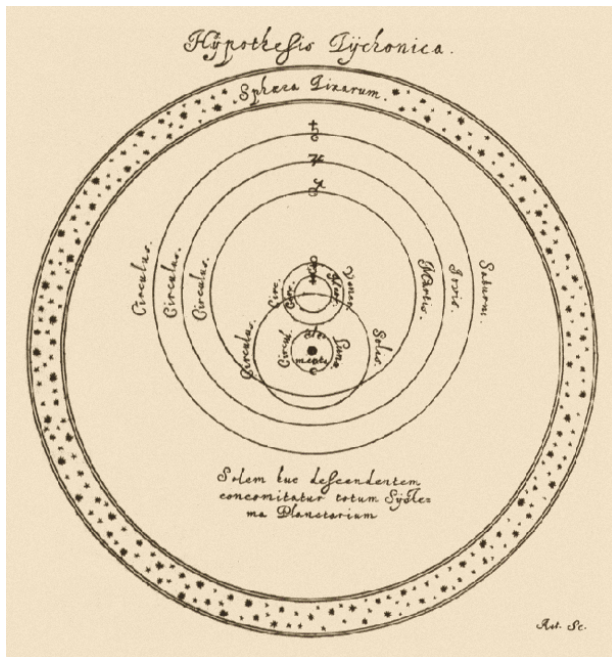
Rheticus bol profesorom matematiky na Univerzite vo Wittenbergu, hlavnom stredisku pre študentov matematiky a luteránskej teológie. V roku 1538 sa Rheticus nechal navštíviť niekoľkými slávnymi vedcami v oblasti astronómie a matematiky. Rheticus sa dozvedel o Koperníkovej teórii, keďže dosiahla elitné kruhy Vatikánu.

Rheticus so sebou priniesol aj niekoľko matematických a astronomických kníh, ktoré mu poskytli dôležitý materiál a ukázal mu kvalitu matematickej tlače dostupnej v nemeckých vydavateľských centrách. Rheticus napísal *Narratio Prima* v roku 1540, úvod do teórií Koperníka, ktoré boli uverejnené a rozposlané. To ďalej povzbudilo Koperníka, aby zverejnil svoje Revolúcie, na ktorých pracoval od zverejnenia *Commentariolus*.

Narratio Prima bolo napísané v roku 1539 a oznamovalo zistenia Koperníka a opisoval obsah Revolúcií.

Bolo vytlačené v roku 1540 v Gdansku (vtedy Danzig); išlo teda o prvý tlačený opis koperiánskej práce. Rheticus poslal kópiu *Achillesovi Pirminovi Gasserovi* z Feldkirchu, jeho rodného mesta v dnešnom Rakúsku, a Gasser napísal predslov, ktorý vyšiel s druhým vydaním, ktoré bolo vyrobené v roku 1541 v Bazileji. Vydalo sa znova v roku 1596 ako príloha k prvému vydaniu *Mysterium Cosmographicum* (Tajomstvo vesmíru) *Johannesa Keplera*, prvého čiste koperiánskeho diela od prívržencov publikácií Koperníka a Rheticusa.

Publikácia Rheticusovej *Narratio Prima* nevytvorila veľký rozruch oproti heliocentrickej téze, a tak sa Koperník rozhodol vydať svoje *Revolúcie*. Venoval ich pápežovi Pavlovi III. (R. 1534 - 1549), pravdepodobne z politických dôvodov, v

ktorom vyjadril svoje váhanie s publikovaním diela a dôvody, pre ktoré sa rozhodol nepublikovať. Podal úctu Schönbergovi a Giesovi za to, že ho povzbudili, aby uverejnil a opomenul zmienku o Rheticusovi, ale pápeža by v napätej dobe reformácie urážalo udeliť zásluhy protestantskému ministrovi.

Koperník poukázal na ťažkosti s reformou kalendára, pretože pohyby nebeských telies neboli známe. A upozornil na skutočnosť, že „ak sú pohyby ostatných planét v korelácii s obežnou dráhou Zeme a sú počítané pre revolúciu každej planéty osobitne, nesledujú len ich javy, ale aj poradie. Všetky planéty, sféry a samotné nebo sú navzájom spojené tak, že v žiadnej časti nie je možné nič posunúť bez narušenia zostávajúcich častí a vesmíru ako celku“ (Revolúcie, 5).

Rheticus sa vrátil do Wittenbergu v roku 1541 a nasledujúci rok dostal ďalšie voľno. V tom čase vzal rukopis Revolúcií do Petreia na vydanie v Norimbergu. Rheticus dohliadal na tlač väčšiny textu. Neskôr bol však nútený odísť z Norimbergu, pretože bol menovaný profesorom matematiky na univerzite v Lipsku. Zvyšok riadenia tlače Revolúcií prenechal luteránskeho ministrovi **Andrewovi Osianderovi** (1498 - 1552), ktorý sa tiež zaujímal o matematiku a astronómiu. Keď projekt videl, Osiander k nemu pripojil anonymný predslov. V ňom tvrdil, že Koperník ponúka hypotézu, nie pravdivý popis fungovania nebies: „Keďže on (astronóm) nemôže žiadnym spôsobom pochopiť skutočné príčiny, prijme

akékoľvek predpoklady, ktoré umožnia vypočítať pohyby. Tieto hypotézy nemusia byť ani pravdivé, ani pravdepodobné "(Revolúcie, xvi). To jasne odporovalo telu práce. Rheticus aj Giese protestovali a Rheticus to preškrtol vo svojej kópii.

Sláva Koperníka nastúpila v priebehu nasledujúcich päťdesiatich rokov v Európe a druhé vydanie vyšlo v roku 1566. Ako ukázalo Gingerichové sčítanie existujúcich kópií, knihu čítali a komentovali výlučne astronómovia, nie teológovia. Gingerich (2004, 55) poznamenal, že „väčšina astronómov v šestnástom storočí si myslela, že odstránenie Ptolemaiovej rovnice je veľkým úspechom Koperníka.“

Zatiaľ čo *Martin Luther* vyjadril opovrhnutie Koperníkovi, pretože myšlienka heliocentrického vesmíru bola v rozpore s Bibliou, *Philip Melancthon* (1497–1560), ktorý predsedal učebným osnovám na Univerzite vo Wittenbergu, nakoniec uznal dôležitosť výučby Koperníkových nápadov, možno kvôli predslovu *Osiandera*. Jeho švager *Caspar Peucer* (1525 - 1602) tam vyučoval astronómiu a začal vyučovať aj Koperníkovú teóriu. V dôsledku toho sa Univerzita vo Wittenbergu stala centrom, v ktorom sa študovalo toto heliocentrické dielo. Rheticus bol však jediným Wittenbergovým učencom, ktorý prijal heliocentrizmus.

Robert Westman uviedol, že existuje „Wittenbergová interpretácia“: astronómovia ocenili a prijali niektoré z Koperníkových matematických modelov, ale odmietli jeho kozmológiu, a niektorí boli spokojní s jeho nahradením rovnice *epicyclets*.

Jedným z nich bol *Erasmus Reinhold* (1511–1553), popredný astronóm vo Wittenbergu, ktorý sa stal dekanom a rektorom. Reinhold neakceptoval heliocentrickú teóriu, ale obdivoval odstránenie rovnice. Tzv. „Prutenické tabuľky“ zvýšili záujem o prácu Koperníka.

Tycho Brahe (1546–1601) bol azda najväčším astronomickým pozorovateľom pred vynálezom ďalekohľadu. Koperníka označil za „druhého Ptolemaia“ (citovaný v Westman 1975, 307) a ocenil elimináciu rovnice a vytvorenie planetárneho systému.

Tycho však tiež nemohol prijať koperníkov systém, čiastočne z náboženského dôvodu. Preto prijal kompromis, tzv. „geoheliostatický“ systém, v ktorom sa obe vnútorné planéty točili okolo Slnka, a tento systém spolu so zvyškom planét sa točil okolo Zeme.

Spomedzi katolíkov bol *Christoph Clavius* (1537–1612) v 16. storočí hlavným astronómom. Sám jezuita začlenil astronómiu do jezuitských učebných osnov a bol

hlavným zástancom *Gregoriánskeho kalendára*. Rovnako ako astronómovia z Wittenbergu, aj Clavius s radosťou prijal nové koperiánske matematické modely. Bol si však naďalej vedomý, že Ptolemaiova kozmológia bola správna.

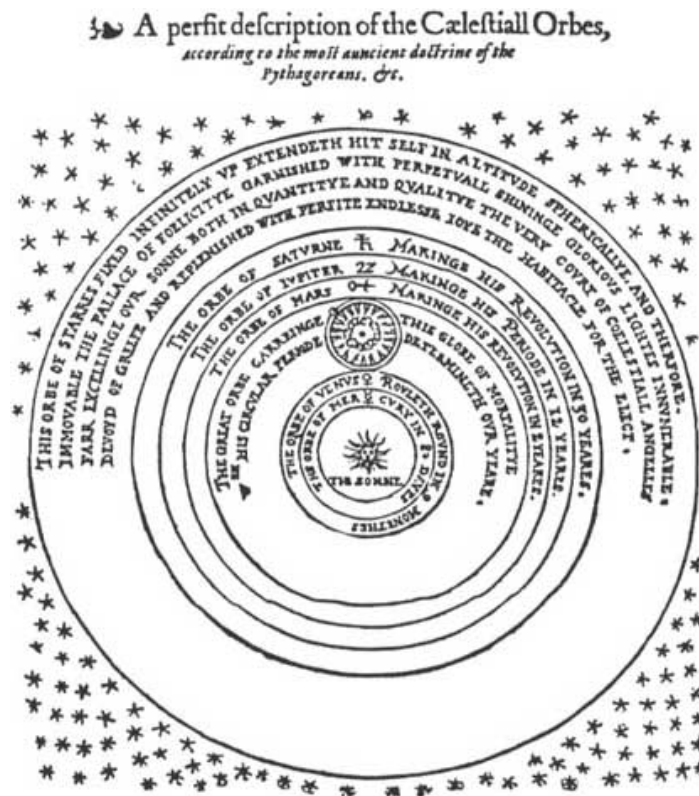
Pápež Klement VII (r. 1523 - 1534) reagoval mimoriadne priaznivo na prednášku o Koperníkových teóriách a odmenil rečníka vzácnym rukopisom. Neexistuje však záznam toho, ako reagoval pápež Pavol III. Jeho dôveryhodný poradca **Bartolomeo Spina z Pisy** (1474–1546) ho však chcel odsúdiť, ale ochorel a zomrel pred vykonaním jeho plánu (pozri Rosen, 1975).

Giordano Bruno (1548 - 1600) bol spálený ako kacír za jeho aktívne podporovanie Koperníkového heliocentrizmu. Tvrdil, že hviezdy boli vzdialené slnká obklopené ich vlastnými planétami, a zdôraznil možnosť, že tieto planéty môžu obsahovať ďalší život, čo je filozofická pozícia známa ako *vesmírny pluralizmus*. Trval tiež na tom, že vesmír je nekonečný a nemôže mať žiaden „stred“.

Od roku 1593 bol Bruno súdený za kacírstvo Rímskou inkvizíciou na základe obvinenia z popretia niekoľkých základných katolíckych doktrín vrátane večného zatratenia, Trojice, Kristovho božstva, panenstva Márie a transsubstanciácie.

Brunov panteizmus cirkev nezobrala na ľahkú váhu, ani jeho učenie o transmigrácii duše a reinkarnácii. Inkvizícia ho uznala vinným a bol upálený na Rímskom *Campo de Fiori* v roku 1600. Po jeho smrti získal značnú slávu, ktorú si mimoriadne cenia najmä komentátori 19. a 20. storočia, ktorí ho považovali za mučeníka pre vedu, aj keď sa historici zhodujú, že jeho kacírsky proces nebol reakciou na jeho astronomické názory, ale skôr reakciou na jeho filozofické a náboženské názory. Brunov prípad sa stále považuje za akýsi medzník v dejinách slobodného myslenia a nastupujúcej dogmy vedy.

Michael Maestlin (1550 - 1631) z University z Tübingenu bol najstarším astronómom po Reticusovi, ktorý prevzal Koperníkov heliocentrizmus. Aj keď napísal populárnu učebnicu, ktorá bola o geocentrizme, učil svojich študentov, že heliocentrický systém je lepší. Odmietol predslov Osiandera. Maestlinov žiak **Johannes Kepler** napísal prvú knihu od vydania knihy *O Revolúciách*, ktorá bola otvorene heliocentrická, *Mysterium Cosmographicum* (Tajomstvo Vesmíru). Kepler nakoniec staval na práci Koperníka na vytvorení oveľa presnejšieho opisu slnečnej sústavy.

Koperník je teda známy tým, že navrhuje nový a odlišný model vesmíru na zákazku Vatikánu. Pred Koperníkom najvzdelanejší ľudia verili v Ptolemaický model vesmíru, ktorý umiestnil rovnú uzavretú Zem do stredu vesmíru. Koperník navrhol opak, že Slnko, nie Zem, bolo stredom slnečnej sústavy a Zem sa má točiť okolo neho. Tento heliocentrický model sa dnes vyučuje, zatiaľ čo predchádzajúci geocentrický (pravdivý) model bol zaradený do historickej popelnice.

Galileo Galilei, ktorý bol taktiež obvinený z kacírstva, bol nútený odvolať svoju vieru a posledných deväť rokov svojho života strávil v domácom väzení. Čo však väčšina ľudí nevie, sú tieto významné skutočnosti:

Koperník patril do tretieho rádu sv. Dominika. Ak chcel vykonávať kariéru v cirkvi, musel okrem iného študovať aj astrológiu a astronómiu.

Zatiaľ čo niektoré zdroje tvrdia, že Koperník nikdy nezložil sľuby kňaza, bol klerik a nikdy sa oženil.

Keď Koperník hľadal radu o tom, ako reformovať kalendár, najprv sa zdráhal odpovedať, ale neskôr napísal sériu listov pápežovi Pavlovi III., ktoré obsahovali pozorovania, ktoré skutočne slúžili, o sedemdesiat rokov neskôr, ako základ pre vypracovanie falošného *Gregoriánskeho kalendára*.

Gregoriánsky Kalendár

Bol vykonštruovaný Vatikánom za čias pápeža *Gregora XIII* v roku 1582 s rovnakým cieľom ako vytvorenie dogmy o glóbuse. Gregoriánsky kalendár bol stvorený jezuitským astronómom *Christopherom Claviusom* nato, aby sa zabudlo na pôvodný, prirodzený *luni-solárny kalendár*, ktorým sa riadil takmer celý svet (360 dní v roku, 13 mesiacov). Avšak tak, ako Vatikán postupne upevňoval paradigmu o zemeguli, tak aj propagoval nový kalendár, ktorý mal narušiť prirodzenú časomieru a tak rozhádzať ľudí a ich tisíceročné, podľa cirkvy pohanské sviatky ako napr. jarnú rovnodennosť a letný / zimný slnovrat (Vianoce).

Koperník dlhú dobu odmietal zverejňovať svoje presvedčenie o heliocentrickom vesmíre. Ako Koperník vysvetlil v liste pápežovi Pavlovi III., konečne podľahol naliehaniu kardinálov Schonberga, biskupa von Giesa z Culmu a ďalších mužov, a súhlasil s predložením jeho rukopisov na uverejnenie. Kompletná publikovaná kópia jeho knihy bola umiestnená do rúk Koperníka tesne pred smrťou 24. mája 1543.

Prečo rímskokatolícki vodcovia neustále vyvíjali tlak na Koperníka, aby zverejnil svoje teórie heliocentrického vesmíru, keď *Galilea Galilei* odsúdili o takmer 100 rokov neskôr?

Odpoveď je komplikovaná, ale odhaľuje motiváciu toho, čo sa stalo obrovským jezuitským sprisahaním: bolo potrebné zmeniť verejnú koncepciu z presného chápania tvaru Zeme na falošnú vieru, aby ľudia boli viac náchylní na klam v posledných dňoch o „mimozemskej“ invázii. Infiltráciou cirkvy jezuitmi sa menila politika, a tak raz naliehali na zmenu paradigmy a raz nie. Záležalo teda od pomeru infiltrácie.

Hegeliánska dialektika

Hegeliánska dialektika je nástroj používaný vládami a rôznymi inštitúciami na ovplyvňovanie verejného myslenia a dosiahnutie požadovaného cieľa. Jednoducho povedané, problém sa umelo vytvára. Tento problém vyvoláva vopred stanovenú odpoveď. Odpoveď sa potom použije na vytvorenie požadovaného výsledku.

Takmer všetky významné udalosti v histórii využívali Hegeliánsky dialektický problém. Najskôr sa vyrobí alebo využije už existujúca kríza, aby sa dosiahla požadovaná reakcia verejných protestov, pričom verejnosť požaduje riešenie, ktoré bolo vopred stanovené od začiatku.

Katolícka hierarchia bola konfrontovaná s vynikajúcou príležitosťou položiť základy celosvetovému podvodu, ktorý prinesie ovocie v poslednej generácii.

Podvod si vyžadoval malú, guľatú Zem, ktorá sa točila a k tomu sa rútila obrovskými, ba priam neobmedzenými dĺžkami vesmíru. Priestorom obývaným mimozemšťanmi a inými formami života. Toto vyvolalo enormné pochybnosti v Bibliu.

V tom čase, keď Koperník odolával výzvam na zverejnenie svojej teórie heliocentrickej slnečnej sústavy, Rímskokatolícka cirkev viedla vojnu proti novému protestantizmu. Katolíci pripúšťajú, že *protireformácia* bola akousi snahou zastaviť príliv protestantizmu skutočnou reformou v rámci katolíckej cirkvi. Pokiaľ ľudia akceptovali biblickú kozmológiu Zeme, neexistovali žiadne základy, na ktorých by bolo možné stavať lži, ktoré mali ľudí naviesť na spochybnenie slova Yah. Znížením dôvery ľudí v spoľahlivosť Biblie sa podivuhodne zvýšila dôvera v pápeža ako v nebeskú autoritu.

21. Slovanská Ríša/Velká Russia

Oponské kráľovstvo je mýtické kráľovstvo v ruskom folklóre, podľa ktorého si ruskí roľníci myslia, že leží na okraji plochej zeme. Tu sa verilo, že roľníci žili šťastným životom nerušeným štátom alebo šľachtou pod *Bielym cárom*, ktorý vládol „skutočne a spravodlivo“. Oponské kráľovstvo bolo tiež známe pod názvami Zlatá zem, Chudská zem a Belovodye.

V mezolite (7500 - 3500r. pred n. l.) bola oblasť Baltického mora postupne pokrytá lesmi s bohatou faunou. Obyvatelia kultúr *Nemunas* a *Kunda*, ktorí žili v týchto lesoch, žili z poľovníctva, rybolovu a zo zbierania plodín, ktoré im príroda poskytla. Od tohto obdobia sa do dnešných dní zachovalo množstvo artefaktov vyrobených z kostí a ozdobených ornamentami. Medzi nimi je symbol Slnka, kruh a symbol ohňa, kríž so zbraňami rovnakej dĺžky. Je celkom pravdepodobné, že mýtus európskych a ázijských národov, ktorý vysvetľuje, že svet je tvaru kačacieho

vajca, pochádza práve z mezolitu. Podľa jednej z verzií tohto mýtu vybuchlo prvotné vajce na fragmenty, ktoré stvorili rôzne časti sveta: vaječný žltok sa zmenil na zem, vaječný bielok sa zmenil na vody a vaječná škrupina stvorila nebo plné hviezd.

Národ *Even a Evenk*, ktorý obýval východný Sibír, hovoril jazykom Tungus, a uchoval kozmológiu ústiacu z ich divokého spôsobu života. Verili v božstvá a duše, ktoré boli personifikáciami prírodných javov. Všetky tieto bytosti pochádzali od tvorcu vesmíru (Nalban Omgo Ogyn Buga, jediným z najmocnejších božstiev, ktoré nazývajú aj *Hovky-Sovky* alebo *Shavaky-Savaky*. Každý predstavuje všetky tri šamanské svety) Podľa názoru spoločností Even a Evenk sa svet vo všeobecnosti skladá z fyzickej sféry a z dvoch ďalších: horného sveta (Dulyn Buga) a dolného sveta (Hargy Buga).

Horný svet bol chápaný ako parošie sobov alebo losov. Mal tri nebeské úrovne - siedme, deviate a dvanáste nebo. Dvanáste nebo môžeme ďalej rozdeliť na tri šamanské úrovne -

1. Prvá úroveň pozostáva zo siedmich nebeských vrstiev parožia yja;
2. Druhá úroveň pozostáva z deviatich nebeských vrstiev parožia yja;
3. Tretia úroveň pozostáva z dvanástich nebeských vrstiev parožia yja.

Aby sa niekto stal šamanom siedmeho neba, osoba vybraná duchmi prechádza iniciáciou a venuje sa záhadným poznatkom, ktoré sa nachádzajú v siedmom nebi (tj. v rámci prvej šamanskej úrovne) parohov sobov alebo yja. Toto je jednoduchý šaman, nazývaný ychan alebo jasnovidca.

Spojenie medzi obrazom losov alebo sobov so Slnkom a vesmírom predstavuje jeden zo starodávnych prvkov kozmologických koncepcií sibírskych národov. V systémoch Even a Evenk sa šaman deviateho neba nazýva Abyka. Celkovo je $(7 + 9 + 12) = 28$ vrstiev horného sveta. Šamanovi dvanásteho neba, ktorý je veľkým šamanom menom Markha, je venované tajomné poznanie vesmíru.

Šamani dolného sveta sú tiež rozdelení do troch kategórií: siedma úroveň, deviate úroveň a dvanásta úroveň. Rovnako ako v hornom svete, aj tu je celkom 28 vrstiev.

Podľa Sibírskeho národu *Čukči* je Severná hviezda (polárka, Polaris) v nebeskej klenbe v strede ako tyč alebo kolík vtíčený do zeme, okolo ktorej krúžia hviezdy pripomínajúce kone alebo soby priviazané k nej. Firmament (nebeská klenba) sa nachádza v blízkosti zenitu, a jeho dymovým otvorom je možné cestovať medzi svetmi. Vďaka tomuto otvoreniu môže byť Severná hviezda viditeľná vo všetkých

svetoch, v podsvetí aj v horných ríšach, zatiaľ čo iné hviezdy a konštelácie nie sú rovnaké v rôznych ríšach. Zároveň veria, že Polárka je najvyšší bod na oblohe. Nebeská klenba je tvorená z látky podobnej ľadu a na jeho vrchole je pripevnený zdroj svetla.

Starší Yudia na *Dolnom Kolyme* hovoria, že hviezda Polaris bola „piliernou hviezdou“, ktorá na stĺpoch drží svet (-y).

Ak národ Čukči chce kočom cestovať na vzdialené miesto, musí sa orientovať pomocou hviezd v tme. Polárka sa podľa nich nachádza v úplnom strede na oblohe. Ďalej používajú na navigáciu aj konšteláciu *Ursa Maior* (Veľká Medvedica alebo Veľký Voz). Čukči tvrdia, že Polaris sa nepohybuje, zostáva vždy na rovnakom mieste. Všetky ostatné hviezdy sa točia okolo nej.

V tundre sa orientujú pomocou hviezd a Slnka. Pozorovaním prišli nato, že hviezdy sa pohybujú iba do prava a na základe toho vedia, kde je ľavo.

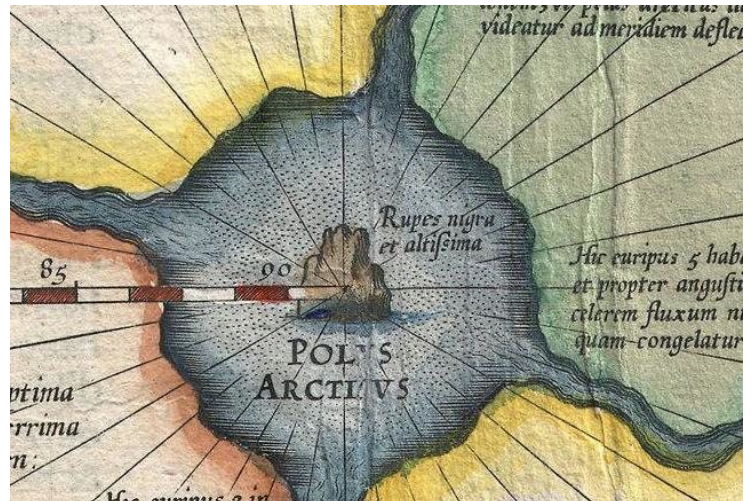
22. Severný Pól - Stred Plochej Zeme

Severný pól, podľa starej Merkátorovej mapy, sa zdá byť akousi magnetickou horou, ktorá sa nazýva *Mount Meru* (Hora Meru), *Polus Arcticus* (arktický pól) alebo v Danteho diele *Inferno* má meno *Purgatorio* (očistec). Ďalšie názvy sú napríklad *Rajská záhrada* (angl. *Garden of Eden*) podľa Biblie, *Asgard- Agarth* (severská mytológia), *Midgard* (stred Zeme), *Paradesha* pre Hinduistov (angl.

Paradise/ raj na Zemi), Hyperborea podľa Grékov („nad lesmi“), Avalon podľa Keltov, alebo kraj tisícich mien.

Z tohto streda rastie svetový strom *Yggdrasill* (strom života), tzv. Axis Mundi - os sveta, presne nad ktorou je Polaris- polárka. Toto miesto má byť akousi spojnicou medzi nebom, Zemou a peklom.

Tmavá centrálna, magnetická hora sa nazýva aj *Rupes Nigra* (čierna skala), alebo Pupok Sveta (grécky „Omphalos“). Bola obkľúčená silným, gigantickým vírom, ktorý rozdeľoval štyri ostrovy a štyri severné rieky. Voda na tom mieste údajne

rýchlo vystupuje na povrch Zeme, akoby ju niekto nalial cez filtračný lievik. Otvor má byť široký štyri stupne na každej strane pólu, teda celkovo osem stupňov.

Priamo pod pólom má ležať uprostred mora holá skala, ktorej obvod má mať takmer 33 francúzskych míľ, a celá má byť z magnetického kameňa (svedectvo podľa Jacobusa Cnoyena). Čierna skala má siahť až k samému nebu, leskne sa a je bez porastu.

V stratenej knihe *Inventio Fortunatae* sme sa mohli dočítať o tomto mieste. Jednalo sa o cestopis františkána zo 14. storočia z Oxfordu, ktorý putoval do severoatlantického regiónu a podnikol v mene Anglického kráľa asi pol tucta ciest (Edward III). To, čo videl na svojej prvej ceste na ostrovy nad 54 stupňov severu, opísal v jeho knihe, ktorú predložil kráľovi.

Bohužiaľ, v čase, keď atlantickí prieskumníci hľadali informácie v 1490-tych rokoch, cestopis zmizol a bol známy iba prostredníctvom zhrnutia v inom texte, *Itineraria*, napísaným brabantským cestovateľom menom *Jacobus Cnoyen* (tiež

známy ako Jakob van Knoyen; Knox). Zhrnutie Cnoyena bolo základom pre zobrazenie arktického regiónu na mnohých mapách, z ktorých jedna z prvých bola zemeguľa *Martina Behaima* z roku 1492. Koncom 16. storočia sa vytratil dokonca aj Cnoyenov text, takže väčšina z toho, čo vieme o obsahu *Inventio Fortunatae*, okrem jeho zobrazenia na mapách, sa nachádza v liste flámskeho kartografa *Gerarda Mercatora* adresovaného Anglickému astronómovi Johnovi Deeovi z roku 1577, ktorý sa dnes nachádza v Britskom múzeu.

Informácie Cnoyena prišli veľmi obširným spôsobom. V roku 1364 sa kňaz z jedného z atlantických ostrovov vrátil do Nórska a priniesol so sebou *astroláb*, ktorý dostal od františkánskeho mnícha výmenou za náboženskú knihu. Predložil podrobnú správu nórskeho kráľovi. Kópie preživali u Grónskeho cirkevného predstaviteľa menom Ivar Bardarson, ktorý sa objavil v nórskejších záznamoch v roku 1364, takže táto časť Cnoyenovho príbehu sa zhoduje s realitou.

Astroláb, komplexný dvojdimenzionálny model nebies a nástroj na astronomické výpočty

Grónsko bolo najprv osídlené na príkaz *kráľa Artuša* (King Arthur), ktorého armáda údajne dobila ostrovy severného Atlantiku. Cestopis poukazuje tiež na „vynárajúce sa moria“ - prúdy, ktoré priťahovali lode na sever.

Takmer 4 000 osôb vstúpilo do morí, z ktorých sa nikdy nevrátili. Ale v roku 1364 n.l. osem z týchto ľudí prišlo na kráľov dvor v Nórsku. Všetkých osem bolo od tých, ktorí prenikli do severných oblastí na prvých lodiach. Zanechali zvyšok ľudí, ktorí prišli na ostrovy, a vydali sa ďalej cez celý sever. Jeden z nich bol bruselský občan, ktorý napísal o všetkých zázrakoch týchto ostrovov a dal Anglickému kráľovi už spomínanú knihu *Inventio Fortunatae*.

Na tomto mieste, na bájnóm strede Zeme, má aj vznikáť príliv aj odliv, kde sa každých dvanásť hodín zaplnia a vyprázdnia komory tzv. pupku, a spôsobia tak neuveriteľne silné víry rýchlym stúpaním a klesaním vodnej hladiny. Zalievajú sa korene večne nehybného prastrumu, piliéru. „Svetový strom“ je často opisovaný ako miesto, kde pred ich reinkarnáciou prebývajú duše. Pod koreňmi stromu tečie posvätná rieka, ktorá nesie vodu života.

Nie Mesiac, nie fiktívna gravitácia sú za príliv a odliv zodpovedné, ale celý mechanizmus fungovania Zeme je úplne o dačom inom, a to by malo každého čitateľa prinútiť k hlbokému rozjímaniu a k zmene svojich postojov formovaných v škole, na univerzitách a v bežne dostupnej literatúre. Skrátka musíme prehodnotiť všetko, čo sme sa doposiaľ učili a mali by sme sa začať učiť znova, úplne od základov.

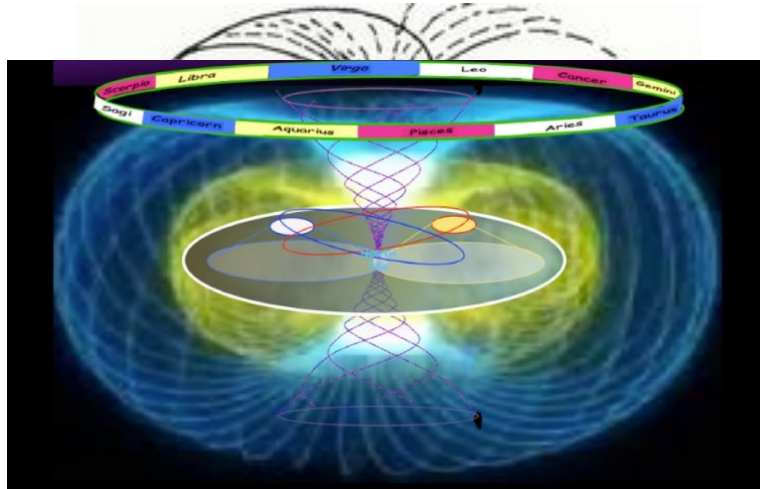
Stred Zeme je aj miestom, odkiaľ prúdi polárna žiara, tzv. *Aurora Borealis*.

Názov *Aurora Borealis* je neuveriteľne podobný k názvu *Ouroboros*, čo je starý symbol draka alebo hada zahryznutého do vlastného chvosta. Symbolizuje nekonečno, večný cyklus života, smrti a znovuzrodenia.

Polárna žiara *Aurora Borealis*
Toroidny Vortex

Toroidny vortex je vír v tvare torusu (pre lepšiu predstavu tvar amerického doughnutu). Tvorí oblasť, kde sa éter točí okolo osi, ktorá tvorí uzavretú slučku.

Dominantný tok vo vírivom kruhu je označený ako prstencový, presnejšie poloidálny.

Vortexové kruhy sú bohaté na turbulentné toky éteru, ale zriedkavo sú zaznamenané, pokiaľ ich pohyb nie je odhalený suspendovanými časticami - ako v dymových krúžkoch, ktoré fajčiari často vytvárajú úmyselne alebo náhodne. Viditeľné vírivé krúžky sa môžu vytvárať aj paľbou určitého delostrelectva, napr. do tvaru húb pri atómovej bombe.

Vírový krúžok sa zvyčajne pohybuje v smere, ktorý je kolmý na rovinu prstenca, a tak, že vnútorný okraj prstenca sa pohybuje rýchlejšie ako vonkajší okraj. Vo vnútri stacionárneho telesa éteru sa vírivý prstenec môže pohybovať na pomerne veľkú vzdialenosť, pričom so sebou nesie rozvírený éter.

Tento model Toroidneho Vortexu by krásne vysvetľoval obrovský a nesmierne silný vír v oblasti Axis Mundi, teda stredu Zeme.

Kniha Genesis - Biblia

Opäť sa vrátime k Biblii, keďže aj tam nachádzame opis stredu Zeme:

„Potom Pán, Boh, vysadil na východe, v Edene, raj a tam umiestnil človeka, ktorého vytvoril. A Pán, Boh, dal vyrásť zo zeme strom, na pohľad krásny a na jedenie chutný, i strom života v strede raja a strom poznania dobra a zla. Z Edenu

vytekala rieka, ktorá mala zavlažovať raj, a rozdeľovala sa odtiaľ a tvorila štyri toky. Meno prvého je Pišon. To je ten, čo obteká celú krajinu Havilah, kde sa vyskytuje zlato, a zlato tej zeme je rýdze. Tam sa nachádza aj bdélium a kameň onyx. Meno druhej rieky je Gihon. Tá obteká celú zem Kuš. Meno tretej je Hidekel (Tigris). Tá tečie naproti Asýrii. A štvrtá rieka je Perát (Eufrat). I vzal Pán, Boh, človeka a umiestnil ho v raji Edenu, aby ho obrábal a strážil."

Vortexové krúžky v ľudskom srdci

Vírový prstenec sa vytvára v ľavej komore ľudského srdca počas srdcovej relaxácie (diastola), keď prúd krvi vstupuje cez mitrálnu chlopňu. Tento jav sa spočiatku pozoroval in vitro (mimo živého organizmu) a následne sa posilnil analýzami založenými na farebnom Dopplerovom mapovaní a zobrazovaní magnetickou rezonanciou. Niektoré nedávne štúdie tiež potvrdili prítomnosť vírového kruhu počas fázy rýchleho plnenia diastoly a naznačujú, že proces tvorby vírového kruhu môže ovplyvniť dynamiku mitrálneho prstenca.

Žeby bola Zem jeden obrovský živý organizmus, s jedným centrálnym stromom a srdcom?

EARTH je v Angličtine anagram (ak prehodíme písmenká) slova HEART.

Ouroboros

Proces zhadzovania starej kože hada či draka symbolizuje transmigráciu duší. Hada, ktorý sa štípnje do vlastného chvostu, je aj symbolom plodnosti. Chvost hada je falický symbol, ústa reprezentujú ženskosť.

Prvýkrát sa svet stretol s motívom Ouroboros v Egyptskej enigmatickej knihe *Podsvetie* z hrobky Tutanchamona v 14. storočí p. n. l. Text sa týka činov boha Ra a jeho spojenia s Osirisom v podsvetí. Ouroboros môže predstavovať zjednoteného Ra-Osirisa (Osiris sa znova narodil ako Ra). Had je prejavom božstva Meheha, ktorý v iných pohrebných textoch chráni Ra na svojej ceste do nižších sfér. Celá božská postava predstavuje začiatok a koniec času.

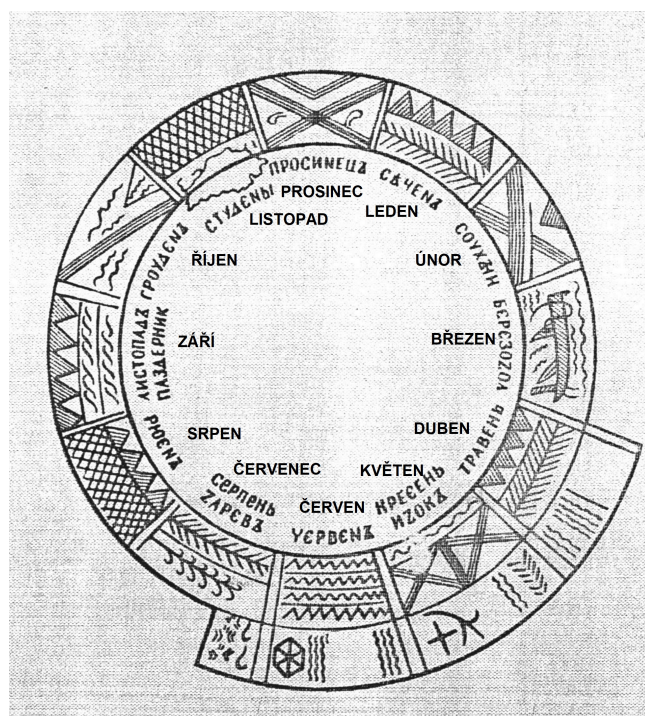
Plochá Zem a jej Vplyv na Kalendár

Nov mal mimoriadny význam, a bolo nutné ako verný kresťan pozorovať nebo veľmi dôsledne.

„Pamätaj na deň sobotného odpočinku, že ho máš svätiť! Šesť dní budeš pracovať a konať všetku svoju prácu. Siedmy deň je deň sobotného odpočinku pre Hospodina, tvojho Boha.“ (Kniha Mojžišova)

A tak zmenou pôvodného luni- solárneho kalendára na Juliánsky a následne na Gregoriánsky sa postupne preformátovala naša časomiera, odvrátili sme sa od nášho Stvoriteľa. Zabudlo sa na pôvodné sviatky.

Slovanský kalendár

My Slovania sme mali za dávnych čias niekoľko vlastných kalendárnych foriem počítania, no do dneška sa ich uchovalo len niekoľko.
V súčasnosti máme rok 7528, čo by mal byť aj vek Zeme.

Za dávnych čias sa uzatvorila mierová dohoda medzi Veľkou Rasou (Slovanmi) a Veľkým Drakom (Číňanmi) na deň jesennej rovnodennosti 1. dňa prvého mesiaca leta 5500 od Veľkej Struže (Veľkého Ochladenia). Víťazom bola Veľká Rasa, a tak na pamiatku toho sa začal používať symbol Bieleho víťaza na koni s kopijou prebodajúceho Draka. Dnes tento obraz používajú kresťania ako sv. Juraja (St. Georg) na koni zabíjajúceho hada, hoci tento istý Juraj nemá žiaden vzťah k udalostiam v dejinách kresťanstva.

Náš kalendár, *Koládov Dar*, bol najskôr atakovaný v krajinách na západ od dnešného Ruska vrátane Veľkomoravskej ríše a Kyjevskej Rusy križiakmi pri vyvražďovaní našich predkov, neskôr ho úplne zničil cár *Peter I.* pred 308 rokmi. V lete 7208 vydal príkaz o odstránení všetkých starých kalendárov, ktoré súčasne existovali v Ruských zemiach a zároveň zaviedol západoeurópsky kalendár od narodenia Krista, pričom preniesol začiatok pôvodného kalendára – tzv. Novoletie – z dňa jesennej rovnodennosti Slovanov z 1. Septembra Kresťanov na 1. Január, a označil východiskový dátum za rok 1700. Tento dátum teda vybral Peter I. a svojim príkazom nariadil všetkým poddaným sláviť začiatok nového kalendára a blahopriať jeden druhému pri príležitosti Nového Roku.

Na dvore Petra I. sa ruský jazyk nepoužíval, keďže ho považovali za jazyk prostého národa. V zásade sa všetka komunikácia odohrávala v nemeckom alebo holandskom jazyku. Aj nové ruské slovo pre rok – „God“ je z týchto jazykov. Okrem toho, cieľom opatrenia Petra I. nebola iba zmena starého kalendára za nový.

On ukradol národu a vlastne všetkým Slovanom 5508 rokov Veľkého Dedičstva a prikázal cudzincom spísať namiesto toho falošnú históriu.

Dnes už málokto vie, že predtým aj na našom území za čias Veľkej Moravy sa dátumy v letopisoch písali bukvicou staroslovienskeho, teda staroruského jazyka a nie číslicami, ktoré boli zavedené neskôr v Rusku na príkaz Petra I.

Do zavedenia nového kalendára národ oslavoval 7208 Novoletí od víťazstva nad starými Číňanmi a dátumy sa vždy zapisovali bukvicou. To zároveň hovorí o tom, že písomnosť u Slovanov existovala dávno pred príchodom dvoch solúnskych

mníchov Cyrila a Metóda. Nie nadarmo ešte imperátorka *Katarína II.* hovorila, že Slovania mali svoju písomnosť mnoho tisícročí pred narodením Krista.

Rôzne národy žijúce na území Európy používali rôzne systémy počítania dní.

Kelti a Škandinávci mali spočiatku 9-mesačný kalendár, ktorý bol následne zamenený za 24-mesačný. Bolo to spojené so sústavne sa meniacimi klimatickými podmienkami a postupným prechodom na runovú formu písma.

Ďalší systém počítania mesiacov spájal do jedného lunárne fázy so slnečnými (luni-solarný kalendár), kde rok Runického kalendára obsahoval 360 dní.

Na juhu Európy, na území dnešného Talianska žili *Raséni*, ktorí sú známejší ako *Etruskovia* alebo *Tirrénii*. Aj oni používali 9-mesačný kalendár. Na teritórium Itálie prišli ako *Latíni* tak *Slovania*, a každý z nich si priniesol svoj kalendárny systém.

Následne sa objavili aj nové kalendárne systémy, napríklad grécke olympijské cykly alebo latinské datované od založenia Ríma. Latíni sa pokúšali vnútiť Rasénom svoj kalendárny systém, ale keď sa to nepodarilo, vyhlásili Etruskov za hlúpych, a vyriešili nezrovnalosti ich vyhladením.

Existoval teda v minulosti pestrý sortiment kalendárov, čo vytvorilo veľký zmätok v určovaní „veľkých dní trhov“. Preto v r. 45 pred n.l. bol na príkaz Imperátora Juliusa Cézara zavedený nový kalendárny systém, ktorý bolo povinné dodržiavať na území celej Rímskej ríše. Ako základ bol použitý existujúci kalendár egyptských kňazov. Julius Cézar ho ešte modifikoval, a tak vznikol *Juliánsky kalendár*.

Zavedenie Juliánskeho kalendára národ prirodzene hneď neprijal, každý národ si hájil svoje dedičstvo a kultúru. Ale Rím bol vynaliezavý a povolil slovanské názvy mesiacov pre Juliánsky kalendár namiesto latinských čísel, a tak vznikli slovanské názvy, ktoré v staroslovienčine pôvodne zneli: Berezeň, Kviteň, Traveň, Červeň, Lipeň, Serpeň, Vereseň, Žovteň, Listopad, Grudeň, Sičeň, Lutij.

Až v takomto tvare sa podarilo nanútiť slovanským národom cudzí kalendár. Vo všetkých slovanských krajinách prebehla reformácia podobne, a nakoniec sa názvy mesiacov nevelmi líšili. No aj potom, ako katolíci našli kompromis a v Juliánskom kalendári dostali mesiace slovanské názvy, starý kalendár Slovanov neprestal existovať. V podstate vo všetkých slovanských zemiach sa používali dva kalendáre. Bolo to preto, lebo v novom, Juliánskom kalendári sa bolo možné dozvedieť len

o cirkevných sviatkoch a o udalostiach z minulosti, ktoré sa odohrali ďaleko od slovanských zemí. Ale starý kalendár bol potrebný v prvom rade pre každodenný život ľudí, lebo podľa neho sa dalo určiť, kedy začať a kedy skončiť poľné práce, atď. Takto aj v Rusku dodnes existujú dva kalendárne systémy, starý a nový.

Ale cirkevnú a svetskú vrchnosť netešilo, že národ slávil sviatky podľa oboch kalendárov. A tak sa začalo vnucovanie nového kalendára do každodenného života.

Deň Fašiangov-Morény bol jednoducho nazvaný Fašiangami;
Deň Boha Kupala sa stal dňom Jána Krstiteľa, alebo ako sa nazval slovienskym spôsobom, Ivanom Kupalom, t.j. Ivanom, ktorý kúpal všetkých v rieke;
Deň Triglava (Svaroga-Perúna-Sventovíta) sa zmenil na Trojicu, a pod.

Cirkevné a svetské orgány však dlhodobo neuspokojovalo, že ľud používa naďalej dva kalendáre a oslavuje dve Novoletia (dva začiatky rokov). V mnohých mestách a dedinách začali povstania, ktoré mali vo všeobecnosti za cieľ likvidáciu katolíckych kňazov a ich pomocníkov. Na Rusy to zašlo až tak ďaleko, že bolo zlikvidovaných tisícky „božích ľudí“, a vtedy sa už musel cár Ivan III. „obrátiť k národu“.

Aby sa situácia dostala pod kontrolu a nastal pokoj, cár nielenže dovolil ľuďom používať starý kalendár, ale uzákonil aj právo ctiť si starú vieru predkov. Takto sa v Rusku oficiálne uzákonilo dvojviera a dva kalendáre. Cirkevný kalendár sa považoval za oficiálny, a starý kalendár za národný (ľudový).

V roku 7090 (1582 n.l.) zaviedla katolícka cirkev, na príkaz Gregora XIII, nový kalendár, ktorý dostal jeho meno. Ten už nebol datovaný od Stvorenia Sveta, ale od narodenia Krista.

Opätovná zmena vytvárala odpor medzi ľuďmi, a trvalo roky až stáročia, kým akceptovali Gregoriánsky kalendár.

V Rusku naň prešli až komunisti v r. 1918.

Znovuobjavenie Plochej Zeme

Zvláštnymi okolnosťami sa v severovýchodnej USA (najmä vo Philadelphii, Ohio a Indiana) dodnes zachovali komúny, ktoré sa izolujú od vonkajšieho sveta, žijú asketickým životom a riadia sa výlučne Bibliou. Sú to zväčša prisťahovalci zo Švajčiarska, používajú Schwabach, a veria do dnešného dňa v plochú, nehybnú Zem s pevnou nebeskou klenbou nad ňou.

Amish Mennonites sa nazývajú prívrženci týchto spolkov, ktoré odmietajú vedu a technológiu, živia sa poľnohospodárstvom a su takmer plne sebestační.

V USA sa týmto komúnam záhadne darilo, ak do dnešného dňa prežili, a prežilo s nimi aj ich posolstvo pre celý svet. A tak sa azda v USA začiatkom 19. storočia znovuobjavila teória o plochej Zemi. Prvým zástancom tohto mýtu bol americký spisovateľ *Washington Irving*. Neskôr významní obhajcovia tohto názoru boli *John William Draper* a *Andrew Dickson White*, ktorí ho používali ako hlavný prvok pri obhajobe tézy, že medzi vedou a náboženstvom existuje dlhotrvajúci a zásadný konflikt.

V modernej dobe vieru v rovnú Zem vyjadriло množstvo jednotlivcov a skupín: Anglický spisovateľ *Samuel Rowbotham* (1816 - 1885), ktorý písal pod pseudonymom „Parallax“, v roku 1849 vyrobil brožúru *Zetetic Astronomy*, ktorá propagovala plochú Zem a zverejňovala výsledky mnohých experimentov, ktoré napr. vyvracali existenciu zakrivenia vody. Ďalšie jeho diela sa nazývajú *Nekonzistencia Modernej Astronómie a jej Opozícia voči Písmu*. Jeden z jeho podporovateľov, *John Hampden*, vytvoril knihu *Nový Manuál Biblickej Kozmografie*.

Rowbotham taktiež vypracoval štúdie, ktorých cieľom bolo ukázať, že mýtus lodí miznúcich pod horizontom možno vysvetliť perspektívnymi zákonmi vo vzťahu k ľudskému oku. V roku 1883 založil v Anglicku a v New Yorku tzv. *Zeteticú spoločnosť (Zetetic Society)*, kam poslal tisíc kópií jeho knihy *Zeteticá Astronómia*.

William Carpenter, pracovník v tlačiarňi pôvodne z anglického Greenwichu (domov kráľovského observatória a univerzity astronómie), bol zástancom Rowbothamu. Carpenter publikoval knihu *Common Sense a Sto dôkazov, že Zem nie je glóbus (One Hundred Proofs The Earth Is Not A Globe)*. „Existujú rieky, ktoré tečú stovky kilometrov smerom k hladine mora bez toho, aby padli viac ako niekoľko

stôp - najmä Níl, ktorý na tisíc kilometrov padá iba jednu stopu. Je to úplne nezlučiteľné s myšlienkou konvexity Zeme. Preto je to primeraný dôkaz toho, že Zem nie je zemeguľou".

John Jasper, americký otrok, ktorý sa stal obľúbeným kazateľom a priateľom Carpentera, bol autorom kázne *Slnko sa hýbe*. V písomnej správe o svojej kázni uverejnenej v knihe *The Richmond Whig* 19. marca 1878, Jasper hovorí, že často citoval verš „Videl som štyroch anjelov stojacich na štyroch rohoch Zeme" a nasledovala domnienka, že „žijeme teda na Zemi so štyrmi rohmi; potom, moji priatelia, povedzte mi, ako môže byť v mene Boha Zem so štyrmi rohmi okrúhla!"

Profesor Joseph W. Holden z Maine, bývalý sudca mieru, mával početné prednášky v Novom Anglicku a prednášal teóriu rovnej Zeme na výstave Kolumba v Chicagu. Jeho sláva sa tiahla až do Severnej Karolíny, kde pri svojej smrti v roku 1900 zaznamenal *Landmark Semi-týždenník*: „Držíme sa doktríny, že Zem je plochá, a veľmi ľutujeme, že sme sa dozvedeli, že jeden z našich členov je mŕtvy."

Po Rowbothamovej smrti vytvorila *Lady Elizabeth Blountová* v roku 1893 v Anglicku tzv. *Universal Zetetic Society* a vytvorila časopis s názvom *Earth not Globe Review*, ktorý sa predával za dva haliere, ako aj časopis s názvom *Earth*. Existoval iba od roku 1901 do roku 1904. Blountová tvrdila, že Biblia je nespochybniteľnou autoritou v prírodnom svete a tvrdila, že človek nemôže byť kresťanom a veriť, že Zem je zemeguľa.

V roku 1898, počas svojho samostatného obehu sveta, sa *Joshua Slocum* stretol v Durbane v Južnej Afrike so skupinou plochozemcov. Tri Boers, jeden z nich duchovný, predstavili Slocumovi brožúru, v ktorej sa vydali dokázať, že svet je plochý.

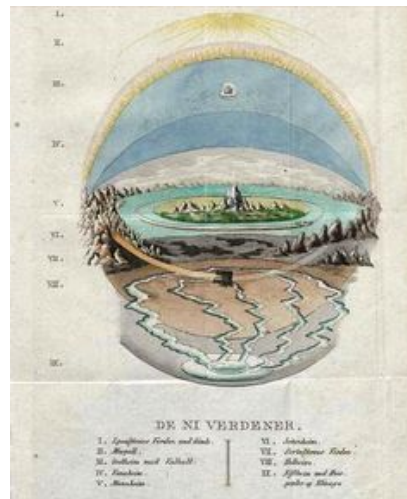
Wilbur Glenn Voliva, ktorý v roku 1906 prevzal kresťansko-katolícku cirkev, ktorá založila utopickú komunitu v Sione v štáte Illinois, od roku 1915 kázal doktrínu plochej Zeme a použil fotografiu dvanásť míľového (19 km) úseku pobrežia na brehu jazera Winnebago vo Wisconsin, ktoré bolo o tri stopy (91 cm) nad čiarou ponoru, aby dokázal svoj názor.

Keď vzducholod' *Italia* zmizla pri expedícii na severný pól v roku 1928, varoval svetovú tlač, že sa plavila cez okraj sveta. Ponúkol cenu 5 000 dolárov tomu, kto preukáže, že Zem nie je plochá.

Výučba globulárnej Zeme bola na sionských školách v USA zakázaná tak, ako je napr. do dnes na Rakúskych štátnych školách zakázaná výučba o Darwinizme a o Veľkom tresku.

V Tunise v roku 2018 astronóm Yaël Nazé analyzoval spor o titul Ph.D. diplomovej práce navrhnuť študentom na univerzite v Sfaxe, ktorý obhajoval rovnú Zem, ako aj geocentrický model slnečnej sústavy a relatívne mladú Zem. Dizertačnú prácu, ktorú neschválil výbor v environmentálnych štúdiách, zverejnil v roku 2017 profesor Hafedh Ateb, zakladateľ Tuniskej astronomickej spoločnosti na svojej stránke Facebook, a spôsobila medzinárodný rozruch.

V roku 2017 spôsobil *Eric Dubay* na internete škandál, keď zverejnil svoje videá a následne bestseller *200 Proofs Earth is Not A Spinning Ball*, kde sa evidentne inšpiroval Williamom Carpenterom, a pridal ešte ďalších 100 dôvodov. Jeho videá mali celosvetový dosah a naraz akoby sa roztrhlo vreco s týmto zabudnutým učením. Priznám sa, že mňa k tejto problematike dostal práve on.

23. Krátery, Meteority, Asteroidy

Barringer Crater

Oficiálnou verziou vzniku kráterov je dopad meteoritov na povrch Zeme. Meteorit má byť malý, odštiepený kus väčšieho asteroidu alebo kométy, zvyčajne o výmere jemného štrku až po veľkosť jedného metra. Tak si zoberte, že vedecká komunita nám chce nahovoriť, že tento Arizonský kráter (Barringer Crater) vo veľkosti 1,2 km (dĺžka), hlboký 170 metrov, obkolesený 45m vysokým prstencom, vznikol vpádom meteoritu, ktorý má necelý meter!

Meteorit Holsinger, ktorý údajne spôsobil Arizonský Barringer Crater

Podľa renomovaných vedcov je toto jediný ucelený kus meteoritu, ktorý sa našiel na mieste, všetko ostatné sa malo akosi vaporizovať a záhadne zmiznúť.

Asteroidy majú byť obrovské odštiepené kusy planét, ktoré putujú vo vesmíre od

počiatku Veľkého tresku - Big Bang, a celkom náhodne sa majú zrážať s inými planétami. Kedykoľvek môžu udrieť aj do našej Zeme, je to otázka času, a často sledujeme v médiách hlavného prúdu, že sa nebezpečne blíži taký a taký asteroid, že celý náš život a naše snaženie sú márne, lebo jedného dňa k tomu aj tak príde.

Veď už aj dinosaury takto vyhynuli!

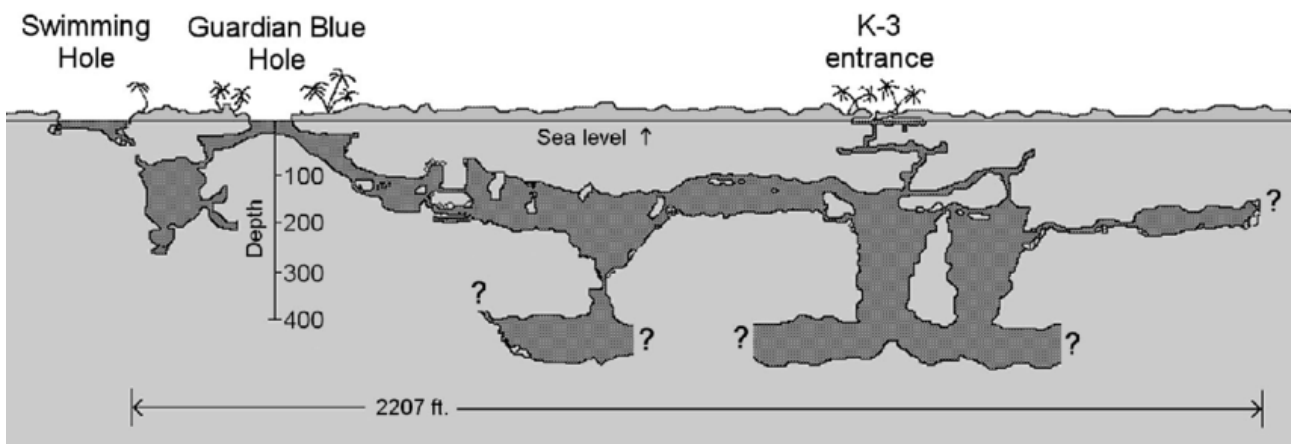
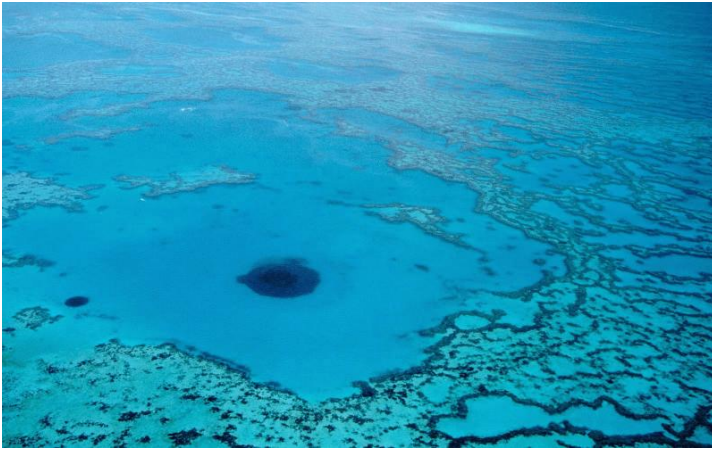
Nie, nevyhynuli, celý mýtus o Dinosauroch rozvinie neskôr, ale vedzte, že sú to všetko klamstvá a bludy. Naša Zem je uzatvorený celok a žiaden asteroid alebo meteorit nás nemôže ohroziť.

Kométy mali tiež vzniknúť počas Veľkého tresku, pred 4.6 mil. rokmi. Majú mať stabilnú obežnú dráhu (orbit), preto vidíme niektoré kométy pravidelne (napr. Halleyová kométa je viditeľná každých 75 rokov).

V tomto „čisto náhodnom“ vesmíre aby planéty ba dokonca kométy mali svoju obežnú dráhu a sa pravidelne, ako švajčiarske hodinky, znovuobjavovali, je veľmi podivné.

Vznik kráterov by mohol mať aj úplne inú príčinu. Na plochej Zemi by dávalo väčší zmysel, ak by sa kráter sformoval na základe podzemnej, vodnej aktivity.

V Belize, na Bahamách, v južnej Číne, v Egypte, na Palau, v Novom Mexiku, na Malte, ba dokonca u nás vo Vyšných Ružbachoch nachádzame záhadné pravidelné kruhové tvary dier, ktoré majú neurčitý pôvod a častokrát aj neurčitú hĺbku.

Tieto krátery sa zdajú byť nekonečne hlboké a vzbudzujú u väčšiny ľudí strach.
Kam vedú?

Tu je zobrazená tzv. „Blue Hole“ (Modrá diera) na Bahamách, po množstve expedícií sú potápači bezradní, nachádzame tu samé otázniky.

Takže čo ak všetky krátery sú stvorené od počiatku Zeme, alebo veľkou povodňou, a nie akymsi náhodným asteroidom resp. meteoritom, po ktorom stopy niet? Prečo investujú štáty do výskumu vesmíru neuveriteľné peniaze daňových poplatníkov, a pritom nevieme, čo je pár sto metrov alebo kilometrov pod nami?

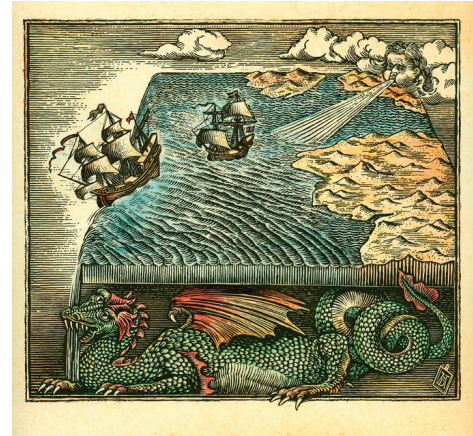
Najhlbší vrt, aký bol kedy robený, má niečo cez 12 km v Rusku (Kola Superdeep Borehole), nikto nikdy hlbšie nebol, nik vlastne netuší, čo je pod nami. Celé učivo o vrstvách a „jadre“ Zeme sú iba teórie a špekulácie, a pritom väčšina ľudí sa v živote nezamyslí hlbšie nad danou vecou, lebo všetko už bolo predsa vedecky preskúmané a dokázané.

Kola Superdeep vrtaná veža v Rusku

Keď už vedci majú všetko preskúmané, tak nech vysvetlia nasledujúce obrázky, zaujímal by ma ich názor.

Žeby tieto svedectvá a predstavy o okraji Zeme, o prepadnutých morských lodí a veľkých flotíl neboli až také výmysly opitých námorníkov?

Pasažierne aj prepravné lode ako aj lietadlá, všetky do dnešného dňa cestujú podľa predpísaných a vyznačených rút, nemôžu sa len tak kade tade plaviť a letieť ako sa im zachce, a možno preto dnes nepočujeme o takýchto incidentoch. Vynecháva sa aj tzv. Bermudský trojuholník. Bohvie prečo?

24. Jaskyňové Systémy

Pod nami sa teda zdá byť rozsiahly jaskyňový systém čiastočne plnený vodou, čiastočne lávou. Len u nás na Slovensku máme komplexné podzemné útvary, ktoré svedčia o zaujímavej geológii a geomorfológii. Niesú ani zďaleka dostatočne preskúmané, a do dnešného dňa ukrývajú tajomstvo tvaru Zeme.

Zatopené Slovenské Opáľové bane

Boli dokonca objavené tzv. „vody pod vodami“. Jedná sa o záhadný úkaz, kde pod vodou skúsený tím potápačov našiel „jazero na dne jazera“, muselo mať iné zloženie, muselo byť hustejšie, aby sa držalo na spodu. V *Cenote Angelita* v Mexiku sa môžete na vlastné oči presvedčiť, že na dne jaskyne sa nachádza rieka zo sírovodíka (hydrogensulfid sódný), ktorá je toxická a pripomína Hádesovu mytologickú rieku Styx do podsvetia.

Ak sa pri záhadnej rieke potápate, môžete padnúť do bezvedomia a otráviť sa. Prítomnosť síry vždy bola a bude spájaná s podsvetím, s diablom a s peklom. Pri niektorých sopkách, ako napr. v strednej Amerike (*Masaya* v Nikarague) nemôžete dlho pobudnúť, lebo sa nadýchate jedovatých výparov SO₂ (Oxid siričitý) a ortute.

Čo ak sa teda jedná o skutočné pekelné brány, o vstupy do podsvetia, do pekla?

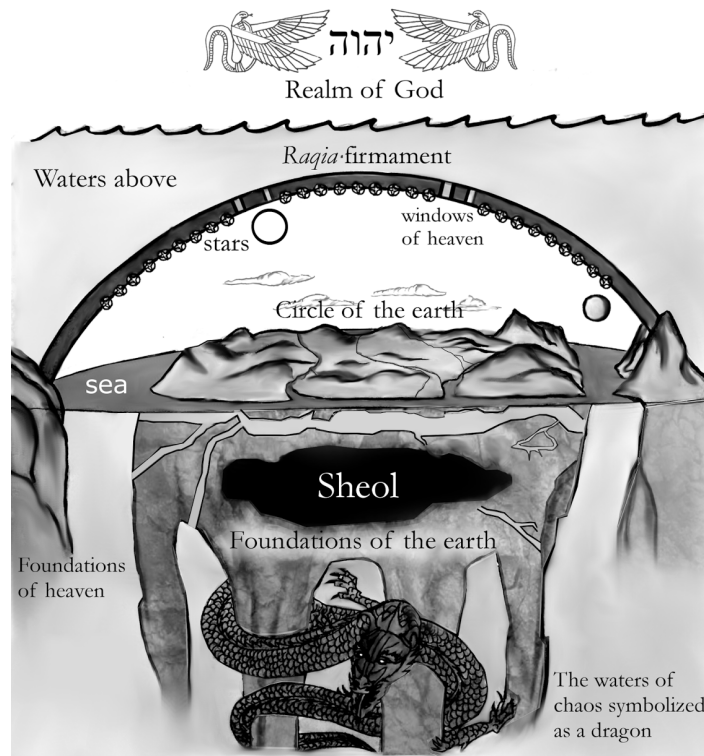

Čo ak všetky prírodné vedy a dejepis boli zámerne zmanipulované, aby sme sa nikdy nedozvedeli pravdu o Stvoriteľovi, o stvorení, o nebi, o pekle, o skutočnom tvare a o skutočnom veku Zeme?

Vráťme sa teda k biblickej/ hebrejskej kozmológii a pozrime sa, ako to celé môže vyzerat' ak integrujeme všetky informácie do jedného celku:

ANCIENT ISRAELITE COSMOLOGY

THE FIRMAMENT Gen 1:7-8; Job 37:18; Ex 24:10; Ezk 1:22-26	WATERS ABOVE Gen 1:7-8; Ps 148:4-6	REALM OF GOD Ps 104:2-3; 29:10; Job 22:12-14	WINDOWS OF HEAVEN Gen 7:11; 8:2; Is 24:18
CIRCLE OF EARTH Isa 40:22; Job 26:10; Prov 8:27	FOUNDATIONS OF EARTH Job 9:6; Ps 75:3; 102:25	FOUNDATIONS OF HEAVEN Job 26:11; 2 Sam 22:8	THE CHAOS DRAGON Ps 74:13-15; Job 7:12; 9:13; 26:12-13

Zem je nehybná, stojí na piliéroch. Nad nami je pevná nebeská klenba, nad ňou je voda a nad vodou je trón Boží. Slnko a Mesiac sú v rámci klenby, obe žiariče sú rovnako veľké. Hviezdy a zverokruh sú zafixované na klenbe, klenba sa točí. Zem je obkolesená oceánom, pod ním sú rozľahlé jaskynné a vulkanické systémy, vody pod vodou, piliere a peklo s diablom (tu zobrazené ako drak alebo had).

rytina francúzskeho astronóma Flammarion z roku 1888 - L'atmosphère : météorologie populaire

25. Nebeská Klenba

V roku 1990 taliansky geológ menom *Angelo Pitoni* navštívil Sierra Leone v blízkosti hraníc s Guineou - mesto *Conakry*, aby overil, či určitá oblasť krajiny známa ako Kono bola skutočne bohatým nálezom diamantov pre spoločnosť, ktorá ho najala.

Počas štúdia oblasti Pitoni narazil na neuveriteľný objav, ktorý bol z nejakého dôvodu zamlčaný. V oblasti medzi Sierra Leone a Conakry, po odstránení niekoľkých centimetrov pôdy, náčelník Fullah ukázal Pitonimu jeden z najzáhadnejších kameňov, s ktorými sa Pitoni stretol počas svojej kariéry. Jednalo sa o modrý kameň s tajomnými bielymi čiarami na povrchu.

Šéf kmeňa prezradil Pitonimu starodávnu legendu, ktorá podľa nich vysvetľuje, prečo bola oblasť taká bohatá na diamanty.

Šéf Fulah, hlboko zakorenený v učení Koránu, povedal Pitonimu, ako Boh v hmle času zistil, že medzi jeho anjeli sa chystá vzburá.

Anjeli boli vylúčení na Zem, kde skameneli, a podľa legendy veľká časť oblohy a hviezd padla s anjeli na Zem.

Pitoni preskúmal záhadný úlomok a myslel si, že je to nejaký druh tyrkysu. Obvykle bývajú prítomné aj iné druhy kameňov, ale tento bol dokonale čistý.

Po návrate do Európy vzal Pitoni modrý kameň do Prírodovedného ústavu v Ženeve a na univerzitu La Sapienza v Ríme na analýzu. K jeho prekvapeniu testy ukázali, že kameň nebol tyrkys a nebol ani oficiálne katalogizovaný. Modrý kameň, ktorý objavil, nezodpovedal žiadnemu známemu minerálu, ale ten istý materiál sa nedávno našiel aj v Maroku Britskou geologičkou menom Anne Grayson.

Najzaujímavejšie je, že farba minerálu nie je opodstatnená zložením kameňa; vedci nerozumejú tomu, čím kameň získa svoju tonalitu. Hoci artefakt analyzovalo niekoľko univerzít a laboratórií, nikto nerozumie, odkiaľ farba pochádza.

Je zvláštne, že na univerzite v Utrechte sa kameň podrobil niekoľkým testom s kyselinami, ale žiadna z týchto kyselín nedokázala kameň poškodiť alebo modifikovať. Zahrial sa na 3 000 stupňov Celzia, ale jeho zloženie sa nezmenilo. Najzaujímavejším aspektom je, že keď bol malý kúsok kameňa rozdrvený a prerezaný pod mikroskopom, stratil svoju farbu.

Čo ak daný kameň bol súčasťou nebeskej klenby?

Podľa Biblie má byť nebeská klenba pevná, nad ňou má byť voda, má mať kopulovitý tvar. Počas doby Noemovej Archy sa malo nebo otvoriť a vpustiť obrovské množstvo vody na Zem. Ako Boh klenbu zase uzavrel, vznikla veľká jazva na nebi. Žeby to bola Mliečna dráha?

„A Boh stvoril klenbu a rozdelil vody, ktoré boli pod nebesami, od vôd, ktoré boli nad nebeskou klenbou. A bolo to tak. A Boh nazval klenbu oblohou. A večer a ráno boli druhý deň.“

V Biblii je spomenutý aj kameň zafír, ktorému by mohol byť objavený kameň podobný:

„Zhora nad klenbou, ktorá bola nad ich hlavami, bola podoba trónu, ktorý vyzeral ako drahokam zafír.“ (Ezekiel 1:26)

26. Zverokruh

Ak by celý vznik Zeme mal byť náhodný ako dôsledok Veľkého tresku, kde sa z ničoho niečo vytvorilo, a ak skutočne rotujeme rýchlosťou 1600 km/h okolo našej osi, plus do toho rotujeme rýchlosťou 107 000 km/h okolo Slnka, tak by sme veru nemohli vidieť na nebi takú dokonalosť ako je zverokruh, ktorý je tisíce rokov nemenný na oblohe. Vieme to s istotou povedať, lebo najstaršie civilizácie podľa hviezdnych konštelácií stavali kamenné monumenty, ktoré stoja do dnes. Pyramídy v Egypte napríklad boli stavané podľa hviezdnej konštelácie Orion, a dodnes sa s ňou pyramídy každých pár rokov zosúladiť.

Tisícročné monolitické stavby ako Stonehenge sú napríklad zosúladené s konšteláciami Blížencov a Strelca, monolitické stavby v Avebury s konšteláciami Kozoroha a Vodnára.

Nebolo by to možné dnes pozorovať, ak by sa bolo na oblohe čosi tak rýchlo menilo. Hviezdy a zverokruh musia podľa týchto stavieb byť fixné.

Hammat Tiberias Synagóga Izrael
Padove/ Taliansko

Orloj v

Slovenský Orloj v Starej Bystrici

Pražský Orloj na Staromestskom
námestí z roku 1410

27. Mýtus o Dinosauroch

Všeobecne sa predpokladá, že pred 243 miliónmi rokov sa začali vyskytovať dinosaury ako následok Darwinovej teórie o Evolúcii. Následne pred 66 miliónmi rokov boli vyhubené dopadom masívneho asteroidu na Zem, ktorý spustil silnú vulkanickú činnosť po celom svete, a tak sa podnebie, flóra aj fauna razantne zmenili. Pekná rozprávka, ako už teraz vieme. Rozprávka, ktorá je na viacerých úrovniach klamlivá.

Za prvé, Satanisti používajú radi číslo 66, napr. aj pri rotácii Zeme (ževraj 66 600 míl za hodinu rotujeme okolo Slnka a iné nezmysly). Za druhé, asteroidy nás z vonka nemôžu nijakým spôsobom ohroziť, keďže sme pod masívnou, pevnou klenbou z nesmierne tvrdého kryštálu, ako sme si už tiež vysvetlili. Za tretie, vulkanická činnosť nemôže byť spustená akymsi nárazom z vonka, ale jedná sa o aktivitu zvnútra zeme, ktorá nieje podmienená vonkajším vplyvom.

Podľa Islandských legiend sa pri výbuchu sopiek, ktorých je na Islande veru množstvo, prejavuje diabol, a sprevádzajúci zápach síry a popola u indigénnych obyvateľov spôsobuje strach a hrôzu:

„Veľká je moc kniežaťa temnoty. Teraz otvoril to hrozné peklo Eclafeld z Hyslandy, odkiaľ sa duše zatratených v plameňoch večného ohňa nikdy nevrátia, iba ak ich občas vytiahne Satan. Od žeravých uhlíkov ich ochladzuje prenikavý chlad

polárneho ľadu, ktorý uzatvára tento zúfalý ostrov, aby neboli príliš spečení ohňom pekla." (Hekla on Fire: Sigurdur Thorarinsson)

Kresťania v Európe videli Heklu ako vchod do podsvetia a ako jeden z dvoch známych vstupov do pekla alebo očistca. Keď ľudia videli lúčové iskry a iné projektily lietajúce z krátera sopiek, verili, že úlomky sú v skutočnosti duchovia.

Tieto iskry často zasyčali, keď lietali (kvôli chladnejšej teplote vzduchu) a sprevádzajúce zvuky sa interpretovali ako duše kričiace bolesťou. Pretože Hekla (angl. Hell = peklo) bola spájaná s podsvetím, ľudia v iných oblastiach si tiež mysleli, že je miestom stretnutia čarodejníkov a mágov.

Aj v Japonsku nachádzame mýtus o stvorení azda ich najznámejšej sopky Mount Fuji. Povráva sa, že sa hora narodila za jediný deň. Príbeh hovorí o skúsenostiach lesníka menom Visu. Jednu noc bol Visu prebudený hlasným zvukom, ktorý zjavne vychádzal z podzemia. Presvedčený, že to bolo zemetrasenie, chytil svoju rodinu a utiekol z domu. Keď sa vynoril z dverí, videl, že krajina blízko jeho domu, ktorá bola plochá a neúrodná, sa stala horou.

Táto legenda nám jasne ukazuje, že sopečnej aktivite a vzniku kráterov predchádza podzemná aktivita a zemetrasenie, a jedná sa o veľmi abruptný jav. Takto mohol vzniknúť aj Barringer Crater, aj iné krátce, ktorým sa pripisujú meteoritné alebo asteroidné vpády.

Teória o dinosauchoch je mýtus, ktorý má upevniť vieru v Big Bang teóriu, teóriu evolúcie (v Darwinizmus) v asteroidy a v miliardy rokov starú Zem. Pravda však je celkom niekde inde. Veľké plazy existovali ešte len donedávna.

Draky sú spomenuté v legendách po celom svete - od starej Číny až k nám.

Matej Bel (1684 - 1749) bol slovenský polyhistor, encyklopedista, pedagóg, evanjelický kazateľ, priekopník slovenského osvietenstva, jeden z najvýznamnejších európskych vedcov 18. storočia, zakladateľ modernej vlastivedy v Uhorsku a vzor francúzskeho encyklopedistu Denisa Diderota.

Presadzoval moderné metódy vo vedeckej práci – kolektívnu prácu, postup podľa stanoveného plánu, štúdium prameňov a archívov a kritický postoj k faktom. V tomto ohľade už prekonal aj osvietencov. Aj Matej Bel študoval dračie kosti zo slovenských jaskýň najmä z oblasti Karpát. Predpokladal, že draci v týchto

miestach v minulosti žili, no vyhynuli buď nedávno, alebo ešte v predpotopných časoch.

Draci v povedomí jednoduchých ľudí boli reálne bytosti a ani v rádoch učencov spočiatku nikto nepochyboval o ich existencii. Švajčiarsky lekár a prírodovedec **Conrad Gesner** (1516 – 1565) bol autorom veľkolepého diela *Historiae Animalium*, v ktorom zozbieral a roztriedil všetky známe informácie o zvieratách, či už zo spisov starovekých, alebo zo správ jeho súčasníkov, a samozrejme aj z vlastných pozorovaní. Rovnako, ako mnohí jeho súčasníci veril, že draky jestvujú a venoval im samostatnú kapitolu v jednom z jeho diel. Kategorizoval ich na niekoľko základných druhov, zaznamenal ich využitie v medicíne a zverejnil aj ich kresby.

Takmer o storočie neskôr, v roku 1665, vzdelaný nemecký jezuita **Athanasius Kircher** publikoval dielo *Mundus Subterraneus* (Podzemný svet), kde v samostatnej kapitole opísal niekoľko typov drakov, ktorých existenciu doložil príbehmi, ba dokonca „skutočnými“ vypreparovanými drakmi, opatrovanými v rôznych šľachtických zbierkach kuriozít. Aj naši učitelia sa zmieňovali o drakoch. Prvý písomný dôkaz sa nachádza v Spišskej (Levočskej) kronike, ktorej autorom bol mestský kronikár z Levoče **Gašpar Hain**. Opísal veľké zemetrasenie, ktoré v auguste roku 1662 zasiahlo oblasť Vysokých Tatier - Štrbské Pleso. Vraj sa rúcali hory, vzniklo nové pleso a objavil sa aj šarkan, ktorý nejaký čas ostal v pustom kostole pri Štrbe. Aj nad Levočou mal preletieť veľký drak dňa 7. júna 1688. O tatranských drakoch vznikalo množstvo ľudových povestí a aj z extrémnych katastrof (dažde, búrky, záplavy, zemetrasenia) alebo anomálií počasia v tomto regióne Slovenska bývali podľa ľudu zodpovední draci.

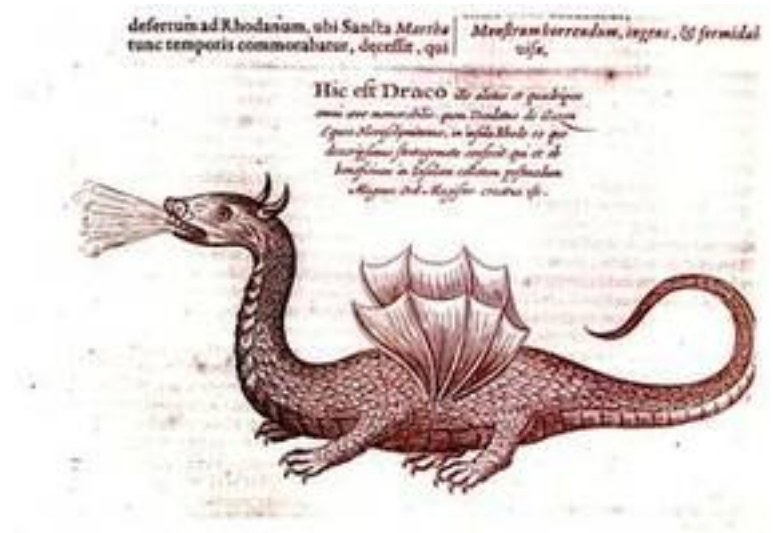
Prešovský mestský lekár **Johann Paterson Hain** (1615 – 1675) sa tiež zaoberal podrobným štúdiom dračích pozostatkov na našom území. Pochádzal z Pruska, zaoberal sa chémiou, optikou, mineralógiou a paleontológiou. Podtatranský kraj poskytoval dostatok podnetov pre jeho záujmy. Tu sa dozvedel o existencii jaskýň, i o dračích kostiach, ktoré sa v nich údajne nachádzali. Získával ich od miestnych obyvateľov, a niektoré jaskyne i sám preskúmal. Svoje poznatky a vedecké štúdie publikoval vo forme listov, ktoré vychádzali v nemeckom prírodovednom časopise *Miscellanea Medico – Physica Academiae Naturae Curiosorum* vydávaným Academia Leopoldina. Jeho *Observatio* (Pozorovanie) - informácie o karpatských drakoch a miestach, ktoré obývali (*De draconibus Carpaticis*) vyšlo tu v roku 1672. Hain vynikal aj v anatómii a nájdené kosti nevedel priradiť k žiadnemu žijúcemu tvorovi, tak sa

napokon tiež priklonil k dračej teórii na základe výpovedí množstvom očitých svedkov a rozpráv po generácie z regiónu. V 17. storočí bola existencia drakov ešte dačo celkom prirodzené a bežné nielen medzi ľuďmi, ale aj medzi učencami. J. P. Hain dokonca aj experimentoval s dračími kosťami a prikladal ich na telá chorých. Pôsobilo to zahrievajúco, kosti údajne pomáhali pri epilepsii. Hain obzvlášť spomína aj jaskyňu *Aksamitku* pri Haligovciach, ktorú osobne skúmal a kde nachádzal tieto liečivé pozostatky. Tu realizoval azda prvý vedecký paleontologický výskum na našom území, nálezy riadne zaznamenal a nakreslil. Označil aj jednu z jaskýň v Demänovskej doline za mimoriadne významnú v tomto smere - *Demänovskú ľadovú jaskyňu*. Ešte do prvej tretiny 18. storočia sa vo vedeckej komunite bežne diskutovalo o výskyte drakov, no už sa začali objavovať aj prvé pochybnosti, lebo vedecký status quo sa začal posúvať, a teória o dinosauroch a o praveku začali byť „modernejšie“.

Dračie výskumy avšak naďalej zotrúvali v regióne Liptova a Spišu. *Daniel Fischer* - kežmarský mestský lekár a vášnivý prírodovedec - bol tiež fascinovaný záhadnými kosťami a nachádzal ich na už osvedčenom mieste v jaskyni *Aksamitka*. Mal zostaviť celú kosť šarkana, ktorú následne daroval cisárovi Leopoldovi I. Fischer už patril do éry tzv. Osvietenia, ale naďalej žil viac v dobe šarkanov, plochej Zeme a povráv jeho predkov. Spolupracoval s Matejom Belom na jeho monumentálnom diele *Hungariae Antiquae et Novae Prodromus* (1723). Éra Osvietenia znamená, že sa vedecká komunita „čistila“ od nánosov povery, náboženstva, bylinkárstva a „šarlatánstva“, a akceptovali sa nové teórie Evolúcie, Darwinizmu a zemegule.

Naše mesto **Bytča** je tiež obklopené dračou legendou. Na nádvorí parku medzi zámkom a Sobášnym palácom sa nachádza stará studňa. Kedysi v nej mal žiť obrovský drak, ktorého chvost siahahal až k Váhu. Ten je vzdialený asi kilometer od studne, a keď sa drak údajne nahneval, spôsobil potopu.

Súľov je taktiež známy svojou „šarkaniou dierou“. Legenda hovorí, že v tejto jaskyni žil istý čas nebezpečný drak a podľa neho napokon táto jaskyňa dostala aj svoj názov. Nadrozmerné dračie kosti boli tiež nájdené, avšak boli neskôr vyhlásené za kosti jaskynného medveďa, aby príbeh zapadol do „vedeckej normy“.

28. Serpent, Satan, Saturn

Sú medzi nami. Nesmrteľné plazy požívajúce mäso, ktoré menia tvar, s jediným cieľom v ich chladnokrvných hlavách: zotročiť ľudskú rasu. Sú to naši lídri, naši vedúci pracovníci, naši milovaní herci, ktorí získali Oscara a speváci, ktorí vyhrávajú

Grammy. Sú zodpovední za holokaust, za útoky z 11. septembra, za Korona vírus... prinajmenšom podľa bývalého športového BBC reportéra *David* *Icke*, ktorý sa stal ikonou pre jeho teóriu v roku 1998 po vydaní svojej prvej knihy *The Biggest Secret*, ktorá obsahovala rozhovory s dvoma Britmi, ktorí tvrdili, že členmi kráľovskej rodiny sú plazy s korunami.

Svedectvá, mýty a legendy o okrídlených hadoch, šarkanoch, drakoch, vodných príšerách a oheň pl'ujúcich, šupinových, trojhlavých reptiloch azda už každý počul. Len na Slovensku nachádzame nespočetné rozprávky o nich. Výrezy do kameňa si môžeme pozrieť aj na hrade Beckov, kde je vyobrazený drak.

Aj v ruských národných rozprávkach sa spomína dodnes šarkan - zmiej žijúci v odľahlých vodách alebo jazerách. Možno v takých, ktoré majú pod sebou zdanlivo nekonečné dno, a príšery sa vynorili z podzemia.

Možno ste všetci počuli o príšere v Škótskom Loch Ness, alebo dodnes sa povára o existencii vodného reptila v Africkom Kongu menom *Mokele Mbembe*, ktorého stopy boli nájdené domácimi obyvateľmi a majú byť veľkosti panvice s troma pazúrami.

Africké *Dogonské* náboženstvo je tradičné duchovné presvedčenie obyvateľov z Mali. Dogoni veria v jedného najvyššieho Stvoriteľa zvaného Amma.

Hady boli odjakživa považované za strážcov podsvetia alebo za poslov medzi horným a dolným svetom, pretože žili v prasklinách a dierach v zemi. *Gorgonci* gréckej mytológie boli hadie ženy (hybridy), ktorých pohľad zmenil telo na kameň, z ktorých najslávnejšou bola *Medusa*. Tzv. *Nagas* alebo „démonské kobry“ a „naginis“ boli hady s ľudskou hlavou, ktorých králi a kráľovné žili v podzemných alebo podvodných rajoch s drahokamami a ktorí boli neustále vo vojne s Garudom - Slnkom.

V egyptskom mýte každé ráno had *Aapep* (symbolizujúci chaos) útočil na Slnko-Lod' (symbolizujúce poriadok). Aapep sa pokúsil pohltiť loď a ako obloha býva za úsvitu zaliata červenou farbou, súmrak bol jeho krvou, keď ho Slnko porazilo.

V nordickom mýte symbolizoval had a drak zlo. Drak Nidhogg („Dread Biter“) sa zvinul okolo jedného z troch koreňov Yggdrasilu - Stromu života - a snažil sa ho udusiť.

V starodávnom slovanskom pohanstve predsedalo podsvetiu božstvo menom *Veles* (Velestúr). Takmer vždy je zobrazený ako had alebo drak v závislosti od konkrétneho mýtu. Podsvetie bolo súčasťou mýtického svetového stromu. Korene tohto stromu (zvyčajne rastúceho vo vode) boli strážené hadom - bohom *Veles* (Volos).

V mezoamerickom mýte bola podobná predstava hadov žijúcich pod Zemou. *Aztécke* podsvetie, Mictlan, bolo chránené pytónovými stromami, gigantickým aligátorom a hadom, ktorým sa všetci duchovia museli vyhnúť skôr, ako sa vydali na cestu nesmrteľnosti.

V Severnej Amerike ľudia kmeňu *Sioux* hovorili o troch bratoch, ktorí sa premenili na štrkáčov, ktorí sprevádzali ich ľudských príbuzných na druhý svet.

Hopi indiáni hovorili o mladom mužovi, ktorý odišiel do podsvetia a oženil sa s hadiou princeznou. Medzi *Navajo* indiánmi je príbeh o dievčine Glispa, ktoré sa vrátilo s magickou liečivou silou po tom, ako strávila dva roky s hadmi v jazere v podsvetí.

Hady boli tiež často spájané s vodou, najmä v mýtoch o pravekom oceáne tvoreným obrovským stočeným hadom menom Ahi alebo Vritra v indickej mytológii a menom Jormungand v nordickej mytológii.

V mytológiách rôznych civilizácii nachádzame aj *Sirény*, prekrásne morské panny a tzv. *Meluzíny* - dvojchvostové sirény. Sú spájané s hrôzostrašnými povestiami o nezvestných námorníkoch a zmrzačených nešťastníkoch, ktorí ich stretli a zväčša zle dopadli.

Úžasný príbeh rozpráva o prekrásnej Meluzíne, výsledkom manželstva škótskeho kráľa a jeho bájnej manželky. V mladosti Meluzína uvrhla svojho otca do hory a zanechala svoju matku psychicky zlomenú. Jej matka ju zato prekliala a tak každú Sobotu (Saturday) sa zmenila od pásu dole na hada.

Zatiaľ čo poľovníctvo loví v lesoch Ardény, Raymond, pán Forez v Poitou, chudobný, ale ušľachtilý pán, sa stretne s prekrásnou Meluzínou. Sedela pri fontáne v žiarivo bielych šatách, s dlhými zlatými vlasmi a tvárou nevysvetliteľnej krásy. Raymond, tak zaujatý ňou a jej priateľským správaním, sa do nej úplne zamiluje. Meluzína súhlasí, že sa ožení s Raymondom, ale pod podmienkou, že sa zaviaže ju každú Sobotu nechať o samote.

V nasledujúcich rokoch rozkvitla oblasť, v ktorej žili v západnom Francúzsku, v okolí dnešného Poitiers. Pod Meluzínovým dohľadom boli lesy vyčistené, pôda okopaná a výsadba plodín sa zintenzívnila.

Počas tejto hojnosti porodila Raymondovi desať synov. Niektorí sa stali kráľmi, zatiaľ čo iní sa stali tyranmi. Niektorí sa vyznačovali divnými vlastnosťami a deformáciami kvôli ich zmiešanému dedičstvu.

Nakoniec ho zvedavosť prekonala. Raymond chcel vedieť, čo robievala jeho Meluzína každú Sobotu. Podozrieval ju z nevery. Pozoroval ju pri bizarnej metamorfóze a bol v šoku, keď videl, ako jej spodná časť tela prijíma hadovité kontúry. Jeho priestupok sa prejavil až vtedy, keď ju neskôr nazval „hadom". A tak sa Meluzína premenila na okrídleného draka a odletela navždy.

Dánsko- kostra morskej panny v Kodanskom Národnom Múzeu

Údajne žili Morské príšery v každom oceáne - od sedemhlavého hadieho krokodíla - hada Leviathana - až po boha mora Koloowisi obyvateľov **Zuni** v Severnej Amerike. Grécke monštrum *Scylla* malo až dvanásť hadích krkov. V niektorých

kultúrach sa úhory (ktoré svoj skorý život trávia v sladkej vode pred návratom do mora ako dospelí) považovali za čarovné tvory.

Rieky a jazerá mali často hadích bohov alebo strážcov vrátane *Untekhiho*, obávaného vodného ducha rieky Missouri.

Až donedávna niektoré severoeurópske spoločnosti usporiadávali preobliekanie sa za hadov, aby upokojili hadích duchov, ktorí žili v dedinských studniach.

Vyrezávané kamene zobrazujúce sedemhlavú kobru sa bežne nachádzajú v blízkosti priepastí starodávnych zavlažovacích nádrží na Srí Lanke; verí sa, že tam boli umiestnené ako strážcovia vody.

Biblický príbeh o páde človeka hovorí o tom, ako boli *Adam a Eva* podvedení hadom z neposlušnosti voči Bohu (v Korint'ánoch - Pavol a Ján - bol had označený za satana). V príbehu had presviedča Evu, aby zjedla ovocie zo Stromu poznania dobra a zla, a potom zláka Adama, aby tak urobil tiež. Výsledkom bolo, že Boh vylúčil oboch z rajskej záhrady Eden a prekliat hada.

Zdá sa teda, že satan má viacero podôb, najčastejšiu vari ako had, drak, lietajúci alebo vodný reptil, ako aj hybrid človeka a ryby.

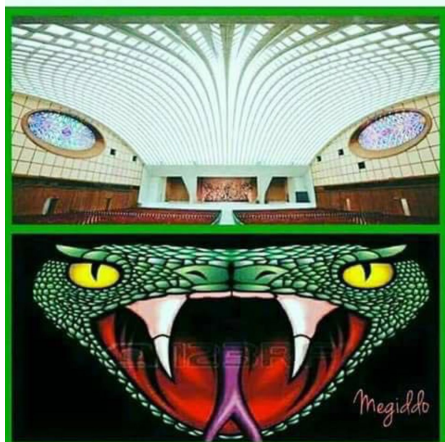
Vatikán nieje, začo sa vydáva. Dagon/Dogon/ Dragon je satan premenený na babylonského/mezopotámskeho rybieho boha. Ale máme vo Vatikáne aj inú symboliku - symboliku reptila a hada:

Slovo „Vatikán“ doslova znamená „svätý had“, a je odvodené od latinského slova vatis (= posvätný) a slova can (= had). Vatikán a Bazilika sv. Petra boli postavené na starodávnom pohanskom mieste zvanom latinsky Vaticanus Mons alebo Vaticanus Collis, čo znamená prorocký kopec alebo hora.

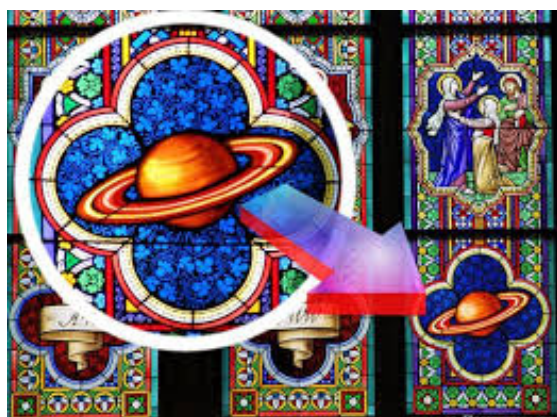
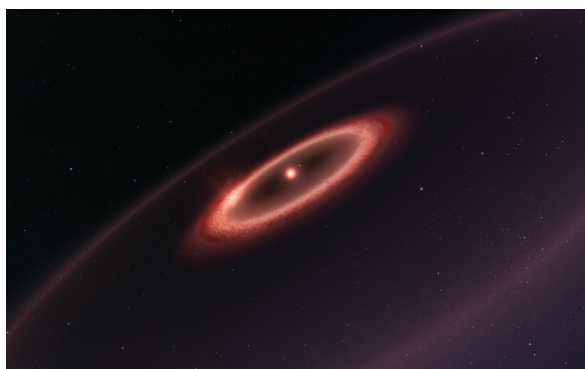

tzv. Audience Hall vo Vatikáne

Vatican means Devine snake. Any surprise?

Altár v Audience Hall vo Vatikáne pôsobí hrôzostrašne so sochou Antikrista v strede nad pápežom.

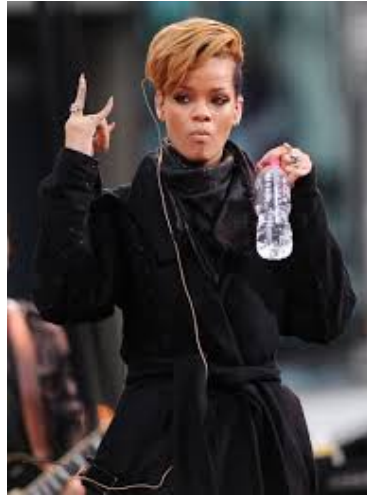

Planéta Saturn/Satan v Ľavo, Pápež s klobúkom v jej tvare

Hlavný exorcista Vatikánu, *Reverent Amorth*, v roku 2010 priznal, že podľa neho diabol býva vo Vatikáne.

Pripúšťa, že je to ťažké dokázať, ale dôsledky diablovej práce sú zrejmé: kardináli, ktorí neveria v Ježiša Krista, biskupi, ktorí sú s diablom spojení. Už začiatkom roku 1972 pápež Pavol VI. hovoril o „satanovom dyme“, ktorý sa vo Vatikáne vznášal, ale aj o početných udalostiach, ako je škandál s pedofíliou, s ktorou je cirkev často konfrontovaná, a hrozná vražda veliteľa a manželky švajčiarskej gardy, ktorú Amorth používa ako dôkaz prítomnosti diabla. Reverent varuje aj pred cvičením jógy, pred budhizmom a islamom. Ako vieme, Pápež zaviedol čítanie z koránu vo Vatikáne. Všetko to môžu byť kroky diabla na pošliapanie kresťanských hodnôt.

David Icke, svetoznámy konšpirátor, vraví vo svojich blogoch a knihách o satanom posadnutej elite, ktorá má reptilské DNA a mení svoj vzhl'ad.

Každý júl, už od roku 1880, sa v *Bohemian Grove* v Kalifornii na dva týždne schádzajú niektorí z najmocnejších a najbohatších mužov sveta. Prístup je striktno len pre pozvaných. Medzi členov klubu údajne patria George Bush senior aj junior, Arnold Schwarzenegger, Bill Clinton, Jimmy Carter, Colin Powell, Henry Kissinger a takmer celá politická a finančná elita USA.

Pred tzv. Molochom (obrovskou sovou) sa schádza americká smotánka.

Moloch - Trnistý diabol (*Moloch horridus*) je známy aj ako trnistý drak alebo horský diabol. Z botanického hľadiska to je malá jašterica, čiže pravdepodobne ďalšia podobizeň diabla.

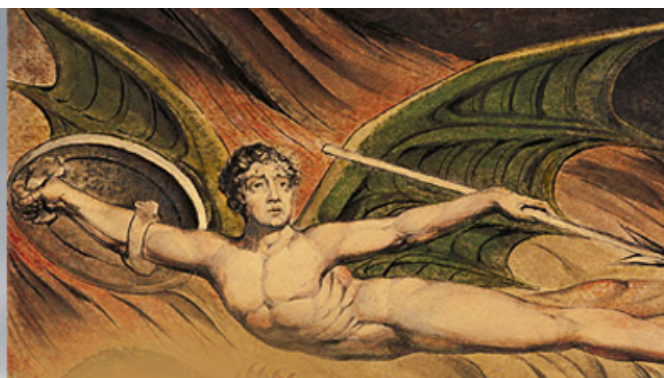
29. Kométy a Superman

Taktiež sa ešte raz vráťme k téme „kométy“.
Čo to vlastne letí na obzore, ak už vieme o pevnej nebeskej klenbe?

Kométy v minulosti vyvolávali strach a úctu v mnohých kultúrach a spoločnostiach po celom svete. Boli označené ako „harbinger of doom“ (znamená zotratenia) a hrozby z vesmíru. Tiež boli považované za znamená katastrofy. Prečo sú kométy jedným z najobávanejších objektov na nočnej oblohe? Prečo sa tak veľa kultúr krčilo pri pohľade na kométu?

Lietajúci spasiteľ sveta, Superman resp. Satan, má na hrudi veľké S pripomínajúce hada a červený závoj. Je to záchranca ľudstva alebo antikrist?

Superman. Cez deň je to normálny, priemerný muž, ale v noci sa premení na spasiteľa a vzlietne nad oblaky, bojuje so zločincami, do svitania sa zase vráti do svojho príbytku a ráno ide do práce.

Samozrejme aj Hollywood (Holy wood / magic wand= čarovný prút) nam podsúva diabolskú doktrínu, a hlavne nás neustále zabáva a drží v sladkej nevedomosti, aby sme náhodou nezačali sami rozmýšľať a odhaľovať jeho klamstvá.

Vianoce

Najmaterialistickejšie a najtmavšie dňi v roku - zimný slnovrat alebo Vianoce, sú zase len sviatkom diabla, už od mala v nás vyvoláva túžbu po veciach a nie v duchovno. Santa Claus je anagram pre Satan's Claws (satanové pazúre), a v minulosti sme ešte oslavovali narodenie Ježiša Krista alebo Ježiška. Dnes už Santa

Claus plne nahradil pôvodný sviatok, a len a len sa nakupuje.

Santa priletí zo Severného pólu so svojimi pomocníkmi a prejde z pekla (symbolicky cez komín) do každej domácnosti.

A v takmer každej domácnosti je jeden strom s hviezdou (pentagramom) na vrchu.

Pritom nás Biblia - kniha Jeremiáš - explicitne varuje pred takýmto počinom.

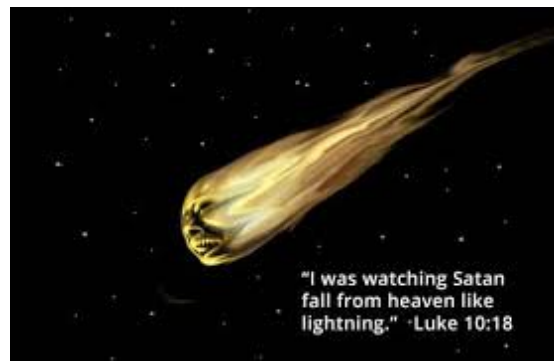
„Nepriúčajte sa ceste národov a nebeských znamení sa neľakajte, lebo ich sa ľakajú národy. Veď modly národov sú márnosťou. Je to iba drevo, sekerou zoťaté v lese, dielo vytvorené rukou umelca. Zdobia ich striebrom a zlatom, upevňujú klincami a kladivami, aby sa nehýbali“

Súčasťou Vianoc sa stali aj kubické darčkové balenia, ani to nieje nahoda. Kúbus/ kaaba/ kocka je dôležitý element v uctievaní diabla.

Po celom svete nachádzame symboly čiernej kocky, najhlavnejšia je azda v Saudskej Arábii/ Mekka, ale aj v Bratislave na Slavíne alebo v New Yorku na Ground Zero.

Najvýznamnejšie pútnické miesto pre moslimov vôbec je Mekka. Uctieva sa tam čierny kúbus, ktorý ukrýva v sebe údajne meteorit.

Meteorit (čierny kameň) je skala zasunutá do východného rohu Kaaby, do starobylého chrámu v centre veľkej mešity. Moslimovia ho uznávajú ako islamskú relikviu, ktorá sa podľa moslimskej tradície datuje od doby Adama a Evy.

Kameň bol uctievaný v Kaabe už v predislamských, pohanských časoch. Podľa islamskej tradície ho prorok Mohamed v roku 605 n.l., päť rokov pred jeho prvým odhalením, zasadil neporušený do steny Kaaby. Odvtedy sa rozdelil na fragmenty a dnes je vložený do strieborného rámu na jej boku. Je to fragmentovaná, temná

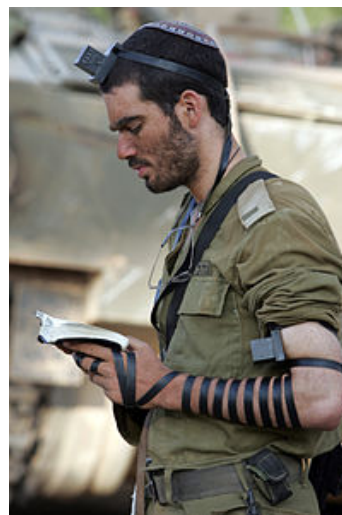

hornina vyhladená rukami pútnikov. Islamská tradícia hovorí, že padla z neba ako znamenie pre Adama a Evu, aby postavili oltár na tomto mieste.

Moslimskí pútnici obkolesujú Kaabu ako súčasť rituálu *tawafov* počas tzv. púte *Hajj*, a mnohí sa snažia čierny kameň pobožkať tak, ako ho podľa islamskej legendy pobožkal Mohamed.

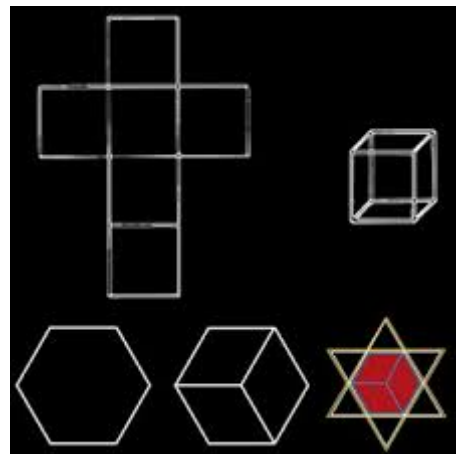

Zaujímavé avšak je, že čierny kúbus má tradíciu aj v židovstve...

Tzv. *Tellifin* je čierna kocka, ktorú nosia ortodoxní židia počas ranných modlitieb. V kúbuse sú ukryté zrolované modlitby z Tóry. Nosia sa obviazané na čele ako aj na ruke.

Aj v katolocizme sa stretieme s kúbusom. Keď rozprestrieme kocku, prídeme na tento katolícky symbol:

A prečo kúbus/ kocka? Má 6 plôch, a to je veru oblúbené číslo diabla. Všetky Abrahámske náboženstva vo svojej podstate ucitevajú číslo 6. Aj židia, aj moslimovia a aj katolíci. Po celom západnom svete nachádzame monumenty a kalvárie s tromi krížmi, tak hádajte, čoho sú symbolom. Správne, 666 je číslo šelmy.

Kaaba (kocka) - Allah (kliatba) = Kaballah (kliatba kocky)

Židovská šestčípa Dávidova hviezda s okom Horusa v strede nieje nič iné než ďalší symbol diabla.

Budhisti tiež podľašli modlárstvu, a ani o tom nevedia ale kláňajú sa satanovi. Slovo „uctievanie“ je z gréckeho slova „proskuneo“, ktoré znamená „bozkávať, ako pes olizuje ruku svojho pána“; klaňať sa alebo sa krčiť, čo znamená (doslovne alebo obrazne) pokloniť sa v pocte (uctievať, zbožňovať). V tejto definícii Rímskokatolíci uctievajú sochy Panny Márie a budhisti sochy Budhu, a tým sa prevíňujú modlárstvom.

30. Skutočný Vek Zeme

Aby satan dokonale zvedol celý svet, tak musel diskreditovať Bibliu. A to dosiahol veľmi chytrým spôsobom. Vytvoril nové náboženstvo, tzv. *Scientism/ Scientizmus* resp. vedu a výskum, vyškolil si v inštitúciách svojich nových poslov - vedcov, ktorí sa ohánali úžasnými formulkami a matematickými výpočtami - kabalou. Množstvo tzv. vedcov sa, či už tajne alebo aj verejne, zaoberalo s okultizmom, napr. aj *Sir Isaac Newton, Charles Darwin, George Lemaitre, Neil Degrasse Tyson* a ďalší (najvýznamnejší frontmani iluminátov, slobodomurárov a jezuitov). A celé klamstvo o stvorení Zeme ako aj o jej fungovaní stojí a padá na týchto „farároch“ nového náboženstva.

Neil Degrasse Tyson - slávny vedec/
astronóm vo vestičke s jezuitským logom

O *Isaacovi Newtonovi* ako o „otcovi fyziky“ je tiež známe, že bol okultistom a venoval sa hermetizmu a alchýmii. Považuje sa aj za „posledného čarodeja“.

Newton The Alchemist:

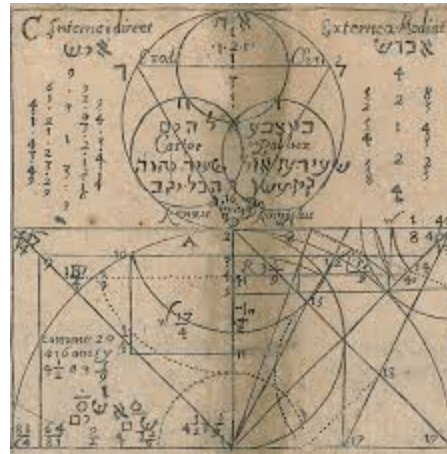

Much of what are known as Isaac Newton's occult studies can largely be attributed to his study of alchemy

Occult Studies

- In his book "Hypothesis of Light" of 1675, Newton posited the existence of the ether to transmit forces between particles.
- He later replaced the ether with occult forces based on Hermetic ideas of attraction and repulsion between particles.
- John Maynard Keynes, who acquired many of Newton's writings on alchemy, stated that "Newton was not the first of the age of reason: He was the last of the magicians."

V Biblii je písané, že Zem bola stvorená pred cca. 6000 rokmi. Podľa božieho slova je Zem teda veľmi mladá a bola stvorená za 6 dní.

Genesis 1 hovorí, že Zem bola vytvorená prvý deň stvorenia (Genesis 1: 1-5). Odtiaľ môžeme začať počítať vek Zeme.

Urobme hrubý výpočet, aby sme ukázali, ako to funguje. Vek Zeme sa dá odhadnúť tak, že sa vezme prvých päť dní stvorenia (od stvorenia Zeme po Adama), potom sa sleduje genealógia od Adama po Abraháma v Genesis 5 a 11, nato sa čas od Abraháma pripočíta k dnešnému dňu.

Adam bol stvorený 6. deň, takže pred ním bolo päť dní. Ak spočítame dáta od Adama po Abraháma, dostaneme asi 2 000 rokov, pričom použijeme mazorský hebrejský text z Genesis 5 a 11.3. Či už kresťanský alebo sekulárny, väčšina vedcov by súhlasila s tým, že Abrahám žil okolo 2 000 B. C. (Pred 4 000 rokmi).

Jednoduchý výpočet je teda:

$$\begin{aligned}
 & 5 \text{ dní} \\
 & + 2\,000 \text{ rokov} \\
 & + 4\,000 \text{ rokov} \\
 & = \text{cca. } 6\,000 \text{ rokov}
 \end{aligned}$$

V tomto okamihu je prvých päť dní zanedbateľných. Pomerne málo ľudí urobilo tento výpočet pomocou maceratického textu (na ktorom je väčšina anglických prekladov založená) a s dôrazom na biblické podrobnosti dospeli v rovnakom časovom rámci približne k veku 6 000 rokov. Medzi najobľúbenejšie a možno najlepšie patria nedávne diela *Dr. Floyd Jonesa* a oveľa staršia kniha arcibiskupa *Jamesa Usshera* (1581 - 1656).

Nemusíme sa spoliehať iba na biblický text. Opäť sa pozrime na rôzne najvyspelejšie civilizácie sveta, aké majú oni ponímanie o veku našej Zeme.

Vo svojej štúdii pod názvom *Young's Analytical Concordance of the Bible* uvádza **William Hales** akumuláciu dátumov stvorenia z mnohých kultúr a vo väčšine prípadov Hales hovorí, ktorá autorita daný dátum poskytla (pozri tabuľku nižšie).

Výskum historika *Billa Coopera* po veľkej povodni taktiež poskytuje zaujímavé dáta z niekoľkých starovekých kultúr. Prvým je výskum z Anglosaska, ktoré má 5200 ročnú históriu od stvorenia Krista. Cooperov výskum tiež naznačil, že *Nenniusove záznamy* o starej britskej histórii hovoria o 5 228 rokoch od stvorenia. Írska chronológia má dátum okolo 4 000 od stvorenia. Dokonca aj Mayovia mali dátum povodne 3113 pred n.l.

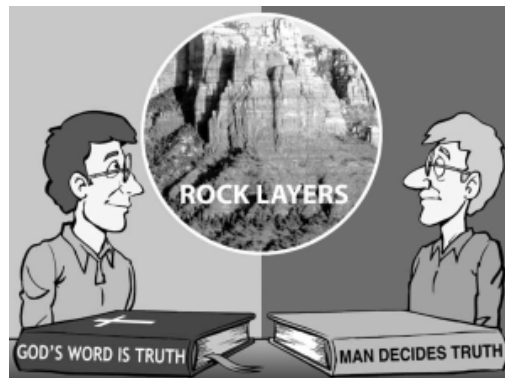
Toto dôkladné dielo mnohých historikov by sa nemalo ignorovať. Ich dáta a diskrepancia len niekoľko tisíc rokov sú dobrou referenciou pre biblický dátum cca. 6 000 rokov.

NÁROD	VEK ZEME	AUTORITA
Spain by Alfonso X	6984	Muller
Spain by Alfonso X	6484	Strauchius
India	6204	Gentil
India	6174	Arab records
Babylon	6158	Bailly
Chinese	6157	Bailly

Greece by Diogenes Laertius	6138	Playfair
Egypt	6081	Bailly
Persia	5507	Bailly
Israel/Judea by Josephus	5555	Playfair
Israel/Judea by Josephus	5481	Jackson
Israel/Judea by Josephus	5402	Hales
Israel/Judea by Josephus	4698	University history
India	5369	Megasthenes
Babylon (Talmud)	5344	Petrus Alliacens
Vatican (Catholic using the Septuagint)	5270	N/A
Samaria	4427	Scaliger
German, Holy Roman Empire by Johannes Kepler*	3993	Playfair
German, reformer by Martin Luther*	3961	N/A
Israel/Judea by computation	3760	Strauchius
Israel/Judea by Rabbi Lipman*	3616	University history

Tabuľka Williama Halesa z roku 1809

Podľa nášho pôvodného Slovanského kalendára bol svet stvorený len pred 7518 rokmi.

Približný 6000 ročný vek Zeme bol napadnutý opäť len nedávno, a to začiatkom konca 18. storočia. Títo oponenti biblickej chronológie boli slobodomurári, ateisti a satanisti. Medzi troch zástancov tzv. „Starej Zeme“ patrila *Comte de Buffon*, ktorý si vymyslel, že Zem má najmenej 75 000 rokov. *Pièrre LaPlace* si predstavoval neurčitú, ale veľmi dlhú históriu. A *Jean Lamarck* tiež zastával dlhé vekové obdobie existencie Zeme.

Myšlienka *miliónov rokov* sa však v geológii skutočne uchytila až keď muži ako *Abraham Werner*, *James Hutton*, *William Smith*, *Georges Cuvier* a *Charles Lyell* používali svoje interpretácie geológie ako štandard, a nie Bibliu. *Werner* odhadoval vek Zeme na približne milión rokov. *Smith* a *Cuvier* sa domnievali, že na vytvorenie skalných vrstiev sú potrebné nespočetne dlhé vekové obdobia. *Hutton* tvrdil, že nevidí žiaden geologický dôkaz počiatku Zeme a na základe *Huttonovho* myslenia *Lyell* taktiež obhajoval tézu „miliónov rokov“.

James Hutton povedal:

„Históriu našej planéty musíme vedieť vysvetliť tým, čo sa teraz deje. Nesmú sa využívať žiadne úkazy, ktoré nie sú pre zemeguľu prirodzené, nie je možné prijať žiadne vysvetlenia okrem tých, o ktorých vieme zásadu.“

Toto stanovisko sa nazýva *naturalistický uniformitarianizmus* a vylučuje všetky veľké katastrofy, ako je *Noemova* povodeň. Hoci niektorí, ako napríklad *Cuvier* a *Smith*, verili v katastrofy a kataklizmy oddelené dlhými časovými úsekmi, uniformitariansky koncept sa stal vládnuťou dogmou v geológii.

Keď uvažujeme biblicky, je zrejmé, že veľká povodeň (*The Great Flood*) v Biblii - *Genesis 6–8* - by rozdrvila koncepciu „miliónov rokov“, pretože táto povodeň by vysvetlila existenciu obrovského množstva fosílnych vrstiev. Väčšina kresťanov si

neuveďomuje, že povodeň svetového rozsahu by mohla vytrhnúť mnohé z pôvodných vrstiev zeme a premiestniť ich, čím by sa zničil predchádzajúci krehký obsah. Aj tak by sa zlikvidovali akékoľvek dôkazy o údajných miliónoch rokov. Horninové vrstvy teda môžu teoreticky predstavovať dôkazy buď miliónoch rokov, alebo veľkej povodne, ale nie oboje.

Je smutné, že okolo roku 1840 väčšina cirkvi akceptovala dogmatické názory svetských geológov a odmietla veľkú povodeň s biblickým vekom Zeme.

Po Lyellovi v roku 1899 Lord Kelvin (William Thomson) vypočítal absurdný vek Zeme na základe rýchlosti ochladzovania roztavenej gule na maximum asi 20 - 40 miliónoch rokov (toto bolo revidované z jeho predchádzajúceho výpočtu 100 miliónoch rokov v roku 1862). S vývojom rádiometrického datovania na začiatku 20. storočia sa vek Zeme čoraz viac nafukoval. V roku 1913 kniha Arthura Holmesa *Vek Zeme* nám poskytla neuveriteľné číslo - 1,6 miliardy rokov. Odvtedy sa predpokladaný vek Zeme zväčšil na súčasný odhad cca. 4,5 miliardy rokov (a cca. 14 miliárd rokov v prípade celého vesmíru).

31. Veľká Povodeň

Väčšina ľudí v dnešnej dobe považuje Bibliu za akúsi rozprávkovú knihu plnú fikcie a nezmyslov. Považujeme ju za zastaralú a neautentickú. Avšak, ak ju začneme skúmať, a začneme skúmať aj iné civilizácie a ich najstaršiu literatúru,

nachádzame paralely nielen o veku a vzhľade Zeme, ale ďalším spoločným menovateľom je aj záznam o veľkej povodni, ktorá takmer vyhubila všetok život na Zemi.

V Biblii sa dočítame o príbehu *Noemovej Archy*, kde sa Boh zlostí na všetko ľudstvo, lebo prepadlo hriechu, a tak dal celý svet zatopiť. Všetci mali zahynúť, len Noe/Noem/Noah sa mu páčil, lebo poslúchal svojho Boha a Jeho prikázania, a tak ho včas varoval, dal mu inštrukcie na stavbu obrovskej lode, do ktorej sa mal zmestiť on so svojou rodinou ako aj jeden pár všetkých zvierat na zemi. Po povodni mali Noe, jeho rodina a všetky zvieratá z Archy za úlohu znovu osídliť Zem. Hneď ako Noe loď dostaval, začalo liať, nebo sa otvorilo, všetky komory veľkej hĺbočiny (the Great Deep) sa odomkli a dážď padal štyridsať dní a štyridsať nocí, kým najvyššie hory neboli pokryté vodou, a všetok pozemský život zahynul okrem Noeho a tých, ktorí boli s ním v arche.

Po 150 dňoch si Boh spomenul na Noeho a vody ustúpili. Archa zastala pravdepodobne na hore Ararat (sopka na dnešnej Turecko- Arménskej hranici). 27. dňa druhého mesiaca Noeho šesťsto a prvého roku bola zem suchá. Potom Noe postavil oltár a dal obetu, Boh uzavrel s Noemom zmluvu, že človek bude môcť jesť každú živú vec, len nie svoju krv. A tak sa Boh zaprisahal, že už nikdy nezničí všetok život povodňou.

Údajná Noemová archa na hore Ararat

V *Mezopotámskom Epose o Gilgameshovi* sa najvyšší boh Enlil rozhodol zničiť svet záplavou, pretože ľudia boli príliš hluční. Boh Ea, ktorý stvoril človeka z hlíny a božskej krvi, tajne varoval včas hrdinu Utnapishtim pred blížiacou sa povodňou a dal mu podrobné pokyny na stavbu lode, aby život mohol pokračovať.

Tretia *Akádska* hlinená doska s názvom *Atrahasis* hovorí, ako boh Enki varuje hrdinu Atrahasis („extrémne múdry“) zo Šuruppaku (mesto v dnešnom Iráku), keď hovorí cez stenu z trstiny (naznačujúcu orákulu), aby rozobral svoj dom a postavil loď, aby unikol povodni plánovanej bohom Enlilom na zničenie ľudstva. Loď má mať strechu „ako Apsu“ (podzemnú sladkovodnú oblasť, ktorej predsedá boh Enki), hornú a dolnú palubu, a musí byť utesnená bitúmenom - asfaltom. Atrahasis nastupuje na loď so svojou rodinou a so zvieratami, a uzatvára dvere. Začína sa búrka a povodeň.

Hinduistická mytológia obsahuje texty ako **Satapatha Brahmana** (datované okolo 6. storočia pred Kristom) a *Purány* - príbeh veľkej povodne *Pralaya*, v ktorej Matsáš - Avatar Višnu - varuje prvého muža, Manu, o blížiacej sa povodni, a tiež mu radí, aby postavil obrovskú loď.

V *zoroastrijskom Mazdaizme* sa Ahriman pokúša zničiť svet suchom, ktoré Mithra ukončí strelením šípu do skaly, z ktorej pramení povodeň; iba jeden muž prežije so svojim dobytkom v arche.

V Platónovom *Timaeuse* napísanom cca. 360 pred n.l. popisuje Timaeus povodňový mýtus podobný predchádzajúcim verziám. Bronzová rasa ľudí v ňom hnevá

najvyššieho boha Dia neustálym bojovaním. Zeus sa rozhodne potrestať ľudstvo povodňou. Titan Prometheus, ktorý stvoril ľudí z hlíny, hovorí Deucalionovi o tajnom pláne a radí mu, aby postavil archu, aby sa zachránil. Po deviatich nociach a dňoch začne voda ustupovať a archa dopadá na horu.

Aj v strednej Amerike nachádzame mýty o veľkých povodňách, ktoré takmer vyhladili celý život na Zemi. Jedna legenda bola zdokumentovaná medzi indiánmi *Tlapanco* a *Huastecmi*, kde jeden muž a jeho pes sa ako jediní zachránili pred potopou. Muž následne zistil, že pes má tvar ženy počas dňa, keď je preč. Muž a táto žena potom znovu osídlia Zem.

V *Mayskej mytológii* vyjadrenej v *Popol Vuh* sa bohovia stvoritelia pokúsili vytvoriť bytosti, ktoré by ich uctievali dostatočným spôsobom. Tri predchádzajúce výtvyry boli zničené. Tretia rasa ľudí vyrezaná z dreva bola zničená povodňami, napadnutá divými zvieratami a rozdrvená náradím. Mayské povodňové mýty, ktoré zaznamenal Diego de Landa v diele *Chilam Balam z Chumayel*, vravia o tom, že jediní, ktorí prežili povodeň, boli štyri božstvá - tzv. Bacab, ktorí zaujali svoje miesto ako stúpenici štyroch rohov oblohy.

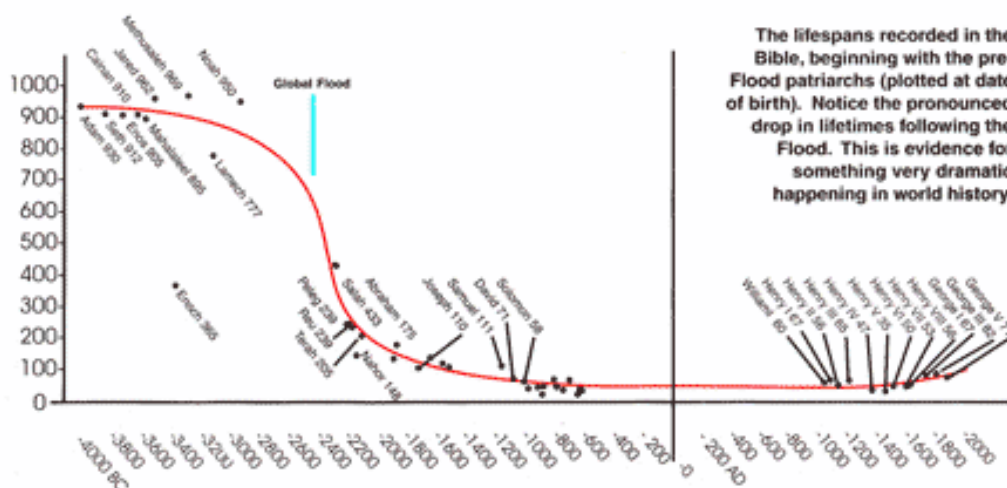
V mezoamerickom mýte je veľa príčin vzniku povodní: buď bol svet jednoducho príliš starý a bolo potrebné ho obnoviť; ľudia zanedbávali svoju povinnosť klaňať sa Bohu; alebo boli potrestaní za priestupok (napr. kanibalizmus). V mezoamerickom mýte bola povodeň len jednou z niekoľkých možností deštrukcie stvorenia - jednou z troch alebo štyroch kataklyzmických udalostí, hoci existujú dôkazy, že Aztékovia považovali túto povodeň za štvrtú.

V mnohých mezoamerických povodňových mýtoch zaznamenaných najmä medzi *Nahua* (aztéckí indiáni), ľudia hovoria, že povodne nik neprežil, a stvorenie muselo začať od nuly, zatiaľ čo iné legendy hovoria o tom, že súčasní ľudia pochádzajú z malého počtu pozostalých.

32. Dlhovekosť

Otvára sa nam ďalšia záhada - dlhovekosť ľudí. Podľa Biblie mal napríklad Noe cez 600 rokov, keď udrela povodeň a dožil sa až 950 rokov. Nachádzame indície pred povodňou, pred posledným kataklyzmom, o ľuďoch žijúcich niekoľkonásobne dlhšie než bežní ľudia dnes. Matuzalem sa dožil 900 rokov, prvý človek Adam sa dožil pekného veku 930 rokov. Z akéhosi záhadného dôvodu sa Izák dožil „iba“ 180 rokov, Mojžiš 120 a kráľ Dávid „len“ 71 rokov. Zdá sa, že Boh pravdepodobne po potope zmenil naše DNA a skrátil nám životy o 90 percent!

Boh udelil kliatbu na všetko stvorenie zaznamenané v kapitole 3 Genesis. Čiže podľa Biblie vieme, že pred veľkou povodňou ľudia žili niekoľko sto rokov, a po povodni sa nám ľudský život drasticky skrátil.

1	Adam	930	Genesis 5:4
2	Seth	912	Genesis 5:8
3	Enosh	905	Genesis 5:11
4	Cainan	910	Genesis 5:14
5	Mahalalel	895	Genesis 5:17
6	Jared	962	Genesis 5:20

7	Enoch	365 (translated)	Genesis 5:23
8	Methuselah	969	Genesis 5:27
9	Lamech	777	Genesis 5:31
10	Noah	950	Genesis 9:29

Tabuľka o dosiahnutom veku Biblických postáv
Graf o poklese životnej dĺžky Biblických postáv pred a po povodni

Vo *Falun Gong* (východnej filozofii obsahujúca cvičenia na dlhovekosť) od Li Hongzhi sa uvádza: „Osoba v Japonsku menom Mitsu Taira mala 242 rokov. Počas dynastie Tang v našej krajine bol mních menom Hui Zhao, ktorý žil do veku 290 rokov. Podľa okresných novín Yong Tai v provincii Fujian sa narodil Chen Jun v prvom roku života Zhong He (881 n.l.) za vlády cisára Xi Zonga počas dynastie Tang. Zomrel v čase Tai Ding v dynastii Yuan (1324 n.l.) potom, čo žil 443 rokov.“

Trailanga Svámí údajne žil v oblasti Kaš od roku 1737; podľa lokálneho časopisu Prabuddha Bharata sa narodil okolo roku 1607 a vo veku 279 - 280 rokov zomrel (v roku 1887).

Sadhaka Lokenath Brahmachari údajne žil od roku 1730 do roku 1890 (vek 159 - 160).

Šivapuri Baba, tiež známy ako Svámí Govindanath Bharati, bol hinduistickým svätcom, ktorý údajne žil v rokoch 1826 až 1963, čiže v čase jeho smrti údajne mal vek 136 - 137 rokov. S kráľovnou Victoriou mal 18 audiencií.

V Číne údajne žil Fu Xi, ktorý sa mal dožiť 197 rokov.

Lucian písal o 'Serese' (Číňanoch) a tvrdil, že žijú viac ako 300 rokov.

Zuo Ci, ktorý žil počas obdobia troch kráľovstiev, údajne žil 300 rokov.

Podľa čínskej legendy sa predpokladá, že Peng Zu žil viac ako 800 rokov počas dynastie Yin (16. až 11. storočie p. n. l).

V Perzskej ríši kráľovia niekoľkých šahov (kráľov) v Shahname, eposovej básni spisovateľa Ferdowsi, sa dožili ďaleko viac ako len jedno storočie:

Zahhak - 1 000 rokov

Jamshid - 700 rokov

Fereydun - 500 rokov

Askani - 200 rokov

Kay Kāvus - 150 rokov

V rímskych časoch *Pliny* písal o záznamoch dlhovekosti zo sčítania ľudu uskutočneného v roku 74 n.l. Za Vespasiana v jednom talianskom regióne mnoho ľudí údajne žilo okolo 100 rokov; štyria sa dožili veku 130 rokov, iní do veku 140 rokov. Staroveký grécky autor Lucian vytvoril dielo o makrobiotickej strave venované dlhovekosti.

Podľa Luciana, Tiresias, nevidiaci Orakel z Theby, bola nažive viac ako 600 rokov a Nestor žil viac ako 300 rokov.

Podľa jednej legendy žil Epimenides na Kréte v 7.- 6. storočí p.n.l. takmer 300 rokov.

V Sumerskej ríši mali kráľi žiť až neuveriteľných niekoľko tisíc rokov!

V jedinej z kráľových hlinených tabliet z tohto zoznamu boli zaznamenaní traja kráľi (Alalngar, Kidunnu a En-men-dur-an), ktorí spolu vládli 72 000 rokov. 43 200 rokov mal panovať En-men-lu-an a 36 000 rokov mali trvať jednotlivé vlády Alalngara a Dumuzida.

V budhistickom texte *Tirthankarasom* (Jain Budhizmus) sa popisujú extrémne dlhé životy, napríklad Neminatha žil pred svojím nanebovstúpením viac ako 10 000 rokov, Naminatha pred jeho vzostupom žil viac ako 20 000 rokov, a Munisuvrata údajne žil viac ako 30 000 rokov. Po svojej smrti sa hovorilo, že Māllīnātha žil viac ako 56 000 rokov pred svojím nanebovstúpením, Aranatha mal žiť viac ako 84 000 rokov, a o Kunthunathe sa hovorilo, že žil viac ako 200 000 rokov pred jeho nanebovstúpením. Shantinatha mal žiť dokonca viac ako 800 000 rokov pred jeho vzostupom do nebies.

Táto kapitola mala slúžiť nato, aby sme konečne prestali brať Bibliu ako akúsi fiktívnu rozprávkovú knihu, lebo tie na prvý pohľad neuveriteľné čísla vekov biblických postáv veľa ľudí odradí a navždy zanevrú nad bližším štúdiom tejto knihy. Videli sme, že po celom svete sa vyskytujú svedectvá o dlhovekosti, tak prečo by sme mali zatratiť celú našu históriu len preto, že to neseďí s „moderným“, svetským pohľadom?

33. Giganti

Ešte sa v Biblii stretieme s ďalšiou zaujímavou témou, a to sú obri. Pred Veľkou potopou nielenže žili ľudia nesmierne dlho, ale dosahovali aj mimoriadne veľké rozmery.

Aj toto je vysoko kontroverzná téma, ktorou moderná veda pochovala staré ponímanie sveta a najmä Starý Zákon. Vatikán dokonca odňal z Biblickej zbierky kníh knihu Henochovu (Enoch) a ďalšie (dokopy 14 kníh - tzv. *Apokryfy* v roku 325 n.l.), lebo boli príliš extrémne, príliš fantastické, a písalo sa v nich aj o gigantoch, drakoch a o skutočnom tvare Zeme.

1. Kniha Henochova - Kapitola 6

1. A stalo se, když v oněch dnech přibývalo lidských dětí, že se jim rodily krásné, půvabné dcery.
2. Když je andělé, synové nebes, spatřili, zatoužili po nich a řekli si: "Pojďme si vybrat ženy mezi lidskými dětmi a plodíme jim potomstvo." 3. A Semjaza, který stál v čele, řekl: "Bojím se, že se k tomu snad ani neodhodláte, vždyť sám bych pak pykal za tento velký hřích."
4. Nato mu všichni pravili: "My všichni složme přísahu a zavažme se vzájemným zaklínáním, že od svého úmyslu neustoupíme a že jej určitě provedeme. "
5. Potom všichni společně přísahali a vzájemným zaklínáním se zavázali záměr uskutečnit.
6. Celkem dvě stě jich pak sestoupilo ana Arias, jež tvoří vrchol Chermónua, jak se zapřísáhli a zavázali vzájemným zaklínáním.

7. A toto jsou jména jejich vůdců: Semjaza, který jim stál včele, Araki, Berameel, Kokebiel, Tamiel, Ramiel, Daniel, Ezekeel, Berakeel, Asael, Betareel, Ananel, Zekiel, Semsapeel, Setereel, Tureel, Jomjal, Arazjal. Toto jsou jejich desátníci.

Kapitola 7

1. A byli s nimi všichni ostatní a brali si ženy; každý si pro sebe vybral jednu a začali k nim vcházet a spát s nimi. Učili je kouzlům a čárům a obeznámili je s řezáním kořenů a roubováním stromů.
2. ***A ony počaly a porodily velké obry, jejichž výška byla tři tisíce loktů (3429 metrov !!!).***
3. Tito pak snědli všechnen majetek lidí, až je lidé nebyli schopni uživit.
4. Tak se obři obrátili proti lidem, aby je zhlтали.
5. A počali páchat zlo proti ptákům a zvířatům, plazům a rybám a pojídat vzájemně své maso a pít z něho krev.
6. Tu země pachatele zla obvinila.

V Starom Zákone - *Knihá Samuelova* - nájdeme príbeh o **Dávidovi a Goliášovi**, kde je zachytený boj medzi normálnym, až chudým a slabým, ale pobožným Dávidom a obrom Goliášom, ktorý mal mať podľa maskyrického textu 9 stôp a 9 palcov (2,97 metrov). Dvakrát denne počas 40 dní, ráno a večer, Goliáš, šampión Filištíncov, vychádza medzi líniami a vyzýva Izraelitov vyslať svojho šampióna, aby sa rozhodlo o výsledku v jedinom boji. Dávid, ktorý prinesie jedlo pre svojich starších bratov na bojisku, počuje, že Goliáš vzdoroval Božím armádam a odmenám Saula tomu, ktorý ho porazí, a prijíma výzvu. Saul nechotne súhlasí a ponúka mu aspoň brnenie, ktoré David ale odmietne, pričom si vezme iba jeho palicu, prak a päť kameňov.

Dávid a Goliáš sa navzájom konfrontujú, Goliáš vo svojej veľkosti so svojím brnením a oštepom, Dávid so svojím prakom. Dávid hovorí: „dnes vás Pán vydá do mojej ruky a ja vás zabijem, a dnes dám mŕtve telo vojsku Filištíncov, vtákom vo vzduchu a divokým šelmám zeme, aby celá zem vedela, že v Izraeli je Boh a že celé toto zhromaždenie môže vidieť, že Boha sa neuchránite mečom a kopijou, lebo bitka je Božia a dá vás do našej ruky.”

Dávid hodí kameň z praku a udrie Goliáša do stredu jeho čela, Goliáš padá na svoju tvár k zemi a Dávid mu odreže hlavu. Filištínci utekajú a Izraeliti ich

prenasledujú „až po Gát a brány Ekronu“. Dávid postaví brnenie Goliáša do svojho stanu a vezme hlavu ako trofej do Jeruzalema.

Genesis hovorí o rase gigantov *Nephilim* pred a po Noemovej povodni. Podľa Genesis 7:23 boli *Nephilim* zničení pri povodni, ale *Nephilim* sú aj spomenutí po povodni: Anakiti, Emiti, Amoriti, Rephaiti.

Biblická kniha *Numeri* (Čísla) obsahuje správu od špiónov, ktorých Mojžiš poslal do Kanaánu: „Nemôžeme na týchto ľuďov zaútočiť; sú silnejší ako my. (...) Všetci ľudia, ktorých sme videli, sú veľkých rozmerov. Videli sme tam *Nephilim* (potomkovia Anakim pochádzajú z rasy *Nephilim*). Vyzerali sme ako kobyľky v našich očiach a vyzerali sme rovnako v ich očiach.“

Hayk bol známy ako zakladateľ Arménskeho štátu. *Hayk* bol súčasťou rasy gigantov, ktorí pomáhali stavať babylonskú vežu. Staroveký historik Movses Khorenatsi napísal: „*Hayk* bol pekný a úprimný, s kučeravými vlasmi, iskrivými očami a silnými rukami. Medzi obrami bol najodvážnejší a najslávnejší, oponent všetkých, ktorí zdvihli ruku, aby sa stali absolútnym vládcom nad gigantmi a hrdinami.“

Hora Nemrut (*Nimrod*) je známa tým, že dostala meno podľa arménskej tradície, v ktorej bol *Nimrod* zabitý šípm, ktorý zabil *Hayka* počas masívneho boja medzi dvoma súperiacimi armádami gigantov na juhovýchode od jazera Van.

Podľa baltskej mytológie je oblasť Curonia pomenovaná podľa ženského obra Neringa („neria, nerge, neringia" znamená Zem, ktorá pláva na vode). Táto postava sa objavuje aj v iných mýtoch (v niektorých z nich je zobrazená ako mladá silná žena, podobná ženskej verzii gréckeho Heraklesa). „Neringa" je dodnes názov mesta na tomto mieste.

Obri sú drsné, ale v zásade spravodlivé postavy impozantnej sily, ktoré obývali aj kopce Baskicka (severovýchod Španielska). Obri sú pre baskických ľudí divosi, ktorí sa zdráhajú obrátiť na kresťanstvo, rozhodli sa žiť v lese a tak si zachovať starý životný štýl a ich zvyky. Ževraj skrývajú tajomstvo starodávnych technológií a múdrosti neznáme kresťanom, zatiaľ čo ich najvýraznejšou črtou je ich sila. V mnohých legendách po celom Baskicku sú obri zodpovední za vytváranie mnohých kamenných útvarov, kopcov a starodávnych megalitických štruktúr (dolmény).

V Baskicku sa dokonca objavila legenda o *Tartalo*, o jednookom gigantovi podobnému gréckemu kyklopovi.

V Bulharskej mytológii obývali obri *Ispolini* našu Zem pred dnešnými ľuďmi. Žili v horách, krmili sa surovým mäsom a často bojovali proti drakom. Ispolini sa báli černíc, ktoré predstavovali nebezpečenstvo zakopnutia a uhynutia, a preto tejto rastline ponúkali obeť.

V gréckej mytológii boli *Gigantes* podľa básnika Hesioda deťmi Uránu a Gaia, kde na ich niektorých zobrazeniach mali hadovité nohy. Boli zapletení do konfliktu s olympijskými bohmi nazývanými *Gigantomaches*, keď ich Gaia nechala zaútočiť na horu Olymp. Táto bitka bola nakoniec vyriešená, keď sa hrdina Herakles rozhodol pomôcť olympionikom. Gréci verili, že niektorí z gigantov, ako Enceladus, ležali pochovaní od tej doby pod zemou a že ich mučivé chvenia viedli k zemetraseniam a sopečným výbuchom.

Herodotus opisuje, ako Sparťania odhalili v Tegeji telo Orestes, ktoré bolo dlhé sedem lakťov (asi 10 metrov). Vo svojej knihe *Porovnanie Romulusa s Theseusom* Plutarch popisuje, ako Aténčania odkryli telo Theseusa, ktoré bolo viac ako obyčajnej veľkosti. Kľby kolien Ajaxu boli presne také, aké boli pre chlapcov diskusy na pentatlón, napísal Pausanias. Chlapci mali diskus o priemere asi dvanásť centimetrov, zatiaľ čo normálna dospelá veľkosť pately má byť okolo päť centimetrov, čo naznačuje, že Ajax mohol byť vysoký okolo 14 stôp (4,3 metra).

Hecatoncheires sú obri, ktorí majú 100 zbraní a 50 hláv, boli tiež deťmi Gaie a Uránu.

Medzi ďalšie známe obrie rasy v gréckej mytológii patria *Gegeíni*, severní *Hyperborejci* a kanibalistickí *Laestrygoniáni*.

V hinduizme sa giganti nazývajú *Daityas*. Daityovia boli deti Diti a mudrca Kashyapa, ktorí bojovali proti bohom alebo Dévám, pretože žiarlili na svojich nevlastných bratov. Pretože Daityas bol rod bažiaci po moci, niekedy sa spojil s inými rasami podobnej ideológie, konkrétne s Danavasmi a Asurasmi. Spolu sa nazývajú *Rakshasas* (všeobecný výraz pre démona v hinduistickej mytológii). Hlavným protivníkom hinduistického eposu **Ramayana**, Ravana, bol Brahmin zo

strany jeho otca a Daitya zo strany svojej matky. Jeho mladší brat Kumbhakarna bol údajne vysoký ako hora a mal celkom miernu povahu.

Podľa Jainizmu bol čas, keď obri chodili po tejto Zemi. Postupom času sa výška obyvateľov Zeme znižovala, a skracovala sa ich dĺžka života.

Podľa ústnej histórie *Paiute* v mytológii severoamerických indiánov sú Si-Te-Cah alebo Sai'i legendárnym kmeňom červenovlasých kanibalistických gigantov, ktorých pozostatky údajne našli v roku 1911 v Nevadskej jaskyni Lovelock. Príbeh stvorenia Paiute ďalej hovorí o krásnych gigantoch, ktorí kedysi žili medzi pohorím Sierra Nevada a Rocky Mountains. Potom, čo zrodili znetvorené dieťa, obri s dieťaťom zaobchádzali tak zle, že Veľký Duch krajinu rozžhaval a spustošil, a umožnil nepriateľom ich dobyť. Prežili iba dvaja obri: Paiute a jeho manželka, ktorých koža zhnedla po dlhom živote v horúcej púšti.

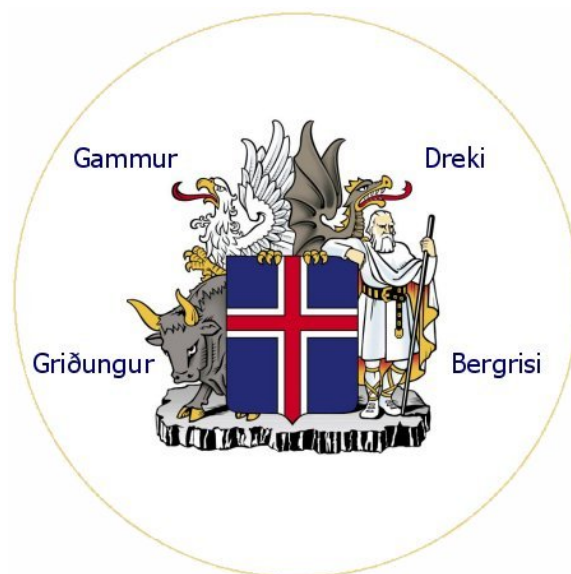
Aztéci hovoria o tzv. *Quinametzin*, o rase obrovských mužov vytvorenej v jednej z predchádzajúcich slnečných období. Je im pripisovaná výstavba Teotihuacanu.

V nórskej mytológii existujú tzv. *Jotun* (Jötnar v starej Nórcine) ako protiklad k bohom. Aj keď sa často nazývajú obri, väčšina z nich mala byť normálnej veľkosti. Niektorí z nich sú zobrazení nadrozmerne, ako napríklad obri mrazu (hrímpursar), obri ohňa (eldjötnar) a horskí obri (bergrisar).

Väčšina príšer v nórskej mytológii (napr. Fenrisulfr) bola gigantických rozmerov, v konečnom boji *Ragnarök* obri zaútočia na Asgard a budú s nim bojovať, až kým sa svet nezničí. Aj samotní bohovia mali manželstvá s obrami. Ďalší obri sa nazývali Ægir, Loki, Mímir a Skaði. Hlavný Boh Odin bol najstarším synom Veľkého Ymiru.

V Nórskej mytológii sa tiež hovorí, že celý svet ľudí bol stvorený z tela Ymiru, giganta kozmických rozmerov, ktorého meno niektorí považujú za podobné menu Yama indo-iránskej mytológie.

Stará islandská legenda hovorí, že dvaja noční obri, muž a žena, prechádzali fjordom neďaleko ostrova Drangey so svojou kravou, keď ich prekvapili žiarivé lúče svitanie. V dôsledku vystavenia dennému svetlu sa všetci traja premenili na kameň. Drangey predstavuje kravu a Kerling (ženský obor) je kúsok od nej. Karl (mužský obor) bol na severe ostrova, ale ten už dávno odtiaľ zmizol.

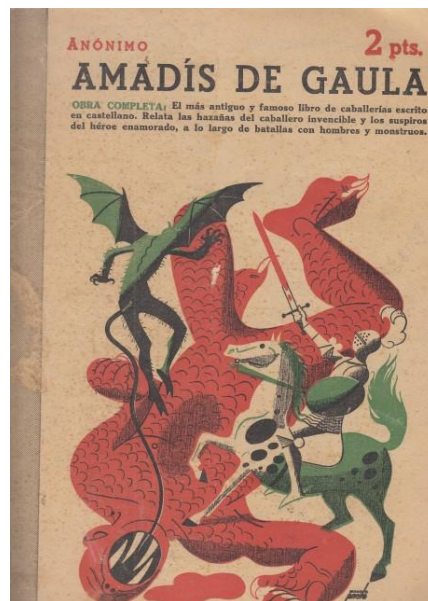
Obor Bergrisi - národný ochranca juhozápadného Islandu - sa objavuje na národnom erbe

Vo folklóre z celej Európy sa predpokladá, že giganti vybudovali zvyšky predchádzajúcich civilizácií. *Saxo Grammaticus*, Dánsky historik, teológ a autor napríklad tvrdil, že obri museli existovať, pretože nič iné nevysvetľovalo veľké múry (walls - valy), kamenné pamiatky a sochy, o ktorých vieme, že sú pozostatkami rímskych stavieb. Podobne aj staroanglická báseň *Námorník* hovorí o vysokých kamenných múroch, ktoré boli dielom gigantov. Obrom pripisovali aj stavby prírodné, ako sú mohutné čadičové stĺpy veľkej hrádze na pobreží Severného Írska. Existencia obrov poskytla jednoduché vysvetlenie takýchto artefaktov.

V stredovekom Španielskom románe *Amadís de Gaula*, sa objavuje postava obra Endriago v bitke s hlavným hrdinom.

V známom Cervantesovom románe Don Quijote titulná postava zaútočí na veterný mlyn vo viere, že je to obor.

Príbehy o bojoch s gigantami boli spoločným menovateľom folklóru vo Walese, Škótsku a Írsku. Keltskí obri tiež figurujú v bretónskych a arturiánskych románoch ako odraz severskej mytológie, až sa rozšírili do hrdinských príbehov *Torquata Tassa*, *Ludovica Ariosta* a ich nasledovníka *Edmunda Spensera*. V malej škótskej dedine *Kinloch Rannoch* sa miestny mýtus týka miestneho kopca, ktorý sa podobá hlave, pleciam a trupu človeka, a preto sa nazýva „spiaci obor“. Zdá sa, že gigant sa prebudí iba vtedy, ak sa pri kopci hrá na určitý hudobný nástroj.

Mnoho gigantov anglického folklóru vynikalo svojou hlúposťou. Obor, ktorý sa hádal s primátorom mesta Shrewsbury, išiel zničiť mesto zemou; avšak sa stretol s obuvníkom, ktorý mal v ruke plný sáčok topánok na opravu, a tak obuvník presvedčil obra, že obnosil všetky topánky, kým zo Shrewsbury prišiel späť do mesta Wellington, a tak sa obor vykašľal na to mesto, veď bolo príliš ďaleko. Plán fungoval, obor pustil zeminu z ruky, a tak vznikol kopec *Wrekin* - taký bol názov obra.

Ďalšie anglické príbehy hovorili o tom, ako obri hádzali kamene na seba. Vysvetľuje sa tak existencia mnohých veľkých kameňov - monolitov / megalitov v krajine.

Obri figurujú vo veľkom množstve rozprávok a folklórnych príbehov, ako napríklad *Nix Naught Nothing*, *Robin Hood* a *Princ Aragonu*, *Young Ronald* a *Paul Bunyan*.

Ogri a trollovia sú humanoidné stvorenia, niekedy gigantického charakteru, ktoré sa vyskytujú v rôznych druhoch európskeho folklóru. Príkladom slovanského folklórneho giganta je *Rübezahl*, láskavý gigant z wendishského folklóru, ktorý žil v Krkonošiach (dnes na česko-poľských hraniciach).

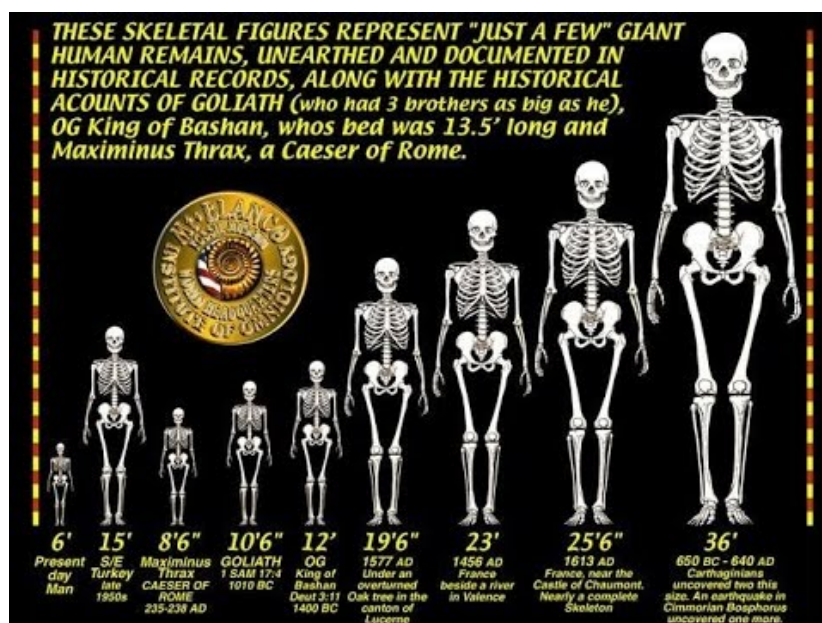
Vo fínskej mytologickej literatúre *Kalevala* nachádzame postavu Antero Vipunen, obra, ktorý ovládal mocné zaklínadlá z obdobia stvorenia. Epický hrdina Väinämöinen sa chcel od neho učiť, potreboval od neho tri čarovné slová. Obor Vipunen bol zahrabaný v zemi, a tak ho Väinämöinen kopijami bodol, aby sa obor zobudil a prezradil mu ich. Pichal ho do žalúdka, obor bolesť nevydržal a prezradil hlavnému hrdinovi stratené slová.

Fosílné Dôkazy Obrov

V priebehu storočí niektorí archeológovia hľadali fosílné dôkazy o rase gigantov.

Medzi nálezy patria:

Obri z *Castelnau*: Odhadovaná výška 11 metrov. Objavil ich antropológ Georges Vacher de Lapouge na cintoríne v dobe bronzovej v Castelnau-le-Lez vo Francúzsku v zime 1890.

V roku 1894 tlačové správy spomínali objav kostí ľudských gigantov objavených na prehistorickom cintoríne v Montpellier vo Francúzsku. Nálezy lebiek 28, 31 a 32 palcov po obvode boli hlásené spolu s ďalšími kosťami obrovských rozmerov, ktoré naznačovali, že patria do rasy mužov vo výške 10 (3,04 m) až 15 (4,57 m) stôp.

Naskytli sa aj pozostatky *Si-Te-Cah* alebo *Sai'i*, legendárneho kmeňa červenovlasých kanibalistických gigantov, ktoré v roku 1911 údajne našli baníci v Nevadskej jaskyni Lovelock.

Informácie o gigantoch teda nájdeme v nespočetnom množstve literatúry a artefaktov po celom svete - Aliaška (Akaguagankak), Izrael (Amoriti, Anakim, Gog, Magog, Zamzummim), India (Asury, Daitya), Belgicko (Druon Antigoon), Wales (Bendigeidfran, Bran, Branwen, Cewri), Java (Bhuta), Japonsko (Daidarabotchi), Mesopotamia (Humbaba), Turecko (Yalmavuz), Estónsko (Kalevipoeg, Suur Toll), etc.

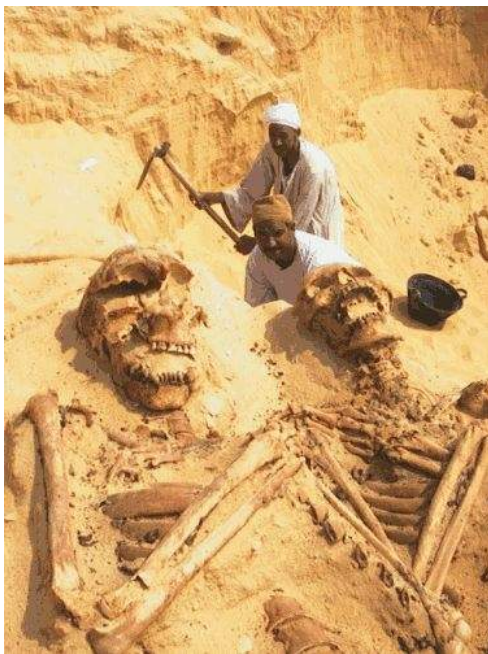
Aj na našom území sa v minulosti našli obrovské kosti, čo vytvorilo príbehy o mohutných ľuďoch. V slovenskom folklóre sa najviac preslávil obor *Lomidrevo*. Matka ho porodila vo veku deväťdesiat rokov a ďalších jedenásť ho ešte pridávala.

Pri Záskalí na Orave sa nachádza vŕba, do ktorej je vraj zakliatý obor, a preto sa k nej nik nepribližuje. Svojich obrov má vraj aj Zemianske podhradie. Lokalita bola archeologicky bohatá na rôzne železné predmety, a tak si ľudia hovorili príbehy o tom, že patrili kedysi dávno mocným obrom.

Aj slovenský národný vrch Kriváň má byť krivý kvôli súboju dvoch obrov.

Lomidrevo v zápase s trojhľavým drakom

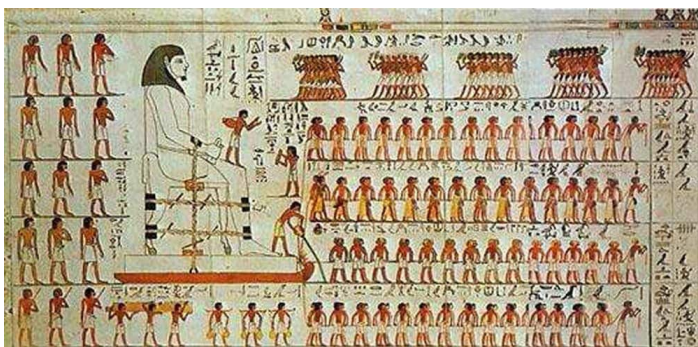

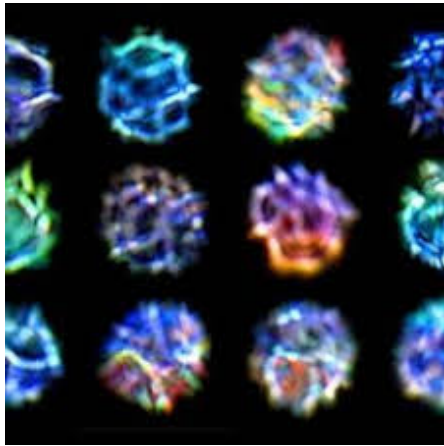
Ak skutočne giganti niekedy žili na tejto zemi, tak zákonite musia existovať aj ich kosti, a tých sa našlo množstvo. Samozrejme boli likvidované alebo sú v osobných zbierkach. Ich existencia je vysvetľovaná tak, že sa jedná o falzifikáty. Ale posúďte sami. A povedzte mi, kto iný mohol stavať alebo stvoriť takéto mohutné stavby a útvary.

Aj u nás nájdeme megality, v Holíči sa nachádza tzv. Slovenský Stonehenge. Odporúčam navštíviť.

34. Misie na Mesiac a na Mars

Nič z toho sa nikdy neudialo. Na Mesiac sa skrátka nedá pristáť, lebo sa jedná o plazmu, a teda Mesiac, podľa amerického vedca R. Fostera z roku 1965, nieje solídny objekt.

Mars a iné planéty sú takisto iného charakteru a skupenstva, najpravdepodobnejšie plazma.

Astronauti sú slobodomurári, herci a herečky, všetky výstupy ISS sú natáčané vo filmových štúdiach, na území v tajných amerických základniach a v bazénoch, aby sa nainscenoval stav beztiaže.

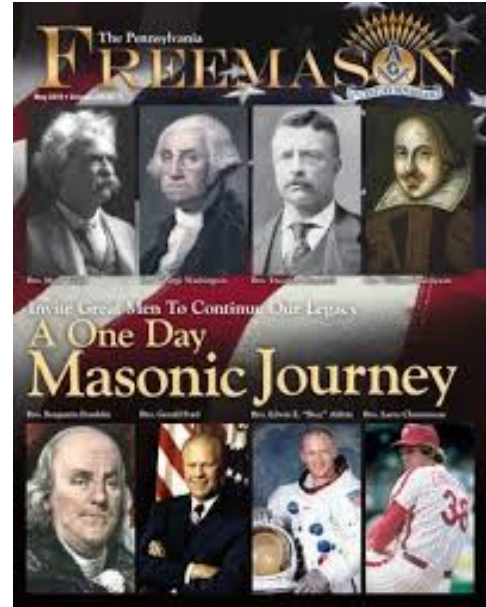
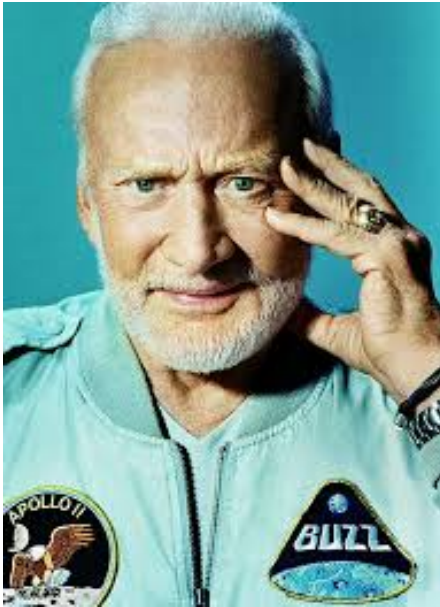
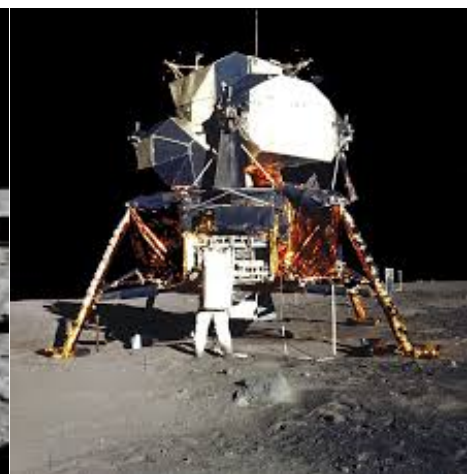

Fig. 5-16 · Aldrin with Luther A. Smith, the Sovereign Grand Commander, and the Masonic flag he took with him to the Moon (The New Age Magazine).

Na obrázkoch niesú vidno žiadne hviezdy, skôr to celé pripomína štúdiové reflektory. Ten lunárny model vyzerá, ako keby ani nedržal pokope na Zemi, je ofóliovaný, obandážovaný, polepený a pôsobí ako keby sa mal každú chvíľu rozsypať! Je nemožné, aby takáto maketa vydržala akýsi let. Aby nebolo málo, zinscenovali vtedajší prezident Richard Nixon s Neilom Armstrongom telefonát cez pevnú linku v živom vysielaní v televízii. Odporúčam si vyhľadať to video na Youtube.

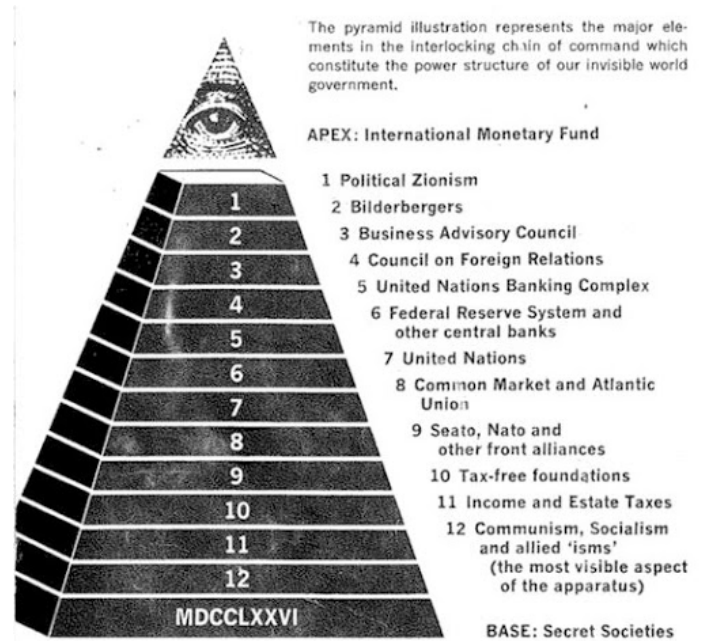
Stanley Kubrick bol Hollywoodským režisérom, a mal zinscenať a nafilmovať obe pristátia na Mesiac ako aj niekoľko Apollo misií. Do dnes sú tieto tvrdenia onálepkované ako konšpirácia. Avšak, Kubrick natočil aj film *Eyes Wide Shut*, kde odhaľoval tajné spolky a iluminátov, a po premiére jeho filmu bol záhadným spôsobom zavraždený. Zrejme prezradil v jeho filme priveľa. Taktiež odporúčam si film pozrieť.

Hollywood disponuje špeciálnymi efektami, aby vytvorili ilúziu nekonečného, rozpínajúceho sa vesmíru s nesmiernym počtom rôznych planét fantastických charakteristík a rozmerov. Cieľ je, vytvoriť dojem, že sme nepodstatní, že existujú aj iné obývané planéty s možno oveľa vyspelejším obyvateľstvom. Keď sa cítime dostatočne bezvýznamní, tak sa necháme ešte jednoduchšie manipulovať.

Elita/Vatikán plánuje simulovať inváziu z vesmíru, kde všetky štáty odovzdajú ešte viac suverenity ako doposiaľ (Project „Blue Beam“- Serge Monast) kvôli fiktívnemu korona vírusu.

Máme tak pijať jednu svetovládu - NWO/Nový svetový rád s jedným svetovým vládcom - antikristom, ktorý bude tróniť vo Vatikáne. Avšak nie na dlho, doba 42 mesiacov sa spomína v knihe Daniel (Biblia). Potom má prísť Ježiš Kristus po druhýkrát a zachrániť jeho vyvolených. Podľa proroctva zvyšok ľudstva zostane na Zemi a pocíti Boží hnev.

35. Hierarchia Moci

Keď budete mať nabadúce tendenciu si chcieť zanaďávať na vašich lídrov vo vláde, vedzte, že parlament ani prezident nieje ani zďaleka na vrchole moci, ale sú to rády a tajné spolky ako napr. Rímsky Klub, Maltézsky rád, Templársky rád, Opus Dei a ďalšie. Ilumináti a slobodomurárske lóže sú tiež veľmi mocné, majú až 33 stupňov a patrí k nim množstvo našich ústavných činiteľov.

Na samotnom vrchole spolkov je už spomínaný Jezuitský rád.

Pod nimi sú neziskové organizácie, mimovládne organizácie, Svetová banka kontrolovaná dodnes dynastiou Rothschild, Rada OSN (UN), EU, WHO (Svetová zdravotnícka organizácia veľmi aktívna počas aktuálnej falošnej pandémie), WTO (Svetová hospodárska organizácia), NATO a ďalšie. Jedná sa o dokonale organizovanú, prepletenu sieť tajných aj viditeľných spolkov, ktoré úzko a pod striktnou hierarchiou spolupracujú, majú jeden spoločný cieľ - totálne zotročenie ľudstva na základe digitalizácie, odstránenie hotovosti a zavedenie výlučne elektronickej platby cez mikročipy. Na základe falošnej pandémie pomocou vakcín chcú eliminovať vysoké percento ľudstva. Digitalizácia, vybudovanie 5G siete a silné elektromagnetické žiarenie, nás majú ďalej oslabiť a majú dopomôcť k nášmu dokonalému zotročeniu. „Vďaka“ digitalizácie bude prebytok „ľudských zdrojov“ a budú nás môcť zdecimovať ešte viac. Ich cieľ si dali vygravírovať do kameňa na

monumente v Georgii (USA) - tzv. Georgia Guidestones. Vôbec sa o tom netaja a môžete si to sami overiť a prečítať.

THE MESSAGE OF THE GEORGIA GUIDESTONES

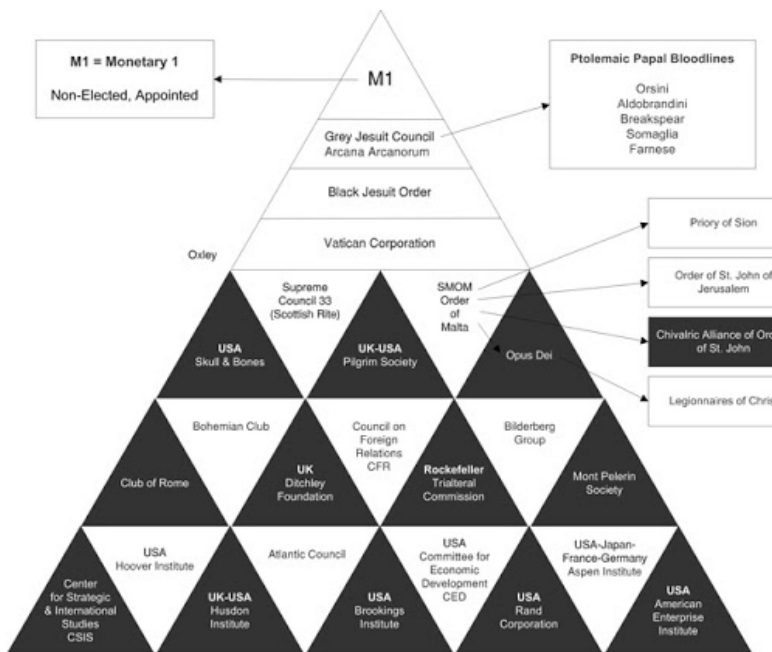
1. Maintain humanity under 500,000,000 in perpetual balance with nature.
2. Guide reproduction wisely - improving fitness and diversity.
3. Unite humanity with a living new language.
4. Rule passion - faith - tradition - and all things with tempered reason.
5. Protect people and nations with fair laws and just courts.
6. Let all nations rule internally resolving external disputes in a world court.
7. Avoid petty laws and useless officials.
8. Balance personal rights with social duties.
9. Prize truth - beauty - love - seeking harmony with the infinite.
10. Be not a cancer on the earth - Leave room for nature - Leave room for nature.

Luciferiánsky monument Nového Svetového Rádu (New World Order), ktorý chcú dosiahnuť pretlačení *Agendy 2030* alebo *Agendy 21*, hovorí o desiatich bodoch:

1. Udržať ľudstvo v počte 500.000.000 v harmónii s prírodou (zabiť 6.500.000.000 ľudí)
2. Kontrolovať reprodukciu, zvýšiť kondíciu a rôznorodosť (potraty a diverzita)
3. Spojiť ľudstvo s jedným živým, novým jazykom (angličtina?)
4. Vášeň, vieru, tradíciu a všetko ostatné podradiť rozumu (zaprieť existenciu Boha)
5. Chrániť ľudstvo a národy so spravodlivými zákonmi a súdmi (diktatúra)
6. Zriadiť svetový súd (totalita)
7. Zredukovať nezmyselné zákony a úradníkov (digitalizácia)
8. Rovnováha medzi osobnými právami a sociálnymi povinnosťami (zotročenie)
9. Oceniť pravdu - krásu - lásku - hľadať spojitosť s nekonečnom (lucifer?)
10. Nebyť rakovinou na svete, nechať priestor pre prírodu (depopulácia)

Môže to znieť lákavo pre nevedomého človeka, ale za peknými slovami je ukrytý úkrutný, totalitný režim, ktorý nebude váhať usmrtiť človeka, ak nebude žiť v súlade s doktrínou. Kresťania nebudú mať v novom systéme miesto, národy budú nedobrovoľne premiešané, aby národná hrdosť a cit pre vlasť mohli definitívne vymiznúť, a aby bola prijatá nová identita poslušného otroka, ideálne s rúškom na tvári.

Caption "Esclave Marron a Rio de Janeiro" (Fugitive/Runaway Slave in Rio de Janeiro), based on a drawing by a Mister Bellel. The engraving illustrates a brief article on fugitive slaves in Brazil, and is apparently derived from first-hand information. "Captured fugitives," the article notes, "are forced to do the hardest and roughest work. They are ordinarily placed in chains and are led in groups through the city's neighborhoods where they carry loads or sweep refuse in the streets. This type of slave is so frightful that, while they have lost all hope of fleeing again, they think of nothing but suicide. They poison themselves by drinking at one swallow a large quantity of strong liquor, or choke/suffocate themselves by eating dirt/earth. In order to deprive them of this way of causing their own deaths, they put a tin mask on their faces; the mask has only a very narrow slit in front of the mouth and a few little holes under the nose so they can breathe" (p. 229; our translation).

Slave Mask: Image Reference, NW0191. Source: Jacques Arago, Souvenirs d'un aveugle. Voyage autour du monde par M. J. Arago . . . (Paris, 1839-40), vol. 1, facing p. 119

36. Záver

Už viete, prečo ste sa nikdy v škole alebo v médiách nedopočuli o skutočnosti o rovnej Zemi, kto nás ovláda za akým účelom, a kam to celé smeruje. Teraz rozumiete globálnej agende globálnej elity. Gratulujem vám.

Ak si budete tieto informácie a fotky overovať a hľadať na internete, čo by ste mali, vyskočia vám stránky, ktoré budú tvrdiť, že sa jedná o fotoshop alebo hoax, ale vravím vám, keď som sa s témou prvýkrát stretla pred pár rokmi, tak tieto informácie ešte cenzurované neboli.

Vlastne všetko, o čom tu píšem, bude označované za hoax, a ja som dezinformátor, konšpirátor a šírim nezmysly, a budete aj vy. Ja už som si zvykla :) Po stredných školách sa rozdával leták „o kritickom myslení“ a mala som tú česť, že bez toho, aby ma o tom informovali, spomenuli moje meno a jeden môj status z facebooku (strana 3)

<https://sukromneskoly.sk/wp-content/uploads/2018/05/casopis-kriticke-myslenie-low.pdf>

Takže takto to vyzerá s cenzúrou na Slovensku a vo svete, a každý, kto sa len trošku vykloní z okna a vybočí z cesty, bude označený, zosmiešnený, diskreditovaný v mainstreame alebo na stránkach ako Zomri, Prečo Ľuďom hrabe, atď. Môžeme to u nás napr. pozorovať u pána Eliota Rostasa a jeho časopisu Zem a Vek, alebo pri portáli slobodnyvysielac.sk.

V budúcnosti nás zrejme čaká ešte tvrdšia cenzúra, a dá sa s tým bojovať len tak, že sa nebudeme báť vysloviť a hájiť si svoj názor, najmä keď sa líši od hlavného naratívu. Kiežby sme dosiahli kritickú masu, tak by sa musel systém podvoliť. Preto som sa aj rozhodla napísať túto knihu, a eKnihu voľne šíriť. Výtlačok knihy si môžete zakúpiť na mojom webshope. Ďakujem za vašu podporu, ktorú si nesmierne vážim.

www.oplochejzemi.webador.com

Chcem sa každému z vás srdečne poďakovať za čítanie a za prípadné zdieľanie, všetky informácie tu môžete voľne šíriť, nevlastným žiaden obrázok. Tiež len zdieľam, čo je voľne dostupné. Samozrejme vás aj pozývam do Facebookovej skupiny **FlatEarth-ČeskoSlovensko**, kde rozoberáme danú tému.

Zostanme vigilantní a pýtajme sa podstatne viac, zvyšujme hlas a odpor voči nezmyselným vládnym nariadeniam, praktizujme občiansku neposlušnosť, hľadajme pravdu, pozorujme vzorce, študujme klany, ktoré nás ovládajú, lebo len pravda nás oslobodí. Tento boj dokážeme vyhrať len spolu.

Ježiš Kristus je život, pravda a cesta.

Ničomu tu neverte, všetko si skúste sami preskúmať. Obsah knihy je len taký škrabanec pod povrch, a každá téma siaha ešte oveľa hlbšie a čaká na svoje odhalenie.

Ďakujem.

Odkazy na zaujímavé linky:

Jeranism (Youtube kanál)

Eric Dubay <https://ericdubay.wordpress.com/2018/07/09/200-dokazov-ze-zemie-je-rotujuca-gula-slovak/>

<https://www.placata-zeme.cz>

Dokument Impossiball

<https://www.youtube.com/watch?v=Huv8GFNEPJM>

Dokument Improbaball

<https://www.youtube.com/watch?v=jUtejRHkwqg>

Dokument Convex Earth

<https://www.youtube.com/watch?v=1N7X7JSf5c4>

William Carpenter - 100 Proofs the Earth is Not A Globe pfd

https://wiki.tfes.org/A_hundred_proofs_the_Earth_is_not_a_globe

